

A H A N G

3.

Egy katolikus pap párbeszéde ÉGI LÉNYEKKEL

Én csak szerény húrja vagyok annak a GITÁRNAK,
melynek rezonáló-doboza és főleg PENGETŐJE maga

A H A N G

Istennek hála és dicsőség, hogy a HANG első két kötetére egyetlen kivétellel csak pozitív hangú levél érkezett. A sok könnyekig megható, hálálkodó levél mellé én is odateszem hálámat Istennek, hogy eszköze lehetek az Ő adakozó kedvének, mellyel annyi embertestvéremet építette, buzdította és vigasztalta az előző két kötet által. E harmadik kötetben ugyanezt teszi az ÚR.

Külön köszönetemet nyilvánítom ki annak a Szombathelyi Jézusi Közösségnek, melyen keresztül a PÉNZRŐL ad nagyon komoly figyelmeztetést mindannyiunknak Jézus, s akik engedélyezték még saját könyvük megjelenése előtt e NYILATKOZAT közzétételét a HANG által.

Továbbra is igyekezni fogok megküldeni a HANG válaszát azoknak, akik kérdéseikre általam kérnek választ a HANG-tól.

(Megkönnyítené munkámat, ha a kérdezők válaszborítékot is küldenének leveleikben. A válaszleveleket és könyvcsomagokat szerdánként postázom.)

Testvéri szeretettel

1994.

2365. INÁRCS
Rákóczi u. 3/b.

Dombi Ferenc
lelkész

172. Uram! Egy édesapa kér Tőled tanácsot. Szeretné további életét, családját a Te szándékod szerint vezetni.

HANG: "Barátom! Nagy öröm számomra az a nyitottság, mely jellemez irányomban. Bennem nem lehet csalódní, és Engem nem lehet nagylelkűségben felülmúlni. Életed eddigi szakában is úgy voltam melletted, ahogy a te fejlődési, kibontakozási készséged ezt számomra lehetővé tette. E magatartásom feléd ezután sem változhat meg.

Mivel benső fejlődésed már össze van kötve családod külső és belső fejlődésével, ezért további életedben ügyelned kell arra, hogy ne családod határozza meg életedet, hanem Én. Arra sem kell törekedned, hogy te határozd meg családod életét.

Most kissé keményebb eledelt szolgálók fel neked. Családodat akkor tudod csak szándékom szerint vezetni, ha Én vezethetlek téged.

Ennek két feltétele van. Az egyik az, hogy még családodtól is szabaddá kell válnod. Vagyis nem lehetsz megkötözve e téren sem. Akkor vagy szabad e téren, ha nem akarod vezetni családod tagjait, csupán arra irányul figyelmed, hogy leolvashassák rólad az ÉN vezetésem boldogító, békét biztosító erejét. Tehát le kell mondanod arról, hogy bárkit, bármikor is meg akarjál javítani. De soha nem mondhatsz le arról, hogy magadat javítsd. Tehát rendszeres lelkiismeret-vizsgálatban gyakran kell pályamódosításokat végezned.

A te életedben már nem lehet elég csak arra törekedned, hogy azt tedd, amit jónak látsz. Neked már arra kell törekedned, hogy azt lásd jónak, amit ÉN látok annak. Ehhez viszont ismerned kell Engem. Ez a másik feltétel.

Engem nem a Szentírásból, hanem az EVANGÉLIUMOKBÓL lehet megismerni legegyszerűbben. Nyilván az evangéliumok is Szentírás, de MINŐSÍTVE AZ. Sajnos nagyon sok jó szándékú gyermekem, éppen azért, mert nem rangsorol a Szentírásban, hanem a Szentírást a Szentírásból akarja magyarázni, nagyon elmegy Mellettem. Igen, mert kénytelenek kihagyni életük első kegyelmét, a józan észet. Pedig Lelkem éppen

azért akarja felhasználni józan eszeteket, hogy Engem annak ismerjete meg, aki valójában vagyok, ÚTNAK A BOLDOGSÁG, A BENSŐ BÉKE FELÉ! Nem is mondhattam volna nyilvános működésem kezdetén, hogy alakítsátok át gondolkodásotokat, ha nem éppen a gondolkodásotok használatát kívántam volna.

Ha hallgatsz Rám, kemény munkát kell vállalnod. De hát ez az Általam megígért boldogság feltétele. Mi ez a kemény munka?

Ha tanulmányozni kezded az evangéliumokat, akkor tele leszel problémákkal. De nem nyugodhatsz bele, hogy problémáidra értelmileg megnyugtató választ ne találj. Én nem **misztériumokat** tártam elétek, hanem azt mondtam: "Nektek adatott **tudni** az Isten országa titkait."

Meg kell találnod azokat az ember-testvéreidet, akik rangsorolva a Szentírásban, elsődlegesen az evangéliumok alapján úgy akarnak megismerni Engem, hogy Lelkem által átjárt józan eszüket valóban használják.

Az Én országomban nincs engedelmeskedtetés, mert nincs parancsolgatás. Kérés, kívánság van, és Rám hallgatás úgy, ahogy ez értelemmel bíró személyek között lenni szokott.

Testvéreket kell tehát keresned, és ilyeneket kell gyűjtened magad köré. Tehát vállalnod kell, hogy tanítsál másokat. Ennek pedig feltétlen feltétele az, hogy tanuljál másoktól. Meg kell tehát keresned azokat, akiktől tanulhatsz, és meg kell keresned azokat, akiket taníthatsz. Ezek lelki fejlődésed kihagyhatatlan összetevői.

Barátom! Nagyon szeretlek. Nagyon szeretem tiedet, családotod. Nagyon szeretném lelki fejlődésedet és családod lelki fejlődését. Megáldalak, hogy ez ne csak vágy legyen Bennem, hanem közös örömünk veled, tieddél."

173. Uram! Egy álom magyarázatát kéri Tőled testvérem.

HANG: "Ebben az álomban a legellentétebb képek zsúfolódnak össze. Ember, ördög, madár, szülő, lelkiatya, templom, otthon, utazás, úszás, és mindez rendszertelenül váltakozó formában és módban.

Gyermekem! Ennek az álomnak nincs jövődre mutató mondanivalója. Jelened benső hullámvásolásának képszerű kivetítődése. Éppen az álom utolsó mozzanata adja meg ehhez a kulcsot.

Úgy érzed, nem veszi komolyan az, aki lelki irányítód, s mégis megnyugvással végződik álmod, bár félelem szorongatott.

De ez az álom is tanulságos: Megnyugvással jár, ha kibeszéled félelmeidet, szorongásaidat még akkor is, ha értelmileg nem találsz megfelelő magyarázatot rájuk. Fontos az érzelmi kiegyensúlyozottság is. Legyen mindig valaki, akihez őszinte szívvel fordulhatsz, akinek kibeszélheted magad."

174. Egy kereső, Téged kereső lélek kér Tőled tanácsot

HANG: "Drága Gyermekem! Találkozni szeretnél a HANGGAL? Hát benned él! Benned élek! Sokkal közelebb vagyok hozzád, mint te önmagadhoz. Hogyan lehetséges ez? Hát úgy, hogy Én tartalak létben. Te azáltal létezel, hogy Én minden pillanatban szeretettel gondolkodom rád. Ha csak egy pillanatra is nem gondolnék rád, te megszűnnél létezni. Ettől nyilván nem kell tartanod, mivel Én öröktől fogva és örökkön örökké boldognak akarlak. Ez Részemről feléd áradó szeretetem következménye. Számomra ma is probléma veled az, ami minden gyermekemmel. Nagyon nehéz megértetnem két dolgot. Az egyik az értelméd miatt probléma, a másik a szíved miatt.

Ésszel nehezen vállaljátok, hogy szállóigévé váljék mondásom, melyet a Jézus Társaság alapítója által tettem közismertté. Ez így hangzik: MI EZ AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGHOZ KÉPEST?-Földi életed problémái egyszerűen elvesztik erejüket, ha ezt gyakran elmondod magadban. Igen, mert hívő ember, ha értelmes, e szállóige gyakori mondása által úgy jár a mulandó élet értékeivel, mint az, aki a hólabdát a Napra teszi. Rájön, hogy az nem más, mint fontoskodónak mutatkozó piszkos víz.

Még nagyobb problémát jelent az, ami szívedet, szíveteket teszi próbára. Ez pedig az, hogy meg kell tanítanom minden

boldogságra teremtett gyermekemmel, hogy tudjon különbséget tenni az Adományozó és az adomány között.

Ha közvetlenül éreztetem veled szeretetemet, akkor te nagyon jól érzed magad. De ez téged nem tesz jobbá! Ez nem növeli benned a szeretetet. Ami növeli, az a te áldozatvállalásod irántam való szeretetből. Az örökkévalóságban számodra **EZ** fog valutatát jelenteni. Sajnos szívetek ezt nehezen fogja föl. Végtelen bölcsességem minden igyekezetét latba kell vetnem, hogy e téren meg tudjam értetni ezt: A lelki szárazság, lelki üresség, lelki sötétség olyan talentumok, melyek lehetőséget biztosítanak arra a fejlődésre, mely egyrészt illúziómentes, másrészt minden képzeletet fölülmúl.

Drága Gyermekem! A Jehova Tanúi, bár jó szándékuk és tudatlanságuk miatt nagyon kedvesek nekem, de valójában nem az Én utamat járják. Neked tudnod kell: Nem a Biblia a forrás, bár nagyon jó eszköz, ha rangsorolnak benne. Nem a Biblia a forrása a boldog és szabad életnek, hanem a Szentlélektől átjárt józan ész. Ezt megadom mindenkinek, aki valóban szeretetben akar növekedni, s nem az számára a legfontosabb, hogy jól érezze magát.

Abban a vallásban, melyben élsz, nagyon jól lehet szeretni, a szeretetben fejlődni, s ki lehet védeni minden olyan csapdát, melyet az ösellenség állít elétek, hogy lelki fejlődésedet akadályozza, sőt leállítsa. Semmiféle felekezetváltoztatás nem érinti a lényegét. A lényeg ÉN vagyok. Ott szeress Engem, ahol vagy. Ott vállald sorsodat. Nemcsak benned vagyok, hanem érted vagyok benned. Bízzál az Én benned végzett munkámban. Jó úton jársz, mert ÉN VAGYOK AZ ÚT.

Megáldalak: Vess keresztet."

175. Uram! Egy álom megfejtését kéri tőlem egy édesapa

HANG: "Akik olvassák e sorokat, azoknak fontos tudniuk magát az álmodat is: Egy fiú három disznót behajtott egy kútba, a negyediket már nem. - E fiú életvitele miatt az apa gondban van.

Nem minden álomnak van sorsdöntő értelme. Ez az álom sem jövőre mutató annyira, mint inkább a jelent öltözteti képbe.

Az apa jól látja fia érzelmi kuszáltságát. Látja ezt a fiú is. A fiú lelke mélyén nem engedi el az otthon kapott erkölcsi értékelést.

Az álom tanulsága: A szülői aggodás természetes és helyénvaló mindaddig, míg van remény arra, hogy lehet segítséget nyújtani annak, aki bajba sodorta önmagát. De a szülő-gyermek kapcsolatnak sem szabad megköztözöttséget eredményezni. Amíg valakiben az Én fájdalmam fáj, addig ezt kitüntetésnek veheti az a szülő, aki aggódik gyermekéért."

176. Uram! Egy gyermeked gyakorlati tanácsot kér Tőled. Hogyan tudná gyakorlatban megélni azt a szeretetet, melyet Te kívánsz tőle?

HANG: "Gyermekem! Önismeret nélkül nem tudod kitisztítani szeretetedet úgy, hogy az téged szándékom szerint boldogítson. Önismeretet pedig nem lehet könyvből tanulni. Ha akarod tudni, hogy ki is vagy igazán, akkor legalább egy vagy két hétig írd le minden nap, hogy mire használtad fel az idődet.

Ti sajnos képesek vagytok arra, hogy becsapjátok önmagatokat. A tényeket nem lehet letagadni. Cselekedeteid tükrében tudod megismerni, hogy milyen is vagy valójában.

Ha egy hétig óra-pontossággal föl tudtad mérni magad a tekintetben, hogy mire használtad fel az idődet, akkor szánd rá magadat, és osztályozd meg cselekedeteidet. Így aránylag objektív képet kapsz magadról.

Ha vállalod önmagad megismerésének ezt az útját, akkor látni fogod, hogy hol tartasz jelenleg a szeretetben. A szeretetnek mindig a másért végzett szolgálat mutatja meg valóságát.

A szeretés nem az álmok világa, hanem a gyakorlati áldozatvállalásé. Ebben lehet Velem találkozni. Így várlak téged."

177. Uram! Egy érzékeny, talán túl finoman hangolt idegzetű lélek fordul most Hozzád. Ő is több ízben hall Téged. Nem álmodik, nem hallucinál?

HANG: "Közvetlenül neki szólok. - Gyermekem! Valóban jó, hogy kontrolláltad magadat. Valóban érzékeny benső világot

választottál magadnak. Nagyon résen kell hát lenned, ha azt akarod, hogy használni tudjalak. Sokszor kérd a JÓZANSÁG LELKÉT.

Az a világ, melyben élsz, túl nyers információkat közöl feléd, s ezeknek áttranszformálása, feldolgozása nagy józanságot és bölcsességet igényel, kíván tőled. - Nem, nem álmodsz, nem hallucinálsz, ha azért fordulsz Hozzám, hogy segítsek neked növekedni a szeretetben. Neked tudnod kell, hogy a szeretet türelmes, nem keresi a magáét, és tud várni.

Most megpróbálok valamit megmagyarázni, ami számodra is szokatlan lesz.

Engem nem láthat földi halandó. Azok a látomások, melyekben Engem vélnek látni, valóban nem Engem láttatnak, bár Tőlem vannak. Így van ez Máriával és minden égi lényel. Sajnos erről ritkán világosítanak föl benneteket azok, akiknek pedig ez lenne a feladatuk. Ha ezt még eddig nem hallottad, akkor is azt kell mondanom, hogy bizony ez így van.

Egyházatokban a hivatalosan elfogadott látomások nem olyan értelemben valódiak, hogy Én, vagy Mária, vagy bármely angyal, szent olyan, amilyennek a látnokok látják, hanem olyan értelemben valódiak, hogy Tőlem, tőlünk származnak. -

A ti földi életek egyszerűen alkalmatlan arra, számotokra elviselhetetlen lenne, belehalnátok, ha átjárna benneteket ennek a dimenzióknak teljes valósága. Amint egy villám erejét képtelen lenne elviselni egy kis kézi elemlámpa, úgy ti sem bírnátok elviselni látomásban ennek a dimenzióknak fényét, szépségét. Csak amennyit el tudtok viselni, annyit mutatunk magunkból. De ez TŐLÜNK van!

A HANG is Tőlem van, de úgy, mint valóság, melyet te vagy e sorok írója kénytelen mondatokká tördelni. Így sugalmazódott a BIBLIA is. Akik írták, azok egy Általam, Lelkem által sugallt valóságot fogalmaztak meg saját szavaikkal, saját műveltségük szintjén. Bizony e sorok írójának is gyakran nem kis fáradságába kerül rákoncentrálni arra, hogy az Én mondanivalóm ne az ő mondanivalója legyen. Ezért adtam meg támpontnak azt, hogy ami

Tőlem van, az mindig épít, buzdít és vigasztal. Ez természetesen vonatkozik rád is.

Drága Gyermekekem! Minden olyan kép, mely tudatodban fölmerül, ha épít, buzdít és vigasztal, akkor Tőlem van. Ha viszont bizonytalanra tesz, akkor ne foglalkozzál vele. Még akkor sem fogsz veszteni semmit, ha az valóban Tőlem van. Ez azért igaz, mert a Tőlem származó gondolatok, ha bizonytalanok, akkor olyan közegeken mennek át, míg hozzád érnek, melyek eltorzították. Van ilyen. Azért engedem meg ezt, mert nem automatának, hanem partnernek kívánlak benneteket magam mellett. A partnerség pedig nemcsak kitüntetés, de felelősséggel is jár. De ennek a felelősségnek nem szabad nyomasztania benneteket, mivel az Istent szeretőknak minden javukra válik.

Tehát inkább tarts távol magadtól még olyan gondolatokat is, melyek Tőlem eredhetnek, ha bizonytalanok, tartanak, mintsem egyre is igent mondj, ami nem Tőlem származik. Egy pohár vízben inkább kevesebb jó víz legyen, mintsem egy csöpp szennyezett is belekerüljön.

Ami tehát épít, buzdít és vigasztal, azt engedd uralkodni gondolataidon, akkor ezek fogják cselekedeteidet is kormányozni.

Ismételten mondom, mert nagyon fontosnak érzem: Meg kell tanulnod várakozni tudni. Aki örökkévalóságot hordoz, annak ez nem lehet különösebben probléma.

Összegezem hozzád intézett gondolataimat: Tőlem vannak látomásaid, Tőlem vannak sugallataim. De mivel partnernek akarok magam mellett, ezért e látomásokat neked kell felhasználnod építésre, buzdításra, vigasztalásra mások érdekében. Imádkozz gyakran a bölcsesség adományáért, mert minden rossz egy elrontott jó, így minden Tőlem jövő sugallat, látomás elrontható.

Még valamit. Fiad számára nem az a döntő, hogy te mit teszel vele, hanem az, hogy ő mit tesz Velem. Csak önmagatokért feleltek. Senki sem vonható felelősségre azért, amit nem ő tett. Bárki cselekedeteit képes vagyok az Istent-szeretők javára fordítani, bármilyenek is azok a cselekedetek. Tehát csak arról lehet szó, hogy

fiad téged közelebb hozhat-e Hozzám a te véleményed szerint, ha nálad van. Ebben a te döntésed nem hárítható át másra. Fiadnak mindegy. Neked nem mindegy.

Megáldalak, hogy bölcsességemet tudd befogadni."

178. Uram! Egyik gyermeked nem érti, hogy lehet egyetlen családban oly nagy különbség a családtagok között világnézeti téren, mint amilyen náluk van. Ezért fordul Hozzád.

HANG: "Amikor valaki eldönti, hogy leszületik a Földre, akkor olyan családot választ magának, melyhez lényegében csak vérségi kötelékek kötik, de világnézetiék nem. Világnézeti kötelékkel Hozzám kell kapcsolódnia mindenkinek. E téren csupán következmény lehet az, hogy másokhoz is hasonul valaki. De ez egészen más, mint a vérkapcsolat.

Megpróbálom érthetővé tenni magam. A világnézet nem más, mint megvallása annak, hogy ki miben hisz. A hitet nem lehet sem örökölni, sem lopni, sem véletlenül rábukkanni. Aki hisz, az olyasmit tart igaznak, ami meggyőződése szerint megérdemli azt, hogy rátegye az életét. Itt a meggyőződésen nagy hangsúly van.

Valamilyen meggyőződése mindenkinek van. Olyan, amelyet kialakított magának. Természetesen a vérkapcsolat lehet jó alkalom arra, hogy valaki Hozzám közelebb kerüljön, de lehet ennek az ellenkezője is. Nem a vérkapcsolaton múlik ez, hanem azon, hogy az illető belül akar-e Engem vagy sem.

Az első emberpár történetében olvashatod, hogy vér szava ide, vér szava oda, testvér-gyilkosság történt. Az is a dolgok rendjéhez tartozik, hogy ha valaki szeretni akar, akkor nagyon át tudja élni a vérkötélék-adta lehetőségeket.

Az igazi szeretet akkor nyilatkozik meg, mikor valaki észreveszi azokat a rászorulókat, akiken segíteni kell, s meg is tesz mindent értük, amit megtehet. Az igazi szeretet sem sovinizmust, sem nacionalizmust, sem faji előítéleteket, sem társadalmi, sem vallási vagy egyéb rangkórságokat nem díjaz. Az igazi szeretet

Belőlem és Értem él, s vállal áldozatot még akkor is, ha nem tud erről.

Hogyan lehet ez? Úgy, hogy Magamra teremtetem mindenkit, s minden más, ami ezt akadályozza, az számotokra természetellenes és káros. Igen, mert minden más ki akarja kerülni önző cselekedeteinek továbbgondolását. Az önzés minden rossz forrása. Ez éppen ellentéte az önszeretetnek. Az szereti helyesen önmagát, aki másért él. Aki megreked vérkapcsolat adta övéi szeretésénél, az nem szeret igazán mást, mint önmagát, kicsit kiterjesztett önmagát.

A vérkapcsolaton belüli szeretet tehát még nem mond meg semmit a Velem való kapcsolat milyenségéről, ezért nem is lehet összekapcsolni világnézeti, tehát hiten alapuló hovatartozással. Amikor arról beszéltem, hogy ketten lesznek a mezőn, ketten örölnék a malomban, ketten lesznek egy ágyban, s az egyiket fölveszik, s a másikat ott hagyják, akkor éppen erre utaltam. Semmi meglepő nincs tehát abban, hogy különböző világnézetűek azonos vérkapcsolatban vannak egymással."

179. Uram! Egy fiatal barátom szomorúan látja, hogy sem szakmája, sem iskolai végzettsége nem teszi lehetővé számára azt, amit minden fiatal pár évvel ezelőtt még természetesnek tartott. Nincs állása, és így kilátástalan jövő elé néz.

HANG: "Most közvetlenül neki szólok:

Kedves fiatal Barátom! Azt szoktátok mondani, hogy addig fiatal valaki, míg álmai, tervei vannak, s akkor kezd öregedni, mikor már csupán emlékeiből él. Ez részben igaz. De csak részben. A legfontosabb minden gyermekem számára, hogy legyenek álmai, legyenek tervei. Amit most álom alatt értek, az nem azonos az álmodozással. Annak van szép és hasznos álma, aki az Én órála álmodó álmomat akarja megközelíteni. Ezt pedig az teszi, akinek napra lebontott tervei vannak irántam való szeretetből.

Ez kell legyen hát a te programod is. Ha reálisan felmérted élethelyezetedet, akkor látod majd, hogy mit és hogyan kell még tenned ahhoz, hogy megközelítsd az Én rólad álmodó álmomat. Ne

add át magadat olyan vágyaknak, melyek bármily szépek és bármily vonzóak is, de nincsenek elérhető távolságban. Délibábok azok. Ha közelükbe kerülnél, látnád, hogy mennyire azok. Nézd meg azokat, akikről úgy gondolod, hogy elérték vágyaikat. Látni fogod, hogy gondjaik nem kisebbek a tiédnél.

Hidd el, nincs számodra fontosabb a JELEN megszentelésénél. Ez lehet, hogy silánynak tűnik, de valós alapot biztosít boldogságod számára, amelyre teremtettelek. Meg kell tanulnod okosan élned azokkal, akikkel most élned kell. Ez a feladatod. Ezt helyetted más meg nem teheti. Sokkal többet érsz te Nekem, mint bárkinek a világon valaha is érhetnél. Én nem csupán tudok rólad. Én érted is élek! Neked is ez a fontos. Ne csak tudj Rólam, de akarjál is Értem élni. Ez nem üres jámborkodás lesz részéről, hanem olyan önmagadra találás, amely föléje emel a napi gondoknak.

Szólok pár szót a másik problémádról is, baráti kapcsolataidról. Hidd el, nem lógsz ki a sorból. Te olyan szín vagy jelenlegi baráti körödben, amilyennek lenned kell. Sohasem jó az, ha valaki más akar lenni, mint ami, mint aki. Fontos, hogy aki vagy, az igazán legyen. Egy virágoskertben ne akarjon egyik virág sem a másik virág lenni, de igenis akarjon lenni mindegyik önmaga. Ne mástól várd kapcsolataid tartalmassá tételét, hanem te akard azt tartalmassá tenni mások számára. Hogyan? Hát ezt kell megbeszélnetek, mikor erre lehetőség nyílik."

Megáldalak, hogy benső békéd a Tőlem átvett béke legyen."

180. Uram! Egy gyermeked, aki hálás azért, hogy a HANG-ot hozzá is eljuttattad, az életével kapcsolatban fordul Hozzád. Nem tudom, mi a problémája, de Te nyilván tudod.

HANG: "Nyilván tudom, de mégsem. Ha ő előtted nem tárta fel szívét, hogy tehetném ezt meg Én előtted? Ennél sokkal diszkrétebb vagyok. Mint már mondtam egy alkalommal, hogy annak a pogány századosnak sem gyógyíthattam volna meg szolgáját, ha csak annyit mond Nekem: 'Uram te tudod, mit akarok.'

Tehát nem csupán arról van szó, hogy főlegesen nem függesztem fel azokat a természetes törvényeket, melyek keretében zajlik életed, hanem arról is, hogy lelkiileg sem járnátok jól, ha nem igényelném tőletek gondjaitok, problémáitok megfogalmazását.

Nagyon természetes, hogy személy szerint mindenkinek rendelkezésére állok párbeszédimában. Ehhez viszont nem kell a te közvetítő szereped. Senki sem spórolhatja meg azt a szellemi, lelki fáradságot, mely szükséges ahhoz, hogy problémái segítségével megoldódjanak. Partneretek akarok lenni, és nem kényelmetek dajkálója. Nincs fáradság nélküli probléma-megoldás. Vagy a kérdezőnek magának kell fáradságot venni párbeszédimára vagy neked. Azt nem tehetem saját érdeketekben, hogy a ti fáradságotok megspórolásával megoldásra jussatok. Nem tehetem, mert éppen szellemi-lelki munkátok gyümölcseként tudom adni nektek azt, amire szükségetek van.

Most közvetlenül a kérdezőnek szólok: Gyermekem! Nem csak a felületen, de lenni a mélyben is vágyom találkozni veled. Életednek nem csak egy-egy részében akarlak, hanem minden téren. Erőmmel nem tudsz találkozni a felszínen. Neked olyan igazságokkal is szembesülnöd kell, melyeknek elviseléséhez kevés a te erő.

Jobban szeretlek, semmint tüneti kezelésekkal akarnálak enyhíteni, bódítani. Csak addig tudok veled haladni, ameddig te akarod. Ez a te szabadságod velejárója. Amikor már nem tudok veled haladni, amikor már nem mehetek veled tovább, akkor ott várlak, ahol elváltunk. Várlak, hogy újra visszatérj Hozzám. Szeretnék ránevelni arra, hogy jobban értékelj Engem, mint adományaimat. Szeretném, ha nem csak te várnál tőlem adományokat, hanem foglalkoznál elvárásaimmal is veled kapcsolatban. Akarom, hogy tudd: Nem csak neked vannak vágyaid Velem kapcsolatban, hanem Nekem is vannak vágyaim Veled kapcsolatban.

Többször adj hálát azért, mert szeretlek téged. Ennek feltétele viszont az, hogy jobban vedd észre feléd áradó szeretetem megnyilvánulásait.

Megáldalak a belső látás kegyelmével."

181. Uram! Egy gyermeked, aki olyan kavarodást él meg lelkében, ami nagyon nyugtalanná teszi, Hozzád fordul. Kérlek, segíts rajta!

HANG: "Lényem természete a segítség. Szükségem van kérő imáтокra, mert ez teszi lehetővé, hogy tapasztalatilag igazoljam, mennyire szeretlek benneteket.

Gyermekem! Én csak segíteni tudok. Nagyon jól írtad: "Kérjétek, és adatik". Igen.

Az állhatatos imára nem azért van szükség, mert nem hallom jól, amit kérsz, hanem miattad. Lelked zárai gyakran csikorognak, mikor Felém kinyílnak. Ha gyakran kéred ugyanazt, akkor ezzel olajozod ezeket a zárat. Így teszed magadat alkalmassá arra, hogy válaszom hozzád eljusson.

Mint tudod, a párbeszéd-imának lényege éppen abban áll, hogy Tőlem mindig olyan gondolat jön, ami téged épít, buzdít és vigasztal. Ha ilyen mondatokat fogalmazol meg magadban, akkor e gondolatok forrása Én vagyok.

Az ösellségnek fegyvere az elbizonytalanítás. De nem szükségszerű, hogy gyermekeimet az elbizonytalanodás jellemezze. Gyakran mondd el magadban: Jézusom, bízom benned! E bizalom nagyon fontos. Ennek jelenléte tőled függ.

Kétségtelen, túl érzékeny is vagy. De ez nem lehet ok a nyugtalanságra. Aki túl érzékeny, annak erős az empatikus, a mások bajainak átélésére való hajlama is. Ez pedig szeretet-megnyilvánulás.

Tudnod kell, hogy a szeretethez sohasem vagy gyenge, mert szeretni annyit jelent, mint jót akarni. Az kétségtelen, hogy teherbíró képességed neked is véges. Kérd a bölcsességet magad számára, hogy ostobaság miatt ne roppanj össze. Csak azokon tudok segíteni, akik nem tudnak segíteni magukon. De éppen azért nem vagy bábu, mert van olyan terület, mely a te erőtered. E területen csak drukkolhatok érted, de nem segíthetek. Mert ha segíteni akarnék, akkor éppen ártanék, becsapnálak, mert a Tőlem kapott

szabadságodat függeszteném így fel. Ezt semmiképpen sem tehettem. Erre kötelez irántad való szeretetem.

Nagyon szeretlek, és mindig veled vagyok. Veled vagyok örömmel, érzékenységgel, bölcsességgel.

Megáldalak a BÖLCSESSÉG LELKÉVEL."

182. Uram! Kérem áldásod lelki atyámra, és arra az egyházközségre, melynek lelki gondozását Irántad való szeretetből vállalja. Tudom, Uram, hogy Nálad nélkül semmit nem tehetünk. De azt is tudom, hogy nélkülünk Te csak akkor tudsz tenni valamit a szeretet érdekében, ha helyettünk mást, másokat kensz fel Lelkeddel erre a munkára.

HANG: "Szörnyű világ az, melyben éltek, melyben élünk. Veletek vagyok. Rettentő sokat szenvedek. Ki sem tudom fejezni, hogy mennyit. Szó sincs arról, hogy a SZERETET a Mennysorszámban nem szenved. Ti mindig összekeveritek a boldogságot azzal, ami nem-szenvedés. A boldogság bizony nyugtalan állapot. Igen, mert a szeretet jelenléte annak tudatában, hogy van szeretetlenség.

Ti még a frontokon is a halottakat, a sebesülteket sajnáljátok. Természetesen sajnálom a sebesülteket Én is, de ami igazán számomra a fájdalmat jelenti, az azoknak a viselkedése, akik mindezt előidézik. Annak a pokolnak, melyet ti földi életnek neveztek, feltétlenül előnye az, hogy nem láttok bele egymás lelkébe. Akkor tényleg elviselhetetlen lenne a földi élet számotokra. Van pokol ideát is. Ennek éppen az a legpokolibb része, hogy nincs titok, hogy itt mindenki mindenkibe belelát. Kimondhatatlan lelki fájdalmat jelent a sok elszalasztott lehetőség, az elásott talentum. Tehát minden olyan magatartás, melyet nem Irántam való szeretet sugallt.

Most tehát, mikor lelki atyáért és egyházközségének tagjaiért imádkozol, tudatosuljon benned az, hogy Nekem igenis fájdalmat jelent mindazoknak viselkedése, akik önmaguknak ellenségei, akik nem hallgatnak lelkiismeretükre, és főleg nem akarnak tudomást venni arról, hogy Én szeretnék velük találkozni.

De az is fájdalmat okoz, ha lelki atyáddal, veled, vagy bárkivel, akik hisznek Bennem, nem lehetek olyan élő kapcsolatban, mint amilyen kapcsolatban lehetnék, ha jobban figyelnétek Engem."

Ó Uram! Lelki atyámról sugárzik a Hozzád-tartozás szépségéből, a Te tisztaságodból visszaverődő szellem ragyogása. Csak csodálni tudom őt ezért.

HANG: "Öröm számomra, hogy vállal Engem. Ennek az örömömnek hangot is adok. De nem fölösleges a te imád. Nem, mert általad is és közvetlenül is, imád hatására, jobban tökéletesedhet. Máskor is mondtam, és most is mondom: Ne avassatok senkit szentté. Ezt bízátok Rám, és ti magatok akarjátok szentek lenni. Imádnak örülök.

Vannak, és nem kevesen vannak lelki atyád községében olyanok, akik miatt éppen azért vérzik a szívem, mert önhibájukon kívül tudatlanok a boldogságukat érintő dolgokban. Így pokolibb akkor is az élet körülöttük, ha nem tehetnek róla. De van, aki tehet. Ilyen apostolokért imádkozz! Valamikor ezt így fejeztem ki: Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába! Sok az aratni való, és a munkás kevés. Most is ezt mondom."

Uram! Kérem hát az aratás Urát. Küldj munkásokat lelki atyám falujába, hogy kevesebb szenvedésben kelljen Neked ott részesülnöd, és több boldog ember tehessen tanúságot itt Rólad."

183. Uram! Kissé nyugtalaná tett az a kazetta, amit Kecskemétről küldtek, s mely szerint a Te velem közölt kijelentéseid, melyek számomra szentek és igazak, nem megfelelő súlyozással fogalmazódnak meg.

A kérdező tőlem idézőnek mondta e kijelentésedet, amelyet Márk evangéliuma 7-dik fejezetének 14. versétől így mondtad: "Hallgassatok rám, és értsétek meg: nem az szennyezi be az embert, ami kívülről jut a szájába, hanem az szennyezi be, ami az emberből távozik." A 18-dik versben ezt még jobban kiélezed. A kérdésre választ váró vagy egyáltalán nem ismeri tanításodat, s ez mentségül

szolgálna, vagy rosszhiszemű, mivel a Te kijelentésedet határozottan visszautasította.

Tudom Uram, hogy amit Te mondasz, az úgy is van. Azt is tudom, hogy az ősellenség keveri az igazat a hamissal. Elöttem tisztán megvilágosodott, hogy nem Te beszélsz a kazettáról beszélőben, mivel abban van olyan is, ami helyes, és van olyan is, ami szinte istenkáromlás. Pl. hogy a húsevőben nincs az Atya.

Jézusom! Te mondtad, hogy jönnek majd hamis krisztusok, és ha lehet, még a választottakat is megtévesztik. /Máté 24;24./ Itt most ez jelent meg, mivel ellentétét mondja annak, amit Te evangéliumaidban mondtál. Számomra ez azért nyugtalanító, mert az általam nagyon tisztelt kérdező Tehozzád fordult, és nem Te válaszoltál, hanem valami más szellem a Te nevedben. Uram, mentsd meg a kérdező testvéreimet az ilyen alattomos ámitóktól, akik Rád hivatkozva mondanak Ellenedre!

HANG: "Barátom! Ne engedj annak a sötét felhőnek, mely elindult akkor feléd, mikor kezdted hallgatni a kazettát. Te vállaltál negyven napos igazi böjtöt, mikor erre kértelek. Sem a kazettára beszélő, sem az ott jelenlévők még csak meg sem közelítették az igazi böjt lényegét annyira, mint te akkor megtapasztaltad. Ne engedj annak a kísértésnek, mely képes elvinni a lényegtől. Te még hamvazó szerdán is, tehát olyan napon, mikor a te egyházadban szigorú böjt van, ettél egy családnál rántott húst, mert mondtam akkor, hogy most ezt kívánja a szeretet. Az ott megnyilvánuló szabadságod e témában az Én Lelkem jelenlétének volt a jele /2. Kor. 3;17./.

Hidd el, senki sem lesz sem jobb, sem rosszabb attól, hogy mit eszik. Természetes, hogy ami árt, azt kerülni kell, amennyire csak lehet. De ha arra gondolsz, hogy milyen vitád volt éppen egy olyan emberrel, aki vegetáriánus, s aki feleségét és öt gyermekét elhagyta egy másik nő kedvéért, s aki vegetáriánusságával ezt egyáltalán nem tartotta összeegyeztethetetlennek, ha erre, és ehhez hasonlókra gondolsz (nem egy ilyen esetről tudsz), akkor megérted,

hogy mennyire nem az a lényeg, ki mit eszik, iszik, ha evése és ivása nincs a gyakorlati szeretet rovására.

Sajnos azt kell mondanom, hogy bár testileg kétségtelenül egészségesebb a húsnélküli ételek fogyasztása, mint a húsételeké, de ez az egészség csak és kizárólag csak a testi állapotra vonatkozik. Vannak beteg testű szentek és vannak egészséges testű ördögök a Földön. Gondolj csak arra az asszonyra, aki éppen ott, ahol te plébános voltál, szinte minden vasárnap kiült a kapuja elé, és gúnyolva kiabálta meg azokat, akik templomba mennek, mondván: "Nézzetek engem, már elmúltam kilencven éves, soha beteg nem voltam, orvosra sohasem volt szükségem, pedig templomba nem jártam, s csak röhögök a ti isteneteken, akihez ti jártok. Nekem semmi bajom sincs!"- Emlékszel, hogy mit ártott ez az egészséges testű szerencsétlen ott mindannak, amit te Rólam továbbadni akartál?!

Mit mondjak hát? Aki úgy gondolja, hogy jobban tud szeretni, ha olyasmit eszik, amit a kazettáról hall, az tegye azt, de ne higgye senki, hogy attól lesz valaki állat-ember, mert húst eszik. Én, az Istenember sokszor ettem húst, és bizony egyáltalán nem csináltam ebből soha problémát. Problémát ebből **mindig** a farizeusok csináltak.

Benne élek a húsevőben, ha szeret, és nem élek a nem húsevőben, ha nem szeret. Ezt így fejeztem ki: "Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja, hozzá megyünk, és lakást veszünk nála."/Jn. 14;23/. Tehát nem azt mondtam, hogy aki nem eszik húst, ahhoz megyünk. Nem ez a feltétel. A feltétel ez: "Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt." /Jn. 13;35./ Most nem térek ki arra, hogy mennyire teológiaiilag is abszurd állítás az, hogy a húsevő emberben nem él az Atya, ahogy ezt a kazettáról beszélő mondja.

Azt meg vedd természetesnek., hogy az, aki a húst nem evést olyan fontosnak tartja, mint a kazettára beszélő, aki sajnos azt a látszatot kelti, mintha Én beszélnék belőle, az ilyen szellem nyugodt lélekkel át fogja keresztelni a bort mustra, és a bárányhússal kapcsolatban is meg fogja találni azt a fogalmazást, mely óvni fogja hallgatóit a bárányhús fogyasztásától, ha ez jobban beleillik

elképzelésébe. Pedig hát, akik falánk és borissza embernek neveztek Engem, bizony a kánai lakomán megállapították Rólam, hogy olyan bort teremtettem az edényekbe, melynek minőségét szerintük a még meg nem ittasodottak szokták díjazni, tehát azok, akik még nem keverték össze a bort a musttal.

És ne higgyétek, hogy a héber nyelvnek nincsen a mustra külön szava, azért mondták volna a bort mustnak, vagy a mustot bornak.

Barátom! Te soha ne másítsd meg szavaimat. Ne aggódj! Mindaddig, míg szinkronban van a benned megszólaló HANG azzal a HANGGAL, mely ismert az evangéliumaim alapján, mindaddig, míg nem kezded magyarázni, hogy szavaimat nem úgy írták le, ahogy kellett volna, és nem úgy kell érteni, ahogyan mondtam, addig nem szabad elbizonytalanodnod, bárhonnán is jön feléd bíráló.

Meg kell mondjam: Igenis, az utolsó vacsorán bort ittam, és húst ettem. Így igaz ez akkor is, ha ez valakinek vagy valakiknek nem illeszthető bele étrendi elképzeléseikbe. Még az Általam meggyógyítottaknak sem adtam soha étkezési, diétás receptet.

Figyeld meg: Te sohasem támadtad, te mindig szeretted és értékelted a vegetáriánusokat, de sohasem azért, mert vegetáriusok. Téged támadni fognak, magatartásodat erkölcsileg is minősíteni fogják azok a vegetáriánusok, akiknek nem a megtérés a legfontosabb, hanem valami pótcselkvés, mely étkezéssel nagyszerűen palástolható. Az Én tanításom lényege a szeretés, mégpedig főleg az **ellenségszeretés**. Ezt nem fogják hangsúlyozni azok, akik pótcselkvésekkel akarják kikerülni sorsomat. Pedig hát nem lehet a tanítvány, ha igazi tanítvány, sorsában kivételezettebb, mint Mestere.

Hidd el, minden arra megy ki, hogy ne kelljen Engem, mint UTAT vállalni. Ennek érdekében hamisítanak már kétezer éve. És ez így lesz az idők végezetéig. De bízzál! Én legyőztem a világot. Azt a világot, amit magadban hordasz. És mindaddig, míg Hozzám akarsz tartozni, addig elhiheted azt a mondatomat is, hogy az enyéimet igenis jellemezni fogja mindig az is, hogy még ha valami önmagában

halálosat, mérgezettet esznek, isznak is, NEM FOG ÁRTANI NEKIK /Mk. 16; 18./. Csak az a fontos, hogy amit esznek, isznak, annak energiái - minden energia önmagában erkölcsileg semleges - az enyéim döntései alapján szeretésre, szolgálatra használódnak fel.

Ez a színtiszta IGAZSÁG, mely VELEM AZONOS.

A fentiek ismeretében most már kijelenthetem: Sokkal egészségesebb a vegetáriánus étkezés, mint a húsfogyasztóké. Bár egyik sem tudhatja, hogy a holnapot megéli-e. Aki úgy gondolja, hogy jobban megért Engem, ha nem fogyaszt húst, az kövesse a kazettán elhangzottakat. Feltétlenül jól fog jární. De az Engem megértés lényegében nem gyomor-kérdés.

Valóban igaz megállapítás hangzott el a kazettán a következő gondolatok által: Különböző tartalmakat hordoznak olyan kérdésekre adott válaszok, melyek nem azonos rezgésszámúak a felvetett kérdésekkel kapcsolatban.

Az általad közölt válaszaim rezgésszáma szinte csak itt és most megvalósítandó erkölcsi tartalmak hordozására hivatottak. Valójában egész tanításom ilyen. Aki nem így kérdez, akit nem ez foglalkoztat leginkább, az a kazettáról beszélőtől jobban kaphat választ kérdéseire, mint Tőlem rajtad keresztül.

Nagyon szeressétek egymást, s ne engedjétek, hogy sötét erők káros feszültségeket okozzanak köreitekben, s így eltereljék figyelmeteket a lényegről, a szeretésről azáltal, hogy étkezési témákba bonyolítanak benneteket. És amennyiben ez nem lehetséges, higgyetek abban a jóhiszeműségben, melynek forrása ÉN VAGYOK mindegyiktekben."

184. Uram! Egy édesanya, aki nagy utat tett meg azért, hogy hallja hangodat, kér Téged. Élete elég kilátástalan. Bízni akar Benned. Testileg-lelkileg beteg férje mellett nem látja, mit tegyen azért, hogy szíve békéjét megtalálja, megőrizze.

HANG: "Leányom! Szavaimnak, tanácsaimnak nem tudok úgy értelmet adni, hogy az számodra olyan orvosság legyen, melyet csak be kell venni, várni kell kicsit, és máris gyógyít. Nem. Pedig

ilyen orvosságot kínálok neked. Igen. Olyan orvosságot tudok adni, amit csak be kell venni, várni egy kicsit, és máris gyógyít. De mindez akkor történhet meg, ha TE adsz ennek az orvosságnak értelmet. Én nem tudok. Miért? Mert az az orvosság Én magam vagyok. Csak ha értelmet adsz életemnek a te életedben, csak ha beengedsz életed minden zugába, csak ha minden kaput kinyitasz lelkedben számomra, akkor lehetek orvosság számodra. Hogyan történik az Engem ilyenén befogadás? Hát úgy, hogy nem elsőnek akarsz Engem életedben.

Aki Engem sorba állít, az sarokba állít. Az életét valójában csak az adta át Nekem, tehát annak számára lehetek orvosság, aki megadja magát nekem. Aki átadja élete gyepelőjét szívemnek. Tehát aki felajánlja magát. Valahogy így:

'Jézusom! Sok mindent megpróbáltam már életemben Nélküled, sok mindent megpróbáltam már Veled, s nem találtam meg szívem nyugalmát, nem tapasztalhattam meg, hogy körülményeimnek is Istene vagy. És most Te arra szólítasz fel, hogy ne Nélküled, ne Veled, hanem **ÉRTED** gondoljam, szóljam, cselekedjem, amit gondolok, szólok és cselekszem. **TEÉRETTE!** Így válsz számomra olyan orvossággá, mely már rövid távon érezteti hatását. Köszönöm, hogy erre kérsz. Köszönöm, hogy Irántad való bizalomra akarod építeni kapcsolatunkat. Irántad való bizalomra, és nem gondjaimra. Eddig gondjaimra akartam építeni, vagyis ezekkel való foglalkozásom töltötte ki időmet. E helyébe akarom tenni a Beléd vetett bizalmamat. Te ekkor átvállalod gondjaimat. Megvilágosítod számomra, hogy nem lehet gondom, ha van, mert van GONDVISELŐM! Gondviselőmmé válsz, ha én gondviselőddé leszek. És én ezt vállalni akarom. Annak vagyok gondviselője, akiért gondolkodom, szólok és cselekszem, tehát akiért élek. Hogy Te valóban értem élj, tehát gondviselőm légy, ennek az az egyetlen feltétele, hogy Érted tegyem, amit naponta amúgy is tennem kell. - Uram! Nagyon keveset kérsz tőlem. Minden nap úgyis tennem kell azt, amit teszek. Mától kezdve csak az a feladatod, hogy ezt egy benső lelki döntés következtében Érted tegyem. Nem akarod, hogy mást tegyek, csak azt, hogy amit teszek, azt Érted tegyem. - Uram!

Elfogadlak GONDVISELŐMNEK azáltal, hogy felvállalom a Te gondviselésedet. Ezt valamikor így fogalmaztad meg: "Vegyétek magatokra az én igámat, és...nyugalmat találtok lelketeknek." Ezt akarom, ezt vállalom, erre kérem Lelked áldását. Ámen.'

Azért kérem tőled ezt vagy ehhez hasonló felajánlást, mert rövid idő alatt szeretnék boldog embernek látni. Mielőbb szeretném jelenlétemmel átjárni napjaidat, hogy vedd észre: Az Én szeretetem nemcsak áldozat, hanem benső béke és boldog harmónia is. Az a vágyam, hogy mielőbb felismerd: A körülményeidnek is Istene vagyok. Bízál Bennem. ÉN bízom benned. Megáldalak."

185. Uram! Akit most Eléd hozok, az szenved egy benső bizonytalanságtól. Apja alkohollal megköttözött, édesanyja nagyon szenved emiatt, és testvére felé sem tudja, mi a teendője. De még vagy hat problémát hoz Eléd. Férj, gyermek, nevelés, munkahely, közösség, a HANG.

HANG: "Gyermekem! A morális bizonyosságban mindig van egy bizonytalansági tényező. Ez azért van, mert ezáltal lehet pszichikailag megakadályozni a végleges lezártaságot. Te is csak azáltal lehetsz érdeklődő és nyitott a jobb felé, mert bizonytalanság van benned. Tudom, hogy ez némi nyugtalanságot is okoz, de e nyugtalanság csak abban az esetben káros, ha nem az Én jóságomra, hanem a te tökéletességedre teszed a hangsúlyt. Az aggályos lelkűek lelkük mélyén mindig rejtett gögöt hordanak. Az gondolják, hogy nekem szükségem van az ő tökéletességükre. Valójában nekik sincs rá szükségük bizonyos értelemben. Rám van szüksége mindenkinek. Engem pedig nem keresni kell, hanem szándékolni. Aki Értem teszi, amit tesz, az lehet ugyan nyugtalan azért, hogy nem jól teszi, amit tesz, de ennek sok értelme nincs, mert aki Értem él, az az Enyém. Úgy, amilyen. És ez a lényeg. Magatokon nem ti dolgoztok, hanem Én. Ezért az, hogy milyen vagy, az az Én gondom. Hogy kié vagy, az a te gondod. Ha ezt átéled, minden olyan nyugtalanságod megszűnik, mely árnyékot vethet kedélyedre e téren. Kié vagy? **Akiért élsz!**

Amíg szerethetlek, addig problémamentessé nem tehetlek. Éppen problémáiddal való birkózásaid által leszel olyan, hogy megfelelő önismeretre jutsz, és bizonyos értelemben olyan ismeretre, mely Engem tesz előtted egyre ismertebbé. Egyre jobban így láthatod meg, hogy az Én Erőm a te Erőd. Amíg menekülsz problémáid elől, addig ennek ellenkezőjét tapasztalod. Vagyis azt, hogy a te gyengeséged az Én gyengeségem is. Menekülőkkal nem tudok lépést tartani. Csak küszködőkkel tudok együtt küzdeni. Ha csak ezt az egyetlen gondolatomat teszed magadévá, már megoldottad életedet annyira, amennyire a Földön megoldani lehet azt.

Férjed szavait feltétlenül fontold meg, de döntéseidnek ne azok, hanem az Én, tehát lelkiismereted szava legyen a forrása. Akár magadról, akár másról döntesz. Férjed nem lehet irányítód, csak partnered. Az irányítód kell hogy Én legyek. Én pedig csak azzal a gondolatanyaggal tudlak irányítani, ami a tiéd, amit te magadévá tettél.

A gyermek-problémád teljesen az Én problémám. Ezt teljesen add át Nekem. Az állami gondozott gyermek vállalása az alternatív megoldás. Amennyiben nem tud valaki apostoli, tehát hitterjesztői, tehát evangelizációs munkát vállalni - akár körülményei, akár képzetlensége miatt -, az jól teszi, ha ilyen gyermekgondozói munkát vállal.

A munkával kapcsolatban tudnod kell, hogy aki Hozzám tartozik, annak naponta kell kérnie a bölcsesség adományát. Különböző nem felhasználják benneteket, hanem kihasználják. És ez nem mindegy. Segítenetek kell, ahol csak lehet, de bűnrészességet sehol sem vállalhattok. Akkor sem, ha ezért retorziót kell elszenvednetek.

A közösségről is mondok pár szót.

Csak azzal lehetsz lelki közösségben, aki nem uralkodni, hanem szolgálni akar, tehát aki Velem akar lelki közösségben élni. Azok között, akikkel esetenként összejársz, szinte mindig lesznek olyanok, akik ha így gondolkodnak is, de nem így cselekednek. Ez ne zavarjon. Neked az a fontos, hogy Velem maradj lelki közösségben. A többi

nem a te dolgod. Nálad is, másoknál is lehetnek kilengések. Nemcsak egyénre, de közösségekre is érvényes, hogy csak azok az Enyémekek, akik kísértéseket szenvednek. Az ösellenség csak azokat akarja megnyerni, akik nem az övéi. Ezért nagyobb baj, ha nincsenek problémák egy közösségben, mintha vannak.

Gyermekem! Benned is élek, téged is egész lényemmel szeretlek. Így benned is megszólal HANGOM. Ezek az elvek: Amit nem akarsz magadnak, az másnak sem jó; ami épít, buzdít, vigasztal téged, az az Én HANGOM, ezek mindig megfelelő eligazítást fognak adni neked, hogy felismerj mögöttem Engem.

Megáldalak a BÖLCSESSÉG LELKÉVEL! "

186. Uram! Akit most eléd hozok, már megtapasztalta, hogy Te felhasználod őt. Kérlek, adj további gondolatokat számára, hogy a jövőben még jobban Rád figyelő tudjon lenni.

HANG: "Gyermekem! Olyan húrozatú érzelmi világot kaptál Tőlem, mely nagyon alkalmas arra, hogy olyan ismereteknek is birtokába kerülj, melyek túlmutatnak az általatok megtapasztalható világ keretein.

Ez az adományom számodra nemcsak érték, de felelősség is. Aki többet kap, attól többet is követelhetnek.

Eddig életed gyötrődései úgy keletkeztek, hogy függetlenül akartál Tőlem. Meg kell tapasztalnod olyan gyötrelmeket is, melyek abból adódnak, hogy ragaszkodni akarsz Hozzám.

De nagy különbség van a két gyötrődés között. Az első annak silányságára akart rámutatni, ami az Én szememben is értéktelen. E második viszont azt akarja igazolni, hogy Én értékesebb vagyok számodra, mint bármi más. Ez az, ami a te örökélet-koronádat csiszolja. Ezért kikerülhetetlenül Neked nemcsak azt kell megmutatnod, hogy mit mondasz Rólam másoknak, hanem azt is, hogy mit vállalsz Értem, önmagadért, értünk. A mi kapcsolatunknál már szorosabb kapcsolat nem lehet számodra e földi életben. Minden más kapcsolat ezt kell hogy szolgálja. Adj ezért hálát közös Atyánknak, annak az Istennek, aki az Én Atyám és a te Atyád is!

Kapcsolatunk olyan erőforrás számodra, mely egyben tisztultabb látást is biztosít. Erre legalább olyan nagy szükséged lesz a jövőben, mint arra az erőre, mely áldozatvállalásokra képesít.

Nem elég tenni, vállalni. Okosan kell tenni és vállalni. Ez azt jelenti, hogy viselkedésednek, tetteidnek kódosítás-menteseknek kell lenniük. Az cselekszik okosan, akiről mások tévedés-mentesen le tudják olvasni azt az egyértelműséget, melyet Én annak idején így fejeztem ki : "Legyen a szavatok igen, igen, - nem, nem. A többi az ördögtől van". /Máté 5; 37./ Ez nem csupán szavakra áll. Ez egész magatartásodat kell, hogy jellemezze. Megáldalak. Vess magadra keresztet!"

187. Uram! Egy fiatalember problémáját hozom Eléd. Szeret téged, és szereti édesanyját is. Emiatt van dilemmában.

HANG: "Neki szólok közvetlenül: Gyermekem!

Állítom neked, hogy nem volt, és nem is lesz tökéletesebb édesanya a Földön, mint amilyen az Én Édesanyám volt. Ha elolvasod az evangéliumoknak azokat a részeit, melyekben Anyámmal közösen szerepelünk, látni fogod, hogy szinte sohasem értettük meg egymást azonnal.

Az anyák olyan szemszögből látják gyermekeik életét, mint a szerelmes szerelmét. Egyszerűen képtelenek elfogulatlanok lenni gyermekeikkel kapcsolatban. Nem értik meg, hogy gyermekeikkel kapcsolatban lemondásuknak állapotszerűvé kell válnia. Az édesanya az a fa, mely nem érti meg, hogy miért esik le a gyümölcs róla éppen akkor, mikor úgy érzi, hogy igazán mindent megtett érte.

Amit te most megélsz, az szinte törvényszerű a Földön. Ez a gond általában úgy szokott, ha nem is megoldódni, de elviselhetővé válni legtöbbször, hogy a gyermek elköltözik a családi házból, akár házasságkötés okán, akár más miatt. De így sem oldódik meg igazán a probléma. Alig van édesanya a Földön, aki ki tudna lépni gyermeke életéből úgy, hogy ezt értelmesnek tartaná. Az Én Édesanyám meg tudta ezt tenni.(Mt 12;48-50). De ilyen kevés van!

Gyermekem! Az enyéimet az is jellemzi, hogy egész életük egy állapotoszerű SZABADSÁGHARC. Szabadságharc önmagaddal szemben, és szabadságharc azokkal szemben, akik körülötted élnek. Senki sem biztosíthatja lelked békéjét Rajtam kívül. Legkevésbé vérszerinti kapcsolataid. Ez így volt Velem, és így lesz mindazokkal, akik velem valódi kapcsolatban akarnak élni.

Édesanyádnak is meg kell harcolnia a maga szabadságharcát önmagával és környezetével. Önmagával aktív módon, környezetével pedig passzív módon.

E másodikat kicsit magyarázom. Egyre jobban át kell élnie, hogy gyermekei az Én gyermekeim. Sőt ő maga is az Én gyermekem. Ti mindannyian egymásnak testvérei vagytok. Igen, még a szülő-gyermek kapcsolatban is. Nem egymásra, hanem Magamra teremtettek benneteket, és mindaddig nyugtalan lesz szívetek, míg Bennem meg nem nyugszik.

Mint minden harc, így a szabadságharc is a megsebesülések lehetőségeit hordja magában. Ez vele jár a földi étellel. Aki sebesülések, fájdalmak lehetősége nélkül akar harcolni, az nem tudja, mit beszél. Önmagatokkal és környezetetekkel vívott szabadságharcotokban nem a fájdalmak kikerülésére kell törekedetek, hanem azok feldolgozására, elviselésére. Ebben Én nagyon tudok segíteni annak, aki Hozzám fordul. Azért mondtam el a Máté 11;28-at: "Jöjjetek Hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok...", mert előtte el kellett mondanom Máté 10;34-39-et: "Nem azért jöttem a földre, hogy békét hozzak...." Olvasd el e részeket. Ezek világosan hordozzák annak tartalmát, melyet követőim sorsként élnek át.

Megáldalak a BÖLCSESSÉG LELKÉVEL."

188. Uram! Egy olyan gyermeked fordul most Hozzád, aki hisz abban, hogy nemcsak mi beszélhetünk Veled, de Te is szólhatsz hozzánk. Kérlek, mondd el, hogyan kell értenünk e két ellentétnek tűnő kijelentésedet: "1. Most dől el, hogy milyen lesz halálunk órája, hogy mikor lesz, abba nincs sok bebeszólásunk. 2. Mindenki csak akkor hal meg, amikor akar." -

HANG:" Gyermekem! Gondolom az első mondatnak főleg a második részére kérsz magyarázatot, mert az első része előtted is világos. Vagyis természetes, hogy erkölcsi magatartásokat értendő alatta. A második résszel és a második mondattal kapcsolatban egy esemény leírásával válaszolok:

Valaki egy hídról beleesik a folyóba. Nem tehet róla. Fuldoklik. Nem akar meghalni. De eljut arra a pontra, hogy azt éli meg, jobb neki, ha megadja magát a halálnak, mint az, hogy tovább fuldokoljon. - Ekkor hal meg.

Édesanyáddal kapcsolatban is azt kell mondanom, hogy mindaddig, míg valaki nincs halál közelben, addig úgy gondolja, hogy vannak feladatai, melyeket még itt a Földön el kell végeznie. – Halál-közelben megváltozik mindenkinek a gondolkodása. Ott olyan értelemben reálisabban gondolkodik mindenki, hogy csak önmagára gondol. Ez nem önzés, hanem életfontosságú tett! Ha eddig nem is gondolt volna rá, vagy nem fogadta volna el, akkor is kénytelen tudomásul venni, hogy az Istent szeretőknek minden javukra válik, míg az Istent nem szeretőknek semmi sem válik javukra. Azt pedig, hogy mi vagy ki által lesz valaki ilyen vagy olyan, azt csak az az illető döntheti el, akiről éppen szó van. Ez annyit jelent, hogy a legjobb édesanya sem képes arra, hogy bármely gyermekét is üdvösségre vigye, ha az nem akarja. Még Én sem tudom ezt senkivel megtenni. Ez annyit jelent, hogy jól nevelni – indítóokként – nem azért kell valakit, hogy az illető jó legyen, hanem azért, mert a nevelő ezzel bizonyítja, mutatja meg, hogy ő jó. Hányan mondják: "Hiába neveltem gyermekem a jóra, mert elzüllött." Ne keverjétek össze az indító okot a célokkal. Mindenki csak önmagáért felel. Ha nem így lenne, akkor Én felelnék mindenkéért, holott Értlem felelős mindenki.

Tehát minden nevelés csupán illemszabályokra korlátozódik, és az erkölcsi magatartást mindenkinek önmagának kell kidolgoznia magából. Nem kell tehát meglepődni azon, hogy vannak jó nevelők, akik kezei közül erkölcsileg rossz neveltek kerülnek ki, és vannak rossz nevelők, akik kezei közül erkölcsileg jó neveltek kerülnek ki. Gondolj csak az első emberpárra. Minden gyermeküket igyekeztek

jól neveli, s mégis az egyikből testvérgyilkos lett. De számtalan példa mutatja, hogy nincs erkölcsi nevelés, csak erkölcsi önnevelés. Erre mondjátok ti, hogy azért bizonyára lehet mindenkit befolyásolni, és nem mindegy, hogy jó vagy rossz irányba befolyásolnak-e valakit. Ez részben igaz. De csak részben. Most nem térek ki ennek magyarázására, mert elvinne a kérdésed választától.

Édesanyád halálával erkölcsi életetek területén nem ért veszteség benneteket, ő pedig eljutott arra a pontra, amikor dönthetett amellett, ami neki sokkal nagyobb benső békét biztosított, mintha még itt maradt volna a Földön közöttetek. Különben ő most is közöttetek van. Legyen most elég ennyi ebből.

Véleményemet kéred bizonyos gyülekezetekről. Íme:

Hozzám nem gyülekezetek, hanem személyek tartoznak. Mindenkinék tudatállapota szerint kell élnie ahhoz, hogy boldog legyen. Tennie kell, amit jónak lát. Bár ettől még nem lesz magatartása azonos az Enyémmel, de szívében mégis békét élhet meg, és pedig az Én békémet, mert senkitől sem kérhetem számon azt, amiről nem tehet.

Legtöbb gyülekezet tele van jó szándékú emberekkel, bár Engem csak nagyon kevesen ismernek jól. De mivel nem tehetnek róla, hát bennük van örömöm és békém.

Annyit mondhatok, hogy jelenleg egyetlen gyülekezet sem képvisel engem a világon. Van egy olyan társaság, mely elméletileg ismer Engem. E társaság BOKOR néven ismert. Sajnos gyakorlatban sok kivetni valót lehet tagjaiban találni. De meg kell mondjam azt is, hogy éppen ezért nagy bennük a nyugtalanság is. Persze tisztelet a kivételnek.

Téged komolyan foglalkoztat az a gondolat, hogy hogyan lehet, honnan lehet tudni azt, hogy aki Rám hivatkozik, azon keresztül valóban Én beszélek. - Erre világos feleletet tudok adni néked.

Ha jól átolvasod az evangéliumaimban megfogalmazott tanításomat, akkor fel fogod ismerni, hogy a hallottak összhangban vannak-e azzal vagy sem. - Ha valaki kijelenti, hogy Én beszélek

belőle, ezt ne vedd készpénznek. De ha - nem Pál, nem valaki más szent író, hanem - az Én ajkamra adott mondatokkal harmóniában van az illető kijelentése, akkor bizony Én beszélek belőle. Erre áll kijelentésem: 'Aki titeket hallgat, Engem hallgat.' Igen. Ég és Föld elmúlnak, de az Én tanításom hangzani fog azok szívéből, akik nem keverik összevissza a Biblia kijelentéseit, hanem az Énáltalam mondottakra alapoznak és építenek. A HANG hitelességét is az adja meg, hogy szinkronban van az evangéliumokban föllelhető tanítással.

Tehát bárki hivatkozik Rám, csak akkor fogadd el szavait, ha azok az evangéliumaimban föllelhető gondolataimat tolmácsolják. Ezt a felfogást ugyan egyes teológusok fundamentalista nézetnek mondják, de nincs igazuk. Nem a szószerintiségen, hanem a tartalmi azonosuláson van a hangsúly. Pál és a többi szent író, akik írásait a Biblia tartalmazza, szintén csak annyiban hitelek, amennyiben összhangban vannak az evangéliumokban elmondott gondolataimmal. Sajnos nem mindig van ez így.

Rangsorolj hát a Bibliában! A TISZTA BÚZA az evangéliumokban található meg. A Biblia többi részét ehhez kell igazítani, esetleg ezekkel kell magyarázni, jobban kifejtetni a Bibliát.

Megáldalak az ÉRTELEM LELKÉVEL."

189. Uram! Most egy gyermeked következő kéréseit terjesztem Eléd: 1. Tudom, hogy bűnt követtem el, amikor Isten előtt tett házassági ígéretemet nem tartottam be. Hogyan tehetem jóvá? 2. Mit tegyek, hogyan imádkozzam, hogy Isten szívembe költözzön? 3. Az elrontott életemet hogyan hozhatnám rendbe? 4. Gyermekeimet - akiket nagyon szeretek - hogyan neveljem, hogy Istennek tetsző életet éljenek?

HANG: "Gyermekem! Korod zavaros szellemi, erkölcsi, vallási áramlatainak vagy áldozata. Én azért jöttem közéték, hogy ne legyenek megoldhatatlan problémáitok. Csak a Tőlem leszakadt életek helyzete reménytelen. Az a vallási intézmény, melynek tagja vagy, valóban nem tud lelked nyugtalanító sebeire gyógyírt nyújtani.

De Én nem vagyok egyetlen intézmény korlátainak sem a kiszolgáltatottja. Ne intézményben gondolkodjál, hanem fogadd el az Én jelenlétem intézményektől is független működésének valóságát.

Valamilyen intézményhez tartozni kell. De mivel minden intézménynek az a feladata, hogy Hozzám segítse tagjait, hogy megkönnyítse a Velem való személyes kapcsolat kialakulását, ezért csak addig kell figyelembe venni, míg ennek a feladatának nem mond ellent.

Semmiféle intézménycsere nem old meg semmit. Mindegyiknek vannak előnyei és hátrányai. Mindegyik segíti a Velem való találkozást, és mindegyik akadályozza a Bennem való kibontakozást. Ezért nincs értelme a vallás-, a felekezetváltogatásnak. Megoldást úgyis csak Én tudok adni, s csak annak, aki nem intézménytől, hanem Tőlem várja azt.

Fontosnak éreztem, hogy elmondjam ezeket, nehogy helytelen utakon akarj megoldást találni életed rendbeszedésére.

Mi hát a feladatod? Először is nem az, hogy valamit *jóvá tégy*.

A megtörtént dolgokat nem lehet meg nem történekké tenni. A jelenből kell kiindulnod. Amíg valamit jóvá akarsz tenni, addig nem vagy képes szabaddá válni múltadnak azon részeitől, melyek éppen azáltal marják szívedet, mert megkötözött vagy velük. Nem jóvá, hanem jót kell tenned. Erre nyilván képes vagy. Akkor teszed az Általam számodra megfelelő jót, ha a jelenedben igyekszel kimutatni azt a szeretetet, mely az Én jelenlétem benned. Neked nem tenned kell valamit, hogy szívedbe költözzem, hanem **HINNED** kell, hogy a *szívedben* vagyok. Itt nem a te méltóságod vagy méltatlanságod számít, hanem az Én **JÓSÁGOM**. Hidd el, nem foghatsz mellé. Nem lényeg, hogy milyen vagy. A lényeg az, hogy kié vagy. Mindaddig az Enyém vagy, míg elhiszed, hogy Én a tiéd vagyok. Adj gyakran hálát azért, hogy egymáshoz tartozunk. Nem a múltad, hanem a jelened a fontos. A jelened hordozza jövőd értékeinek csiráját. Tudom, nehéz elhinned, hogy egymáshoz tartozunk. De ez a nehézség abból ered, hogy magadat nézed, és nem Engem. Akkor nézel Engem, ha Velem foglalkozol, és nem

magaddal. Ha Engem akarsz egyre jobban megismerni, szeretni és szolgálni. Ez benned egy döntésnek következménye. El kell döntened, hogy Irántam való szeretetből senkinek sem akarsz olyasmit, amit magadnak sem szeretnél másoktól kapni, és igyekszel tenni azt, amit magadnak is jó lenne, ha mások megtennék.

Folytass párbeszédet Velem! Nekem mondhatsz, amit akarsz. Én neked csak olyanokat mondok, amik téged építenek, buzdítanak és vigasztalnak. Engedj ilyen gondolatokat fölmerülni magadban! Hidd el, ezek mindig Tőlem valók! Bennem nem lehet csalódnai!

Gyermekeidről tudnod kell annyit, hogy ők nem a tieid. Kölcson kaptad őket. Enyémekek ők is. Ne akarj helyettük élni, csupán Értem velük. Erkölcsi nevelést nem tudsz adni nekik. Én sem tudok. Csak ők tudnak önmaguknak, ha akarnak. Nincs erkölcsi nevelés, csak erkölcsi önnevelés. Illemszabályokra természetesen meg kell tanítanod őket, de az Istennek-tetszés számukra az ő feladatuk. Még csak nem is szólhatsz bele. Arra ügyelj majd, hogy ne légy bűnrészes velük kapcsolatban. Értem ezalatt, hogy tudj "nem"-et mondani olyankor, amikor azt jónak látod. Tehát ne az ő kedvüket keresd, hanem az Én kedvemet velük kapcsolatban is.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL: Vess keresztet!"

190. Uram! Mióta nyilvánosságra hoztam, hogy Veled párbeszédet folytathatok, azóta olyan kérdésekkel keresnek fel, melyekre valóban csak Te tudsz helyes választ adni. Most is ilyen kérdést hozok Eléd.

Van egy társaság, mely nagy intenzitással kíván foglalkozni a szellemvilág megismertetésével. Uram! Mi erről a véleményed?

HANG: "Barátom! Nagyon itt az ideje már annak, hogy kezdjétek komolyan venni azt a világot, ahonnan és ahová valók vagytok. Mióta birtokotokban van tanításom lényege, amit örömhírnek neveztek, azóta tudnotok kéne, hogy nem a félelem lelkét kaptátok, hanem a fogadott fiúság Lelkét. Rátok nézve szomorú dolog az, hogy míg különböző felekezetek vezetői nem látnak abban semmi kivetni valót, hogy materialista tanokkal fertőzödjének, addig a spiritiszta összejövetelektől óva intenek

benneteket, nehogy lecserélhetőkké váljanak azok a vezetőitek, akik hatalmukat éppen azáltal tudják fenntartani köztetek, hogy nélkülözhetetlennek mutatkoznak éppen az olyan ismeretszerzés dolgában, mint a szellemek világa.

Valójában egyetlen dologra kell ügyelnetek. Ez pedig az, hogy amit názáreti vándortanítóként mondtam el nektek, az érvényes az idők végezetéig. "Ég és föld elmúlnak, de az Én igéim el nem múlnak."

A médiumképzéssel kapcsolatban legyen elvetek az, hogy csak olyan személy jelentkezésére mondjatok *igen*-t, aki ismeri az evangéliumokban leírt tanításomat. Igen, mert aki a szellemvilággal kapcsolatba akar kerülni, annak tudnia kell, hogy új kinyilatkoztatásban részesül. De ez az új nem szabad, hogy szőlőtőről lemetszett vessző legyen. Új **hajtás**, de nem új gyökér. Fontosabb tehát az erkölcsi hozzáállás, mint a technika. Vagyis az a jó szándék, amely olyan, mint a jó gazda, aki kincseiből régít és újat egyaránt hozhat elő. Csak az lehet jó médium, aki legbelül nem minden áron és feltétel nélkül akar médium lenni, hanem elsősorban Nekem tetsző lélek.

Valamikor neked, Barátom, aki írod most szavaimat, azt mondtam, hogy ne az legyen a legfőbb célod, hogy pap légy, hanem az, hogy jó keresztény. Ha aztán emellett még pap is leszel, az lényegében már az Én ügyem, és nem a tiéd. Hát ezt mondom most a médiumképzéssel kapcsolatban is. Ha jó szándékú valaki, és ismeri evangéliumi tanításomat, azt nagyon fel tudom használni arra, hogy a szellemvilággal olyan kapcsolatba kerüljön, mely áldása lehet az egész világnak. Az ilyen médiumot nem fogják zavarni a kritikák, sőt hálás lesz értük. Az igazság soha senkinek nem árthat. Bár nem megfelelő helyen és nem megfelelő időben kimondott igazsággal lehet ártani, de ilyenkor az ártás nem az igazság rovására, hanem a helytelenül megválasztott hely és idő kiválasztására írandó.

Ne féljete a tévedéstől! A félelem rosszabb, mint a tévedés. Aki téved, azt ki tudom javítani, ha jó szándékú. De aki fél, azzal nem tudok mit kezdeni. Ha valaki elesik, azt fel tudom segíteni, de

aki fél elindulni, nehogy elessen, azt nem tudom célba juttatni. Erre még sokszor föl fogom hívni figyelmeteket.

Tartalmában, gyökerében ne szakadjatok el elődeitektől. De a névváltoztatással szóba kell állnotok, mivel az erősen pejoratív értelemben használt fogalmak elve megnehezítik a kívülállók közeledését.

Nem kevés azoknak a szellem-testvéreiteknek a száma, akik nagy örömmel készülnek arra, hogy veletek kapcsolatba kerülve új **hajtásként** ismertessék veletek tanításomat.

A siker érdekében Rajtam semmi nem fog múlni.
MEGÁLDOM VÁLLALKOZÁSOTOKAT."

191. Uram! Egyik legsúlyosabbnak tűnő problémáját hozza Eléd valaki, aki nagyon szenvedti azt, hogy nem talál semmi megoldást e problémára: Alkoholista férje mellett hogyan lehet elviselni az életet?

HANG: "Drága Gyermezem! Valóban az egyik legsúlyosabb probléma ez a földi életben. Ősellenségetek ezáltal tud legtöbb embert gyilkossá tenni. Igen, mert kikapcsolja az emberből éppen azt, ami által ember az ember, az értelmét.

E súlyos problémánál világosan kell látnod, hogy amint egy folyamat nem lehet megszüntetni azáltal, hogy valaki kezdi kimeregetni belőle a vizet, hanem csak úgy, hogy a forrás megszüntetését kell vállalnia, éppen így az iszákosságnál a tüneti kezelések, a veszekedések, a fogadkozások, az elhatározások semmit sem érnek. A szeretetlenségnek minden formájával fel kell hagyni.

Gyökeres orvoslás az egyetlen vállalható terápia. Tehát azt kell kinyomozni közösen a józan állapotban lévő iszákossal, hogy mi az, ami elől az italhoz menekül. Ez a forrás. Ezt kell megszüntetni. Az iszákos-mentő akciók is csak annyiban lesznek sikert hozók, amennyiben ez az elv irányítja őket. Ezt a feltárást mindenképpen meg kell próbálni. E nélkül Én sem tudok segíteni. Ha valaki megpróbálta ezt, és nem sikerült, akkor tudok segíteni. De itt is áll az az igazság, hogy helyettetek semmit, értetek mindent.

Tehát még az sem elég, hogy valaki azt mondja: 'Vállalom, hogy megtérek, imádkozzatok értem.' Nem, ez nem elég, mert nem is igaz a megtérési nyilatkozata. Egy megtérési nyilatkozat csak akkor igaz, ha a nyilatkozó vállalja a beígért megtérés feltételeit. Csak ott tudok segíteni, ahol őszinteség van. Ha az, aki mindent megpróbált annak érdekében, hogy iszákos társán segítsen, és ez nem sikerült, akkor igenis rendelkezésére állok annak, aki Engem befogadott életébe. Nemcsak az az igazság, hogy senkit sem engedek erején felüli megpróbáltatásba kerülni, hanem az is, hogy messze több erőt kap a Hozzám tartozó ártatlan fél, mint amire szüksége van. Én nem szűkösen mérem adományaimat az enyéim javára.

Kérdésedre tehát a válaszom ez: Meg kell próbálnod részeges társaddal e témáról olyankor beszélni, mikor józan állapotban van, s közösen megkeresni a megszüntetendő forrást. Volt már olyan eset, hogy ilyen beszélgetéskor az lett nyilvánvaló, hogy éppen a józan fél a forrás. Igen, mert magatartását nem az a szeretet éltette, amely Belőlem árad.

Ha nem sikerül e témát megbeszélned iszákos élettársaddal, s erről nem tehetsz, akkor Én mindent lelked fejlődésének javára tudok fordítani. De azt a gondolkodás-átalakítást, amely feltétlen feltétele az Én békémnek, azt nem tudom sem Én, sem más helyetted megtenni.

A gondolkodás-átalakításnak pedig legegyszerűbb módja az evangéliumokban megtalálható tanításom átélmélkedése. A Belőlem áradó kegyelem csak abban az irányban tud hatni, melyben értelmed nyitott. Én annak idején azt kértem tanítványaimtól: "Tegyetek tanítványommá minden népet." Ebben a *minden*-ben te is benne voltál. Tanítvány pedig csak az, aki állapotszerű tanuló. Ezért fontos az evangéliumaimban /és nem a Biblia többi részeiben/ megtalálható tanításom átélmélkedése. Ez a boldogság útja.

Ne feledd! Még pillanatnyi örömeidet sem adnak ingyen. Azért a békéért és boldogságért, mely jelenlétem következménye, bizony ezt az árat kell megfizetni. Ez ennyibe kerül.

Hidd el, nem vagyok személyválogató. Számodra is rendelkezésre áll erőm, békém egyaránt. Ennek biztosítása pedig a gondolkodás-átalakítás útjának komoly vállalása.

Amikor azt mondtam: "Bízzatok, én legyőztem a világot", akkor a te világodnak legyőzését is gondoltam. Te tehát a GYŐZTES oldalán állsz. Így van ez akkor is, ha pokol tombol körülötted.

Most felelek a másik kérdésedre. Azt kérdezed, hogy mit kell tenned, hogy ép testben ép lélek legyen. Válaszom: Semmit. Neked csak azt kell tenned, hogy ép lélek legyen benned, hogy az Én Lelkem legyen irányítód. Ennek biztosítása a reggeli ima által valósulhat meg. Ha megbeszéled reggel a napodat Velem, s kéred erre áldásomat, biztos lehetsz benne, hogy nem hagylak magadra. Ha pedig tudod, hogy Velem járod életed útját, akkor többet fogsz foglalkozni Velem, mint a napi fölmerülő problémákkal. Ha két egymást szerető lélek kapaszkodik fölfelé bármilyen sziklás, köves, göröngyös úton is, sokkal jobban el lesznek foglalva egymással, mint az út nehézségeivel. Még csak eszükbe sem jutna egyiknek sem, hogy ezt mondja: 'Nem tudok tovább menni veled az út nehézsége miatt.'

Nehézségeidben jó, ha többször eszedbe jut: **Mi ez az örökkévalósághoz képest!**

Megerősítlek abban, hogy templomaimban különösen hatékonyan tudok kapcsolatba kerülni veled. Az a megjelenési formám, mellyel ott találkozol, hatalmas erőforrás lehet számodra, és mindazok számára, akik hisznek Bennem.

MEGÁLDALAK: Vess keresztet!"

192. Uram! Kezd elterjedni az az állítás, hogy Te egy kislánként újra megjelenysz, és még azt is tudni vélik, hogy Anna lesz a neved.

HANG: "Barátom! Tévedésben vannak, nagy-nagy tévedésben vannak, akik az újrászületésemet emlegetik. A jó szándék nem elég ahhoz, hogy valaki tévedhetetlen legyen. A jó szándék semmiféle ismeret pontosítását nem biztosítja. A Rólam terjesztett kijelentés, miszerint újra megszületnék, ha a terjesztők végig

gondolnák, akkora összevisszaságot eredményezne szerte a világon, hogy egész eddigi áldozatom és tanításom tönkremenne bele. Gondold csak el: Ha mást kezdenék tanítani, mint kétezer éve tanítok, akkor olyan öngólt lőnék Magamnak, mely tökéletesen megszüntetné nemcsak e kijelentésemet: 'Ég és föld elmúlnak, de az én igéim el nem múlnak', de azt is: 'Bízzatok, én legyőztem a világot.'

Mondtam nektek, hogy eljön az az idő, amikor majd azt fogják mondani: *Itt a Krisztus, ott a Krisztus*. De azt is mondtam, hogy ezt ne higgyétek el, mert jönnek hamis krisztusok és hamis szellemek, s ha lehet, még a választottakat is megtévesztik.

Éppen az a legkellemetlenebb ebben, hogy jó szándékú emberek válnak becsapottá bizonyos hamis szellemektől. - Világosan megmondtam, hogy gyümölcsseiről meg lehet ismerni őket. Gyümölcsök nem csupán a tetteik, melyeket látványosan végeznek, hanem baráti körük, erkölcsi hozzáállásuk keresztemhez, barátaimhoz és mindahhoz, amit az elmúlt kétezer év alatt **szent**-nek ismertetek meg. Nem a bódulat, hanem a hódolat jellemzi enyéimet. Hódolat a múlt tiszta forrásai iránt, a szentek és vértanúk seregei iránt, hódolat azok előtt a bilincsek előtt, melyeket enyéim Értlem viseltek. Ezek azok a *gyümölcsök*, melyek leleplezik a jelen prófétáit. Igenis, meg lehet tudni, hogy kit küldtem Én, és ki jött közéték Ellenemre.

Bár hirdetem, hogy a félelem rosszabb, mint a tévedés, de ettől még a tévedés rossz marad, melyet igyekeznetek kell kerülni.

Tudnotok kell Rólam, hogy van olyan megjelenési formám, melyet kegyelmi módon való jelenlétnék neveztek. Így vagyok benne enyéimben, nőkben, férfiakban egyaránt.

Tanításom egyszerűen alkalmatlan arra, hogy nőként elindíthattam volna. Képzeld csak el, ha mint nő, ilyeneket mondanék: Aki első akar lenni, legyen az utolsó, legyen mindenkinek a szolgálója, sőt rabszolgálója! Milyen kapóra jött volna ez akkor is, és milyen kapóra jönne ez most is a férfiaknak. Képzeld csak, milyen embertelen sorba taszítottam volna az akkori és a mostani nőket is. Nőként nőknek, férfiaknak hirdetni ilyesmit, bizony

tökéletesen lehetetlen lett volna, hogy ti mindannyian egymásnak testvérei vagytok. - Hisz még így sem fogadjátok el!

Most nem fejtegetem tovább a fenti tévedést, mert az, aki e kérdést általad feltette, nagyszerűen gondolkodó lény, s ő maga is sok érvet tud találni állításom igazolására, - ha akar.

A másik kérdés, melyet feltett: a pszichológia és az idő problematikája.

Ezt most nagyon röviden intézem el. E témák boncolgatása nem érinti az erkölcs területét. A legkiválóbb pszichológiai ismeretekkel rendelkező lélek is elkárhozhat, s lehet megpróbálni az **időt** úgy dimenzionálni, hogy attól függetleníti valaki, ami által létezik, vagyis a mozgástól. Az ilyen és ehhez hasonló szellemi bravúrkodások rengeteg időt és szellemi energiát igénybe vesznek egy olyan kérdés boncolására, melyet mást az ismert Ágoston így fogalmazott meg. "Mi az idő? Ha nem kérdezed, tudom. Ha kérdezed, nem tudom." Hát erről van szó."

MEGÁLDALAK A LÉNYEGLÁTÁS LELKÉVEL."

193. Uram! Ma sok üzenetet kapunk a szellemvilágból. Ezek között az egyik furcsa közlés számunkra az, hogy e szó: ATYA, valójában kit jelent. Te tulajdonképpen két Atyáról beszéltél. Az egyik a Te Atyád, a másik a mi Atyánk. Egy ez, vagy különböző?

Barátom! Az, aki ezt a kérdést általad felvetette, olyan ismeretnek akar birtokába jutni, ami sem őt, sem mást nem hozna közelebb Hozzám. Én mégis válaszolok e kérdésre, de megismétlem: E kérdéssel nem az a kérdező szándéka, hogy Én jobban éljek benne, hanem egy új ismeret érdekessége izgatja. - Halld hát válaszom!

Égen és földön EGY ISTEN VAN. Amikor Én atyáról beszéltem, akkor erről az Egy Istenről azt adtam tudtotokra, hogy Nekem másképpen Atyám Ő, vagy inkább így mondom: Én másképpen vagyok Istennek Fia, mint ti. Az Én Atyám és a ti Atyátok EGY ÉS UGYANAZ. De lényegesen más Nekem ezzel az Atyával a kapcsolat, mint nektek. Ha külön atyám lenne nekem, és külön atyátok lenne nektek, akkor nem neveztelek volna

benneteket **testvéreimnek** feltámadásom után. Ugyanazon szó alatt Én ugyanazt szoktam érteni, mikor veletek beszéltem és beszélek.

Igaz viszont, hogy különböző dimenziók vezérszellemeit szokták atyáknak nevezni azok, akik nem az Én tanításom hallgatóiként ismerték fel életük értelmét. Ti ne vegyétek át ezek szóhasználatát, mert csak zavart keltenek bennetek. Fogadjátok el, hogy az Én Atyám és a ti Atyátok egy és ugyanaz az Atya, csak a Velem és veletek való kapcsolatában különbözik annyira, hogy kénytelen voltam mindig kihangsúlyozni, hogy nem ugyanaz ennek az Atyának viszonyulása Hozzám és hozzátok. Akkora különbség van a kettő között, hogy ti sohasem mondhatjátok, hogy aki titeket lát, az látja az Atyát is. Én viszont ezt joggal mondhattam. Bennem számotokra úgy jelenült meg, mint Én. De számomra nem. Egészen másképpen! Úgy, ahogy szavakkal semmiképpen sem tudom ezt veletek érzékeltetni. Ezért különböztettem.

A másik kérdése az általad kérdezőnek, aki természetének keménységét racionalitásával indokolva ezt helyteleníti, s úgy gondolja, hogy igazán az a hiteles, amit nem kell magyarázni, ezért szeretne lágyabb lenni. Mi ennek az útja, módja?

Válaszom: Először is a racionalitás jó, értékes. Nagyon is az. Aki a rációtól fél, az az igazságtól fél. Helytelen megállapítás az, hogy igazán az a hiteles, amit nem kell magyarázni. Mindent meg kell tudnotok magyarázni. Csupán arról lehet szó, hogy vannak esetek és vannak személyek, mikor nem szükséges valamire a magyarázatot megadni. Értelmek elhanyagolása mondatta Velem felétek azt az éppen nem dicsérő kijelentésemet, hogy a világ fiai okosabbak a maguk nemében a világosság fiainál.

Nem az értelem keményít helytelenül, hanem az értetlenség és az értelmetlenség. Ha valaki nagy hangsúlyt tesz arra, hogy értelmes legyen, annak még akkor is rendeződik élete, ha csupa értelmetlen emberrel van körülveve. Sokszor jusson eszetekbe e kijelentésem: "Nektek adatott **tudni** az Isten országa titkait." /Lk. 8;10/b./

Valamit mondanom kell még azokról a nehéz körülményekről is, melyeket sem letagadni, sem megszüntetni nem lehet a kérdező életében.

Amikor azt mondtam, hogy vegyétek magatokra az Én ígámat, ezt azért mondhattam, mert Én nem vagyok elválasztható ígámtól. Az Én ígám nem más, mint annak a szeretetnek megélése, mely nem érzelmeket akar konzerválni, hanem azt a jót akarja másnak, amit önmagának is joggal kíván.

Csak puhány emberek málnak szét a körülményeik nehézsége alatt. Aki engedi, hogy Én éljek benne, az minden körülményben képes reményből élő emberként élni, mert tudja, hogy a körülmény csak a szemetet határozza meg. Mint tudjátok, szemét önmagában nem létezik. De bármi lehet azzá, ha elhagyja helyét. Tehát csak a körülménye miatt mondható valamire, hogy szemét.

Nektek még a hajatok szálait is számon tartja Atyátok. Csak azt kell elfogadnotok, hogy többet értek, mint a verebek. Aki ezt elfogadja, annak el kell kezdenie gondolkodását ráirányítani azokra az értékekre, melyek miatt többet ér, mint a verebek.

Leányom, most közvetlenül neked szólok. Ezeket az értékeket nem Nekem kell elmondanom neked, hanem neked kell meglátnod, és elmondanod Nekem. Minden nehéz körülménynek ez a megoldása. Minden más csupán tüneti kezelés. MEGÁLDALAK!"

194. Kérdező: Nem tudom feldolgozni magamban az elvált társamhoz való érzelmi kötődésemet, amit ő kihasznál. Félttem családom nyugalját.

HANG: "Drága gyermekem! Az a probléma-erdőd, melyben bolyongani kényszerülsz, bizony kevés fényt enged eljutni hozzád. Bár értelmeddel tudod, hogy Én vagyok a világ világossága, de szíved csak ritkán él meg valamit ennek a világosságnak melegéből. Neveltetésed következtében a megélt tapasztalataidat nyilván eddigi ismereteid szerint igyekeztél beépíteni magadba. Nem is tehetted másképpen. De neveltetésed hiányosságait pótolnod kell, ha szíved nyugalját biztosítani akarod. Olyan ez, mint mikor egy gépet

kapacitását meghaladó terheltséggel akarják üzemeltetni. A gép belerokkan. Hogy ez ne történjék meg, növelni kell a kapacitást. Így van a te életedben is. De előre kell bocsátanom: Nemcsak te, hanem eddigi nevelőid sem tehetnek arról, hogy jelenleg nem vagy olyan ismeretek birtokában, melyek jobban tudnák biztosítani az Én fényem melegét számodra.

A HANG-om első kötete némileg pótolja a hiányosságot. Még május hónapban kijön a HANG-om második kötete is. Ha akarod, el fog jutni hozzád. Remélhetőleg a készülő harmadik is. Ezeket azért mondom, mert életed problémáit nem lehet részizgazságokkal megoldani.

A teljes igazság ÉN VAGYOK. De Engem, mint IGAZSÁGOT, csak az tud életébe befogadni, aki ÚT-ként is vállal, mivel Engem nem lehet darabolni. ÉN VAGYOK AZ ÚT, AZ IGAZSÁG ÉS AZ ÉLET. E három annyira összetartozik, mint az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Aki az egyiket öleli, az mind a hármat öleli. Aki az egyiket elveti, az mind a hármat elveti.

Használd hát hozzád eljutott HANG-omat! Bárhol felütöd, üzenet fog jönni Tőlem számodra. Itt most röviden és tömören mondom pár olyan irányelvet, melyek kibontása szintén azt fogja eredményezni, hogy átlátszóbbá válik tőle életed probléma-erdője.

Elválás csak a Földön létezik. Ennek következménye olyan, mint mikor valakiről leoldanak egy szoros bilincset. A bilincs helyén a szorítást még sokáig lehet érezni.

Mivel ilyen csak a Földön van, ezért erre nincs is gyökeres megoldás. Egyszerűen tudomásul kell venni e tényt. Az viszont kétségtelen, hogy a Velem való kapcsolat mélyülése, mélyítése, ha nem is feledteti, de feltétlenül enyhíti olyan elválásnak utóhatását, mely elválás segítette a Velem való kapcsolat erősítését. Egy elválás erre utólag is képes.

Csak azoknak életében csökken elválás következtében a Velem való kapcsolat, akik jobban kötődnek egy intézményhez, mint Hozzám. Sokan azért nem találják Rám elválásuk után, mert intézménnyel azonosítanak Engem. Főleg a katolikus egyház

intézménye van kiteve ennek a veszélynek. Csak azok tudják egyházaik értékeit helyesen felhasználni saját lelkük javára, akik nem intézményben gondolkodnak. Érdekes módon az intézményeket mégis ilyen lelkek képesek éltetni.

Egy másik gondolat, mellyel meg kell barátkoznod, az az, hogy gyermeked nem a tiéd, hanem az Enyém. A szülő-gyermek kötelék valójában rablánc. Amint a köldökzsinór elvágása nélkül elpusztul az új élet, úgy e rablánc elvágása nélkül két élet képes elpusztulni: a régi és az új. Szülő, gyermek boldogsága egyaránt belepusztul. Nekem is, anyámnak is keményen tudomásul kellett ezt vennünk annak idején.

Tudomásul kell venned, hogy gyermeked boldogsága nem függhet tőled. Én lennék a leggonoszabb lény a világon, ha bárkinek a boldogságát is más személytől, körülménytől tettem volna függővé. Amíg ezt be nem látja valaki, addig lelke mélyén - bár kimondani nem meri - haragszik Rám, haragban van Velem. Lelke mélyén az rágja, hogy bár lenne egyszer olyan lehetőség, melyben megmutathatná Nekem, hogy hogyan kell helyesen istennek lenni, ha már boldogságra teremtette az embert.

Annyiban mindenkinek igaza van, hogy teremtmény nem élhet megkötözöttség nélkül. De ha tudod, hogy mindenki azzal van megkötözve, akiért él, akkor megérted, hogy Értem kell élned, és nem gyermekeidért. Értem pedig akkor él valaki, ha elsősorban megismerni igyekszik Engem. Megismerés által alakul át gondolkodása olyan irányba, amely megmutatja azt az **UTAT, IGAZSÁGOT**, mely végül is **ÉLETRE, BOLDOG ÉLETRE JUTTATJA** őt.

Csak ezen az **ÚTON** hallható és fogadható el hitelesen az Én boldogító örömhírem: "Ne nyugtalankodjék szívetek!...Nézzétek az ég madarait... a mezők liliomait... többet értek ti a verebeknél! Tudja a ti mennyei Atyátok, hogy minderre szükségetek van." /Mt. 6;25-34/.

Azt is helyre kell tenned magadban, hogy gyermeked szemének meggyógyítása nem érinti a lényezetet. A látás amennyi előnnyel, annyi felelősséggel is jár. Természetesen minden

képességekre vigyáznotok kell, de egy képesség sem érték önmagában. Döntő, hogy mire használja valaki képességeit.

A fentiek ismeretében most már megérted, hogy ebben a dologban is a te szíved nyugalma a döntő. Te se rá, se le ne akard beszélni gyermekedet. Ha a műtétet választja, ha nem, a te szeretetedre mindig számíthat. És számodra ez a fontos, nem az eredmény. Az ő számára pedig fontos az, hogy senkit ne okolhasson soha önmagán kívül semmiért. Neki kell tudnia, hogy mit tegyen szemével. Ne dönts helyette. Őt sem az fogja boldogítani, hogy hogyan lát testi szemével. Ez ne a te gondod legyen. Legyen az övé.

Nagyon szeretlek! Mindaddig veled vagyok, ameddig akarod. Megáldalak azzal a szív-melegséggel, mely LELKEM sugárzása feléd."

195. Kérdező: Szeretném mindig érezni jelenlétedet! Miért nem valósulhat ez meg? Bűneim, viselkedésem miatt, vagy valami átok van rajtam? Mennyire bántottalak meg eleséseimmal? Hogyan viszonyuljak családomhoz? Mi a véleményed a munkámról, építkezésről, betörésekről, betörőkről? Van reinkarnáció?

HANG: "Okosan tetted, hogy Elém hoztad ezeket a kérdéseket. De már előre megmondom, hogy nem tételes válaszokat fogsz kapni Tőlem. Olyan *anyagot* adok, melyből kiformálhatod kérdéseidre a választ. Teszem ezt azért, mert munkatársamként szeretlek, és nem éretlen gyermekként, aki még akkor sem tud mit kezdeni a kapott tanácsokkal, ha szájába rágják.

Először is megnyugtatlak, hogy semmiféle átok nem ül rajtad, ha visszavonod azokat az átkokat, melyeket valaha másokra mondtál. Csak olyan emberen van átok, aki gonosz lelkeket hív segítségül terve megvalósításához. Átok csak addig van rajtad tehát, míg valakit megátkoztál, s azt nem vontad vissza. Tehát csak az átkozódó emberen van átok. - E téren tehát könnyű magadon segíteni.

A másik, amit tudnod kell, hogy az érzések nem konzerválhatók. Engem nem lehet *érezni*. Csak Miattam lehet jól vagy rosszul éreznie magát valakinek. Kapcsolatunk tehát nem érzés

dolga, annak ellenére, hogy *szívügy*. Vagyis olyan szeretet jelenléte, mely azonos a jót akarással. Azért *szívügy*, mert **békémet** hordozza.

Bűneidről pedig tudnod kell, hogy azokkal kizárólag csak magadnak ártottál, mivel az Istent-szeretőknek minden javukra válik. Örülhetsz hát annak, hogy még saját bűneid is, melyeket a múltban elkövettél, s melyekkel csak magadnak ártottál, ha megbántad azokat, tehát Istent szerető lettél, akkor ezek is javadra válnak. Igen. Szinte mindenkit, akik hozzám tartoznak, bűneik felismerése, megbánása juttatta el Hozzám! A bűnöd tehát csak addig szakít el Tőlem, míg akarod. Mihelyt Engem akarsz, bűnöd az, ami Hozzám lódít.

Te a Földön közvetlenül nem tudsz szeretni Engem. Csak elmondani tudod, hogy szeretsz. Megmutatni csak másokat szeretésed által tudod. Én is csak ajándékaimon keresztül tudom kimutatni irántad való szeretetemet, pedig te e szeretetem által létezel. Ez történik olyankor is, mikor *érzed* jelenlétemet. Ezt azért nem általánosíthatom, nehogy Engem ajándékaim mögé helyezz. Nehogy ajándékaim fontosabbak legyenek neked, mint Én.

Ha szeretlek, márpedig téged is úgy szeretlek, mint senki mást, ezért van egy belőled, - akkor meg kell óvjalak az önzéstől, mely könnyen elhatalmasodik azon, aki ajándékaimat többre értékeli, mint Önmagamat. Aki nem érez Engem, és mégis akarja azt a jót, amit Én akarok, az sokkal közelebb van hozzám, mint az, aki akár extázisig menően *érzi* jelenlétemet.

Családoddal és munkáddal kapcsolatban arra hívom fel figyelmedet, hogy tisztítsd magadban a szándékot. Az a legtisztább szándék, ha Értem teszed azt, amit teszel. Ez áll családban, munkában és mindenütt. Elöttem nincs külön családapa, munkásapa, szórakozó apa, stb. Ember van, akinek szándéka dönti el, hogy mennyire tartozik Hozzám.

Minden munkádon, minden építkezésem rajta van áldásom, ha Értem történik. Ez még akkor is így van, ha betörök tönkreteszik bárkinek munkáját. A szándékot nem tudják tönkretenni.

A reinkarnációval kapcsolatban azért jelent számomra problémát válaszom, mert egészen mást értesz reinkarnáció alatt,

mint ami az a valóságban. Annak idején azt sem mondhattam meg, hogy Én vagyok a Messiás, mert egészen más tartalom volt az emberek tudatában erről, mint amit a valóság hordozott. Így vagyok most Én is veletek. Van reinkarnáció, de nem úgy, mint ti elgondoljátok. Nem úgy, hogy ennek tudata gyengíthetné a jelen megszentelését. Ezért nem is beszéltem bővebben erről akkor, mikor názáreti vándortanítóként jártam köztetek.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL."

196. Kérdező: Uram! Elvesztettem a macskámat. Valaki ellopta? Agyonütötte? Elkóborolt?

HANG: "Aranyos vagy. Feltételezéseidet vegyük sorra:

1. Ellopta valaki: Egykor azt mondtam: "Ha valaki el akarja venni köpenyed, add oda a köntösöd is." Ez azt jelenti a te esetében, hogy ha valaki elveszi macskádat, add oda a kutyádat is. Képes vagy erre?- Ha igen, akkor semmi gond. Pillanatnyilag úgy tűnik, hogy megelégszik csupán a macskáddal. Ha nem vagy erre képes, akkor még fejlődöd kell Bennem.

2. Agyonütötte valaki. Ha véletlenül, mondjuk, elgázolták, akkor az illető maga is fájlalja, de már segíteni nem tud. Ha tudatosan, akkor nem fájlalja. Tehát neki legalább nem fáj. Ennek örülnöd kéne, ha komolyan veszed a szeretet parancsát. - Az, ami neked fáj ebben, az azt jelenti, hogy meg voltál kötözve egy macskával. A megkötözöttség még akkor sem jó, ha ember emberrel van megkötözve. Ha pedig állattal, akkor egyenesen káros, mert összekeveri az értékrendet, összekeveri a célt és az eszközt. Minden tárgy, személy és esemény eszköz. A cél: Hozzám közelebb kerülni, tehát minden eseménynek ezt kell megcéloznia. Egy macska elvesztése is.

3. Elkóborolt. Vagyis teszi azt, amit istenadta természete, ösztöne megkíván.

Hát ennyi. - Aranyos vagy."

197. Kérdező: Uram! Mi a véleményed a szocialisták győzelméről hazánkban?

HANG: "Ezt inkább Nekem kellene kérdezniem tőletek. Az Én országom nem ismer túlekedést, pozíció-harcot, hatalmi rangvitát. Az Én országom nem e világból való.

A ti földi országotok olyan, amilyenné teszitek. Az Én országom olyan, amilyenné Én teszem. A ti országotokban kell nektek az Én országom életstílusát bemutatnotok. Minél inkább megteszitek ezt, annál inkább kiütközik a különbözőség a kettő között. Nem azért győzött tehát az ateista irány, mert ti rosszabbak vagytok, hanem mert jobbak vagytok másoknál. Amikor e világ Fejedelme átengedi nektek e világ kormányzását, akkor már nagy baj van nálatok, bennetek. Ahol nem ateista irány uralkodik a Földön, ott egyházi vezetőiteknek még lehetőségük sincs a megtérésre. Igaz, így se sok, de a semminél azért több lehetőségük lesz felismerni azt, hogy Hozzám tartozni nem azonos azzal, hogy a hatalomhoz is tartozni kell. Éppen ellenkezőleg.

Adj tehát hálát azért, hogy e világ Fejedelme érzékelhető módon kénytelen működni. Így jobban felismerhető, hogy mi fontos számára, és ezáltal az enyéim jobban tudnak magukra vigyázni. Ne bánkódj, az Enyéim csak jól járnak ezzel!"

198. Kérdező: Uram! Veszélyes-e a zsidó uralom?

HANG: "Semmiképpen! Van egy olyan törvényszerűség, melynek a másik neve kegyelem. Ezzel nektek nem is kell foglalkoznotok. Nem, mert amit most kegyelem alatt értek, az nem más, mint az Én *benső* munkám teremtményeimben. Ilyen kegyelem az a kiválasztottság, melyet a zsidók magukban hordanak. De a kegyelem nem jelent igazságtalanságot olyan értelemben, hogy bárkivel is kivételeznék ezáltal. Ha valaki a Tőlem kegyelemként kapott kiválasztottságot arra használja, hogy mulandó, hatalmi érdekek szolgálatába állítja magát - gondolj az egyházi vezetők különböző rang- és címkorságára -, akkor önmagának feltétlenül árt, de hát ezt sem ti, sem én megváltoztatni nem tudom. A rosszat nem

tudom olyan címkével ellátni, mely azt Általam kívánatosnak hirdethetné.

A hatalom, mint uralom emberek, társadalmak felett, ROSSZ! Ezért szólítottalak fel benneteket arra, hogy aki első akar lenni, az legyen az utolsó, önuralma által legyen SZOLGA!

A zsidóság a vezető szerepek lefoglalása által nem tesz mást, mint negatív módon tesz tanúságot arról a kegyelemről, mely kiválasztottságuk által az Én munkám bennük. Nekik **nem jó**. Időnként ez a nem jó annyira fölgyülemlik, hogy a történelem ezeket a korokat *zsidóüldözések* korának nevezi. A zsidóüldözések, az antiszemita megnyilvánulások nem mások, mint a bennük működő kegyelem elrontásának következményei kárukra. Kárukra, és nem a ti károtokra."

199. Kérdező: Hogyan kell Téged helyesen dicsőíteni, Uram?

HANG: "Örömmel válaszolok kérdésedre. Igen, mert egy fontos tudnivalóra hívhatom így fel figyelmedet.

A dicsőítő imára, mint már többször említettem, nem Nekem, hanem nektek van szükségetek. Igen, mert a dicsőítő imában kénytelenek vagytok megfogalmazni azokat az indítóokokat, melyek miatt szívetek dicsőitésemre gyúl. Így egyre jobban nemcsak megismeritek, hanem át is élitek mérhetetlen jóságom tengerének egy-egy sugarát, ami miatt dicsőitésem nemcsak jogos, hanem számotokra gazdagító is.

Válaszom tehát ez: Akkor dicsőítesz jól, ha ennek a dicsőítésnek következtében valóban rálátsz gazdagító szeretetemre életedben. Tehát az dicsőít jól, akiben növekszik a dicsőitésem által a hála. Igen, Én nem üzletet akarok kötni veletek, hanem barátságot. Amennyire átéled, hogy mily mélyre nyúltam le érted, annyira tudlak Magamhoz emelni. Akkor dicsőítesz tehát, ha imádban nem az áll előtted, hogy mit tettél Értem, hanem az, hogy mit tettem veled.

A dicsőítő ima tehát előszobája a hálaadó imának. A dicsőítő ima a mindenkire kiterjedő *általános* szeretetem felismerését zengi, míg a hálaadó ima a hálálkodó személy által felismert önmagára

szabott jóságomról tesz tanúságot önmaga - illetve, ha nyilvánosan történik -, mások előtt. Mindenképpen igaz tehát, hogy a dicsőítő, hálaadó imára nektek olyan nagy szükségetek van, mint a testnek a levegőre. Nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy mennyire nagy szükségetek van rá! Ezen áll-bukik boldogságotok ezen és a másvilágon egyaránt."

200. Kérdező: Oly sok csoportosulás vette már föl Mária nevét. Mi a véleményed arról a társaságról, amely Mária koronájára is hivatkozik elnevezésében?

HANG: "Kérdezd meg Máriát!"

Kérdező: Drága Szűzanya! Mondj hát véleményt!

HANG: "Emberi természetetek és az én gyakori megjelenéseim okozzák azt, hogy nevemet zászlótokra tűzitek. Megmondom úgy, ahogy van: nem örülök ennek. Bár ti azért teszitek, az a célotok ezzel, hogy érzékeltessétek a kívülállókkal azt a tartalmat, melyhez segítségemet remélik, mégsem tudom helyeselni. Sajnos nem azt éritek el vele, ami lelketeket előbbre vinné. Sokkal fontosabb lenne az, hogy ti hallgassatok rám, mint az, hogy én hallgassak rátok. Ti nem segítség hiányában szenvedtek, hanem okosság hiányában és elszántság hiányában. Vagyis HIT hiányában.

Én a béke Királynéja vagyok. A koronák és a kardok itt a Földön nagyon édestestvérek. Sőt! Ugyanazon érem két oldala. Nem jó az, ha nem az alázatokat akarjátok követni, hanem inkább Istentől kapott szerepemért kívántok koronával ékesíteni. Én nagyon szeretem a szépet, de annak belülről jövő kisugárzásnak kell lennie, és nem kívülről fölvetett ruhának.

A szerzetesi élet minden formája idegen szent Fiam szándékától. Nem jámborkodásra van szüksége a világnak, hanem okosságra, elszántságra, a hittől átjárt józan ész használatára. A szerzetesek eddig is csak tüneti kezeléseket tudtak adni a földi élet poklában fölmerülő nehézségekre. Megoldást csak Fiam tud adni. Ő pedig nem azért imádkozott az Atyához, hogy vegyen ki benneteket a világból, hanem azért, hogy szabadítson meg benneteket a gonosztól.

De ezt csak veletek együtt tudja megtenni, nélkületek nem."

201. Kérdező: Jézusom! Mi okoz Neked örömet, és mi az, ami megszorít?

HANG: "Az Én örömforrásom ugyanaz, mint a tiétek, mint a tiéd. A SZENTLÉLEK. Ami ŐT megszorítja, az Engem is megszorít. Őt pedig az szomorítja legjobban, hogy **nem szeretitek a SZERETETET**. Az szereti a SZERETETET, aki engedi önmagában ŐT szabadon működni. Az szomorítja, aki akadályozza az Ő szabad működését. Az jár az ŐT örvendezés útján, aki nem azt mérlegeli, hogy hol lehet könnyebben boldogulni, hanem azt, hogy kit hogyan lehet legjobban boldogítani, vagyis azon jár esze és szíve, hogy kit és hogyan lehet legjobban megtanítani arra, hogy másokat szeressen, és ne csupán önző módon csak önmagával legyen elfoglalva. Sohasem lesz boldog, ha másoktól várod azt, hogy boldogítsanak. A boldogítás az Én feladatom. Ezt senki soha át nem veheti Tőlem.

Az okoz tehát Nekem örömet, ha okosan másért élsz. Azért mondom, hogy OKOSAN, mert lehet bután is másért élni, *vagyis ész nélkül*. Ennek nem örülök."

202. Kérdező: Gyógyító közösség összefügg-e életfeladatommal?

HANG: "Ezt most ki kell tisztáznom előtted. Általában azért vagy tele kérdésekkel, mert nem dolgozol világos, egyértelmű fogalmakkal. Ha szavaidat mélyebben átgondolod, alig fogsz olyan problémával találkozni, amit meg ne tudnál oldani Velem, tehát amit mások segítségével kellene kibogoznod.

Nézzük most részleteiben kérdésetet. Mit jelent az, hogy *gyógyító közösség*? Nyilván olyan emberek társaságát, akik külön-külön életük főfeladatának a betegek meggyógyítását tartják. És mint jelent e szó: *életfeladat*? Ha azt jelenti, hogy azonos azzal, amire teremtettelek, akkor azt kell mondanom, hogy senkinek a világon nincs szüksége gyógyító közösségre, mert senkit sem teremtettem

arra, hogy gyógyító közösségben egész életét azzal töltse el, hogy betegeket gyógyít. Ha életfeladat alatt azt kell érteni, amiből meg kell élned a Földön, akkor persze, hogy van olyan foglalkozás is, amit egy gyógyító közösségben kell elvégezned. Jó pénzért vállalnod is kell az ilyen munkát, ha késztetést érzel magadban erre. De hogy valaki EZÉRT éljen, arra soha sem tudnám áldásomat adni. Én nem gyógyítani jöttem a Földre, és nem küldetem enyéimet sem kizárólag egész életet betöltő gyógyító szolgálatra. Egyetlen hivatás van a világon: a **SZERETNI TANÍTÁS**. A többi minden más munka! Eszköz arra, hogy hivatásokat, a **SZERETNI TANÍTÁST** megvalósítsatok."

203. Kérdező: Helyes-e az összefüggések látása test és lélek között? - Ismeretszerzés előző életünkről lehetséges-e? Van fölösleges imádság? Mi a véleményed Uram a szülinapomra kapott ajándékról? - Ki legyen a lelki vezetőm?

HANG: "Vegyük sorra kérdéseidet:

1. Test és lélek között bizonyos értelemben van összefüggés, és bizonyos értelemben nincs. Van összefüggés olyan értelemben, hogy a testnek **szolgáló szerepe** van a lélek előnyére. Nincs összefüggés olyan értelemben, hogy a lélek képes test nélkül élni, de a test lélek nélkül szétesik. De nem is jó az ilyen kérdésfelvetés. Valójában test, mint anyag, nincs is. Amit ti testnek, anyagnak neveztek, az sűrített szellemi energia. A sűrítettség foka és milyensége meghatározó olyan értelemben, hogy a NAGY EGÉSZ számára sajátos szerepét "felismerje" és beteljesíthesse. Azért mondtam az utóbbit feltételes módban, mert nem következik a "felismerésből" szükségszerűen a szerepfelvállalás.

Számodra tehát az a helyes magatartás, ha szellemednek szolgálatába állítod egész lényedet, s nem azzal akarsz mindig foglalkozni, hogy anyagi részed minél alkalmasabb legyen szellemi életed szolgálatára. Ha nem ezt teszed, kelepcebe kerülsz, szellemi értékeid elsőbbségét hangoztatva fogod szolgálni a testet. Ez nem jó.

2. Előző életed iránti érdeklődésed helyett az Én életem iránt érdeklődj inkább. Így jobban jársz. Hidd el, szeretlek annyira, hogy előző életeddel kapcsolatban mindig mindent tudomásodra hozok alkalmas időben. Most annak van itt az ideje, hogy Velem foglalkozz többet, és ne magaddal, főleg ne a múltaddal.

3. Imádságnak azt kellene neveznetek, ha nem Rólam, hanem Velem beszélgettek. Ennek helyességét az **ŐSZINTESÉG**-etek határozza meg. Ha igazán őszinte vagy, amikor Velem beszélsz, akkor Én úgyis figyelmeztetlek, hogy mi itt és most a teendő. Az őszinte embert éppen az jellemzi, hogy nem **pótcselekvés** számára a Velem való beszélgetés, hanem teendői elvégzését, illetve ennek elvégzésére való felkészülését beszéli meg Velem. - Mint mindent, úgy ezt is el tudjátok rontani. Sajnos az imádságaitok is, a Velem való foglalkozásaitok is lehetnek *kibúvók*, *pótcselekvések*, csakhogy ne kelljen átalakítani gondolkodásotokat. Igen, mert az imának nemcsak lendítő, hanem konzerváló ereje is van. És ez képes az ÉN tevékeny szeretetemet leárnyékolni.

4. Minden, tehát a szülinapra kapott ajándék is alkalmas Felém hozni és Tőlem vinni bárkit is. Véletlenség nyilván nincsenek. Az események egybeesését azonban nemcsak jó, de ártó erők is képesek úgy időzíteni, hogy az elgondolkodtató legyen. Nem szabad *beugrani*. Több eseménynek és nagyon megnyugtatóan kell egybecsengeni ahhoz, hogy az egybeesést Tőlem jövőnek ismerje meg valaki. - A Sátán az Isten majma. Istent utánozza meglehetősen jó szerepjátszással. Évezredek tapasztalatai kifinomították működési stílusát. Csak az *alázatos* ember eszén nem tud túljárni. Az alázatnak pedig lényeges része a NYITOTTSÁG FELEM, tehát az a tanulékonyosság, mely az önzetlen szeretetről nem tervezget, hanem azt a jelenben jó szándékkal meg valósítja.

5. Ami pedig a lelki vezetőt illeti, arról véleményem ez: Az legyen lelki vezetőd, akihez olyan vagy legalább megközelítőleg olyan őszinte tudsz lenni, mint Hozzám. Csak olyan lelki vezetőt válassz magadnak, aki nem kíván *engedelmességet*. Igazi lelki vezetőd úgyis Én kell hogy legyek. Csupán segítséget kérhetsz erre

egy földi lelki vezetőtől. Engem nem helyettesíthet senki, és e téren a te felelősségedet sem veheti át tőled senki. Döntened neked kell! Ezt még Én sem tehetem meg helyetted.

Nagyon szeretlek. Jobban bízzál Bennem! Bennem állapodjál meg! Megáldalak."

204. Kérdező: Bár érthető, hogy mindenkinek önmagának kell erkölcsi magatartását kimunkálnia, de azért csak fontos, hogy kit és hogyan befolyásoltak gyermekkorában. Nemde?

HANG: "Fölvetett kérdésed nem olyan egyszerű, mint hiszed. Egy ember élete döntések sorozatából tevődik össze. Arra az emberre mondhatjátok, hogy erkölcsös, aki igyekszik az általa megítélt jó mellett dönteni. Abban senkit sem lehet befolyásolni, hogy ne amellett döntsön, ami mellett jónak látja, hogy döntsön. Abban lehet befolyásolni, hogy változtasson nézetén, mivel bizonyos szempontokat addig nem vett figyelembe, s gyakran megtörténik, hogy ezután másképpen dönt, mint előbbre, mert ezt látja jónak.

Azt nem lehet mondani, hogy aki iszákos, az erkölcstelen. Legtöbb esetben az iszákosok nem erkölcstelenek, hanem betegek. Így van ez a legtöbb narkotikum esetében. Aki erkölcstelen, az tudja ezt magáról. Még dicsekedni is szokott vele. Erkölcstelen csak józan ember lehet. Csak ilyen ember képes tudva és akarva úgy tenni a rosszat, hogy azt esze ágában sincs megbánni. Az ilyen ember az erkölcstelen.

Húgoddal kapcsolatban valóban lehet mondani, hogy jobb helyen lenne nálatok, de ez a "jobb hely" nagyon csalóka. Először is mindenkinek Nálam van a legjobb helye. Másodszor pedig a könnyebb vagy nehezebb nem helyettesíthető be a jobb vagy rosszabb szó tartalmával. Van olyan, hogy a nehezebb a jobb és a könnyebb a rosszabb. Legtöbb esetben így van. Nekem a kereszten volt a legnehezebb, s egyben a legjobb. Az viszont kétségtelen, hogy ha a szeretet által lehetséges, akkor meg kell könnyítenetek embertársaitok életét. De ez sohasem történhet a szeretet rovására.

Kedves kis Barátom! A szeretet csak részben spontán dolog. Részben meg kell tanulni. Ez a szeretet áldozat oldala.

A reinkarnációval kapcsolatban nagyon óvatosan kell fogalmaznom, mert legtöbb ember e téren nagy tévedésben van. Sokan úgy gondolják, hogy ha van reinkarnáció, akkor nem kell a mostani életüket halálosan komolyan venni.

Azt mondom tehát: van reinkarnáció, de vágyaitokban azt kell megélnetek, hogy bár ne lenne. Éppen úgy, mint van pokol, de bár ne lenne. A reinkarnáció nem könnyítést jelent. Olyan az, mint mikor valaki súlyos betegsége miatt nagy szenvedésekkel járó kezelésre kényszerül egy kórházban. De van olyan is, mikor egy-egy nagy lélek engedélyt kap, hogy közéték menjen azzal a küldetéssel, amivel Én mentem közéték. Ilyen volt Illés Keresztelő Jánosban.

Aki tehát újraszületik, az nagyobb szenvedésre születik, mint amit megélt előző életében. A különbség csupán annyi, hogy a nagyobb szenvedést mások kényszerítik rá. Mindenki a jelenlegi életében szenvedéseket okoz magának rossz döntései következtében. A jelenben mások által okozott szenvedéseid előző életed rossz döntéseinek következményei. - Megáldalak."

205. Kérdező: Uram! AIDS-fertőzésben szenved valaki. Segítségért fordul Hozzád. Hová is fordulhatna?

HANG: "Barátom! Valóban, hová is fordulhat egy olyan ember, aki mindennap szembesül azzal, hogy ő halálra ítélt?"

Két út között választhat csupán. Emiatt előnyben van azokkal szemben, akik nem fertőződtek meg AIDS-cel, mivel azok három út között választhatnak, holott mindenki számára csak EGY ÚT A JÓ ÚT.

A két út pedig a következő: Vagy átadja magát olyan benső szorongásnak, mely csak különböző narkotikumok által teszi elviselhetővé számára a jelent, vagy átadja egészen magát Nekem. - Most neki szólok közvetlenül:

Drága Gyermeke! Mivel valóban megbántad botlásaidat, ezért érzékeltettem veled, hogy mennyire szeretlek. Gyötrődéseidben

úgy álltam melletted, hogy azt nem tudtad észre nem venni. Lelkedről a múlt árnyékait el tudtam hessegetni. Így megtapasztalhattad, hogy mit is jelent a Hozzám tartozás tudata. Igen. Depressziódból kihoztalak már némiképpen, de ennél többre nem tudtam jutni veled. Most megmondom, hogy miért. Azért, mert a boldogsághoz, az Én zavartalan, teljes jogú munkámhoz fölötted nem elég az, hogy megbántad bűneidet. Még egy kisdíáknak sem elég, hogy fájlalja hanyagságait rossz jegye miatt, hanem valamit még nagyon meg kell tennie. A kisdíáknak tanulnia kell, hogy kijavítsa rossz jegyeit. Te azzal, hogy megbántad bűneidet, még megtérésednek csak kisebbik részét valósítottad meg. Ezután kell hogy következzen a java. Ez pedig nem más, mint az, hogy add át Nekem életedet. Nagyon kérlek erre! Könyörgöm, tedd meg! Nézd, életteddel már úgysem tudsz nagyon mit kezdeni. Az AIDS-t csak Én tudom meggyógyítani! De nem tehetem, míg nem vagy az Enyém egészen. Nem, nem úgy van, hogy előbb gyógyítsalak meg, aztán majd átadod Nekem életedet. Nem, nem így van. Éppen fordítva. Először add át életedet, úgy add magadat oda Nekem, amilyen vagy, aztán bízd rám a többit. Onnan tudod, hogy meg vagyok elégedve élet-átadásoddal, onnan tudod, hogy igaznak tartom, ha már át tudod élni azt, hogy számodra nem a gyógyulás a fontos, hanem AZ, akinek a kezébe teted az életedet. Ha világos előtted, hogy csak Én tudlak meggyógyítani, s tényleg átadtad Nekem életedet, akkor számodra már teljesen mindegy, hogy hogyan döntök. Ha igazán szeretsz, akkor örülsz, hogy részedről már le van a gond a döntésről. Én majd tudni fogom, hogy milyen szerep lesz számodra a legjobb a te jövődre nézve is, ha már igazán az Enyém vagy. Ha igazán szeretsz, akkor ne az után vágyódj, hogy meggyógyítsalak, hanem az után, hogy Valóban Enyém legyél. Ez a fontosabb mindennél, még annál is, hogy gyermekedet fölnevelj. Fontosabb, mert ha van akkora hited, hogy átadd magadat Nekem, akkor azt is el fogod hinni, hogy számomra sokkal fontosabb gyermeked élete, jövője, mint neked. Értsd meg, Velem csak jól lehet járni! Mondj ellene a Kísértő ijesztgetésének! Velem foglalkozz többet, sokkal többet, mint eddig

tetted. Sokat mondj hála-imát. Ahhoz, hogy erre képes legyél, ahhoz meg kell tanulnod meglátni szeretetem megnyilvánulásait életedben.

A megtérésnek az a szintje, melyben most élsz, nem elég. Sajnos legtöbbször, miután elárasztottam őket Lelkemmél, megrekednek annál a szintnél, melyben most te vagy. Ez olyan, mint mikor egy beteg megreked ott, megelégszik azzal, hogy jó orvosra talált, s már nem is fárasztja magát azzal, hogy rábízza magát orvosára. Főleg, ha észreveszi, hogy orvosa nem elégszik meg a tüneti kezeléssel. Pedig orvosa éppen ezáltal nevezhető JÓ orvosnak.

Nagyon szeretlek! Kimondhatatlanul! Folytass Velem rendszeresen *párbeszédet*. Erőltess rá magadat arra, hogy olyan gondolatok jussanak eszedbe, melyek építenek, buzdítanak és vigasztalnak. Nem Miattam kell erőltetned magad, hanem miattad. Én a Forrása vagyok az említett gondolatoknak, de neked kell eltávolítani azokat a gátlásokat, melyek akadályai e Forrás feltörésének. Ilyen gátlások: *nincs értelme; minden mindegy; majd csak lesz valahogy; nem Jézus az, aki beszélni akar bennem, csak én akarom vigasztalgatni magam; szegény kislányom, mi lesz vele; nem is szeret igazán az Isten; nem is érdemlem meg, hogy foglalkozzék velem; mit számít neki, hogy mi van velem; stb.*

Az ilyen és ehhez hasonló gondolatok mind a Megtévesztőtől jönnek. Ezeket direktben nem tudod legyőzni, csak indirekt módon, vagyis úgy, hogy nemcsak hiszel a Forrásban, aki benned él, vagyis Bennem, hanem segítesz Nekem abban, hogy felszínre törhessenek a számodra építő, vigasztaló, buzdító gondolatok. Én csak **PARTNERED** tudok lenni a Földön. Ha ezt lehetővé teszed Számodra, akkor **SZOLGÁD** leszek a másvilágon.

Újra mondom: Nagyon szeretlek. Gondolj erre gyakran, és törekedj meglátni szerelmem jeleit életedben! Így kikerülheted a legnagyobb rosszat, a hálátlanságot, s megőlelheted a legnagyobb jót, a hála érzését.

Nagyon szeretlek, és nagyon várom feltétel nélküli önátadásod, s ennek további, gyakori megismétlését. Ez lesz Számodra a te *szerelmi vallomásod*.

Megáldalak. Csókold meg ezt a leveletem, vallomásomat, üzenetemet."

206. Kérdező: Ki segít nekem "kívülről", ki az őrzőangyalom? Mi az alapvető feladatom? Mit kell tennem, hogy ezt megvalósítsam? Belekezdjek-e egy vállalkozásba, melyet terveztem? Hogyan oszlassam el szorongásaimat? Hogyan növelhető az önbizalom? Hogyan lehetek kitartó?

HANG: "Közvetlenül a kérdezőnek válaszolok:

Kedvesem! Nagyon okos, hogy a "kívülről" szót azért tetted macskakörmök közé, mert valójában nem *kívülről* értesz alatta. Én nem mondhatom meg őrzőangyalod "nevét", de kérdezd meg őt, s ha számodra előnyösnek látja, biztosan meg fogja mondani. Arról azonban szívesen szólok pár szót, hogy ki is ő. Ő a szellemvilág buzgó munkása, aki nem elégszik meg azzal, hogy csak önmaga álljon rendelkezésedre, hanem szellemkapcsolatai révén többekkel figyelteti lelki rezdüléseidet. - Ami viszont nagyon fontos számodra, hogy tudd: szükséges munkájához a te szellemi erőfeszítésed arra, hogy szándékodat világosan igyekezz megfogalmazni. A szellemvilág egyik legnagyobb problémája éppen az, hogy az általuk vállalt kedvenceikben nem találunk elegendő tisztán megfogalmazott szándékot, s emiatt nem tudnak nagyobb hatásfokkal dolgozni, mint ahogy tehetnék, ha tisztán és részleteiben megfogalmazott terveket, leülepedett gondolatokat látnának bennetek. Nem is hiszitek, hogy a bennetek lévő káosz mekkora akadály a szellemvilágnak, hogy segíthessen rajtatok. A káosz megszüntetésére is szívesen vállalkoznának, ha meg tudnátok fogalmazni, hogy mit és miért nem láttok tisztán. Meg kell értened, hogy az angyalvilág segítőkész, és nem tőletek függetlenül titeket formáló lények szeretetkészsége felétek.

Azt kérem hát tőled, adj időt magadnak arra, hogy rend teremődjék benned. Itt is áll az, de tágabb értelemben, hogy a kegyelem csak abban az irányban tud hatni, amelyikben az értelem nyitott. Angyalod csak abban tud segíteni, amiben átlátszó problémát társz eléje.

Ezzel már alapvető feladatodra rá is mutattam. Szűkebb értelemben az a feladatod, ami mindenkinek, s ez mégsem sablon-feladat. Idő- és szeretet-elszámolás. Vagyis miért szánod arra az idődet, amire szánod, és hogyan teszed azt, amit tenned kell nap mint nap. Tágabb értelemben pedig most kapsz Tőlem egy felismerést: Csak olyan vállalkozásokra mondj igen-t, amelyekbe szinte úgy sodródsz bele. Ez még a házasságkötésekre is áll. Sorsodat komolyan érintő dolgok megtételére Én úgy készítem elő enyéimet, hogy világosan felismerhetővé váljak, mint Forrás. Aki igazán Hozzám akar tartozni, az sohasem lesz *munkanélküli*. Teológusaitok actus purus-nak, tiszta cselekvésnek mondanak Engem, és az is vagyok. Sőt, azáltal vagyok, hogy az vagyok. Elképzelhetetlen tehát, hogy valaki úgy tartozzon Hozzám, hogy azt tétlenségnek élje meg. Most nem arra gondolok, hogy aki imádkozik, az cselekszik. Nem, mert ez így nem is igaz. Nem mondok nagy számot, mikor azt mondom, hogy az úgynevezett keresztényeknek legalább a nyolcvan százaléka számára az ima nem más, mint pótcselekvés. Lehet, hogy ezen sokan meg fognak botránkozni, de nem baj. Főleg a papjaitok imái pótcselekvések. Nem is tudnák lelkiismeretükben elviselni, hogy hogyan is tudnának család és kötött munkaviszony nélkül jól élni. Mert így élnek. Ennek pedig nem az az oka, hogy keresik Isten országát és igazságát, mert ennek következtében bár meglenne mindenük, de nem lenne több, mint amire szükségük van, és tényleg boldog szegények lennének. A különböző imamennyiségek és szertartás-formák nagyszerű pótcselekvési lehetőségek. De ne érts félre! Azt mondtam, hogy főleg ők, és nem azt, hogy csak ők. Ti mindannyian ózdkodtok olyan gyakorlati programok felvállalásától, melyek hosszú távú állhatatosságot igényelnek belátható haszon nélkül. Pedig az állhatatosság főleg olyasmi mellett kifizetődő, amit nem emészt meg a rozsdá, s nem rágja szét a moly, tehát ami örök értékű.

Végezetül pár szót arról, hogy mi által lehetsz állhatatos. Nem a nagy elhatározások tesznek állhatatossá, hanem az, ha időt szánsz arra, hogy megmotiváld a világosan megfogalmazott célokat, tehát

azt, amit el akarsz élni. Nemcsak angyalodnak van szüksége tehát a te elmélkedő imádra, hanem önmagadnak is, azért, mert nem helyetted, hanem érted és veled dolgozik a téged váró, majdan befogadó szellemvilág, ahol egyedül és kizárólag az Én szempontjaim a csúcserték mindenki számára.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL."

207. Kérdező: Hogyan lehetséges az, hogy valaki évtizedekben mérhető idejű boldog házasság után elhagyja házastársát, gyermekeit éppen akkor, mikor a hűséges fél legtöbbit medítál a szeretetről?

HANG: "Drága Gyermekek! Örülök, hogy Elém hoztad e problémát. Igen, mert van két általánosan elterjedt téves nézet, s most kérdéssel kapcsolatban lehetőséget adtál Nekem arra, hogy több ember számára kifejtsem ezzel kapcsolatban véleményemet.

Az egyik téves nézet: Ha jók leszünk, akkor csak idő kérdése, és jók lesznek körülöttünk azok, akikkel együtt élünk. Ez a téveszme abból ered, hogy valóban a legtöbb ember engedi hatni magára környezete példáit. Csakhogy az ilyen hatások valójában csupán ruhák, melyek a becsületen kívül rengeteg hiúsági, góg, stb. komplexust takarnak, s e ruhák annál drasztikusabban hullanak le hordozójáról, minél tovább hordozta őket. Azt felismerni, hogy valakiben a kimondott ígéretéhez kötött hűsége nem ruha csupán, hanem lényéhez tartozik, ez csak *halálosan* komoly válság alkalmával ismerhető fel.

A másik téveszme: Az a szubjektív tudat, hogy csupán külső hatások biztosítása által válhat valaki belsőleg éretté. Most külső hatás alatt értem az imát, a böjtöket és mindenféle "léleképítő" gyakorlatokat is, akár önmaga, akár mások érdekében fejt ki valaki. Ez tehát annyit jelent, hogy téved az, aki azért akar jó lenni, hogy majd saját vagy mások jócselekedetei azzá teszik. Az gondolkodik helyesen, aki, mert belülről a JÓ mellett döntött, ezért ennek következtében imádkozik, böjtöl, medítál úgy és akkor, amikor AZ, AKI mellett döntött szívében, erre felkéri őt. Tehát semmiképpen sem lehet semmiféle módon kívülről megjavulni.

Amikor tehát valaki azért medítál a szeretetről, hogy azt elérje, megszerezze, akkor ez nem fog neki sikerülni. De ha valaki azért medítál a szeretetről, hogy abban növekedjen, akkor csodákat élhet meg. Ha valaki azért kapálja kertjét, hogy abból kinőjön olyan virág, melyet bele sem ültetett, akkor hiába kapálja. De ha már bele vetette a magot, és azért kapálja, hogy kinőjön virága, akkor nagyon helyesen cselekszik.

A te esetedben drága Gyermekem az történt, hogy hosszú időn keresztül olyan ruhát hordott hitvestársad, mely előled is, sőt önmaga elől is el tudta rejteni a benső helyes döntésének hiányát. Mivel pedig a helyes imának, medítálásnak van egy olyan következménye, hogy *igazzá* tesz, tehát leleplez, ezért ha valaki helyesen végzett medítálásának energiáját valakire ráirányítja, akkor az - ha akarja, ha nem -, kénytelen felszínre hozni azt, amit addig a ruha eltakart.

Ti gyakran példálózni szoktatok szent Ágoston esetével, aki tudvalevőleg nagyon *kereszténytelen* életet élt mindaddig, míg édesanyja, szent Mónika imájára meg nem tért. Ebben az esetben is pontosan fordítva történtek a dolgok, mint ti értelmezték. Nem az ima hatására került szívébe a kereszténnyé válás gondolata, hanem e mélyen elrejtett és általa tudatlanul is igenelt mag Mónika imájára szökött szárba, tört a felszínre.

Gyermekem! Örülj annak, hogy imáidnak leleplező ereje van. Önmagamra teremtettelek téged és mindenkit. Csak Bennem lehet maradéktalanul megnyugodni. A leleplezett igazság lehet fájdalmas, de sohasem lehet ártalmas hosszú távon.

Megáldalak a Bennem otthonra találtak BÉKÉJÉVEL."

208. Kérdező: 1. Ki veheti magához az Oltáriszentséget, és milyen gyakran? 2. Ellentmondást látok a Mt 19;10. és a HANG első kötetének 13-dik fejezete között. 3. A párválasztásnál mi a fontos szempont? 4. Házasságban kinek mi a feladata? 5. Bűn nélkül használhatók-e fogamzásgátlók? 6. Megváltoztatták-e a Bibliát? 7. Vállalható át büntetés? 8. Lehet-e hazugsággal másokat megmenteni?

9. Szervátültetések megengedhetők-e? 10. Gyógyszerek erőszakolhatók-e? 11. Hol az erőszak kezdete?

HANG: "Gyermekem! Kérdéseid nagy részére nem válaszolhatok, mert nem lehet feladatom. Hogy ki és mikor veheti magához az Oltáriszentséget, ezt kérdezd meg bármely paptól, ha már elfelejtetted azt, amit erről tanultál. Senki sem megy a Közlekedési Minisztériumba, ha villamosjegyet akar vásárolni.

A Mt 19. és a HANG 13-dik pontja hogyan lehetne ellentmondásban. Máténál az apostolok beszélnek, a HANG-ban pedig Én. Ellentmondás csak akkor lehetne, ha ugyanaz a valaki ugyanabban a témában ellentéteket állítana igaznak.

A párválasztásnál is mindenkinek tudnia kell, hogy az egymást megértés a legfontosabb. Azt pedig, hogy kinek mi a feladata, azt egymás között úgylis megbeszéljük.

A fogamzásgátló eszközökkel kapcsolatban tudnod kell egyházad véleményét. Ha azt lelkiismeretteddel ellentétesnek véled, akkor lelkiismerettedet kell követned. Mindig a lelkiismerettedet kell követni.

A többi kérdésben is egyházad tanítását megtalálhatod. Ha aztán ezek valamelyikével nem értesz egyet, s meg tudod mondani, hogy miért, akkor kérdezd meg Tőlem, akár a HANG-on keresztül, akár közvetlenül.

Megáldalak, hogy továbbra is szeressél gondolkodni, s tudd mindig megválasztani azt a fórumot, ahol kérdéseidre értelmekben és szívedben egyaránt megnyugtató választ tudsz találni."

209. Kérdező: Férjem elhagyott, s leendő élettársam több mint tíz évvel fiatalabb, mint én. Volt férjem gyermekemet ellenünk fordította. - Súlyos műtéteken kellett átesnem. Leszázalékoltak. Előbb jól éltünk, most alig tudom gyermekemet fölnevelni. Nagy gond a szegénységünk. Jézushoz hiába könyörgök, nem hallgat meg. Van ebből kiút?

HANG: "Drága Gyermekem! Én nem látok ebből kiutat. Ha volna, gondolom, már régen megláttad volna. Alig van lelkileg

rosszabb, mint a kiúttalanság. Hitet, reményt nem tudok adni. Vagy így kell elfogadnod Engem, amilyen vagyok, vagy sehogy. Én elsősorban nem olyan Isten vagyok, aki másokra vigyázok, hanem olyan, akire másoknak kell vigyázni. Persze, ha valahol vigyáznak Rám, akkor Én ott nagyon hálás tudok lenni, s hálám egyik legtermészetesebb megnyilvánulása, hogy ők számomra többet érnek, mint a verebek vagy a mezők hervadó virágai. De ennek a megnyilvánulásnak megtapasztalói csak azok, akik valóban vigyáznak Rám. Tehát azok élhetik át igazán, hogy mégis csak vigyázok rájuk.

Gyermekem! Nagyon didergek és fázom közeledben. Te azt akarod, hogy hallgassalak meg, Én pedig azt akarom, hogy te hallgass meg. Eddigi életednek alig volt olyan döntése, melyet előtte Velem beszéltél volna meg. Mindig irányítani akartál Engem, s bár szolgálni szeretnék, de a rosszat soha nem Én okoztam neked. Ennek ellenére sajnos lelked mélyén legtöbbször Engem okoltál. Te jogosnak érzed kimondani: "Nem ezt érdemlem." Pontosan így fogalmazhatok Én is nálad: Nem ezt érdemlem.

Gyermekem! Nagyon kicsiny az a terület, melyben Én működhetsz életedben. E terület kicsinségét az is mutatja, hogy tudom, hiába is mondanám, mutatnám a kiutat, nem akarnád felfogni. Csak olyan hatást váltanék ki, hogy te elkezdenéd keresni azokat a szempontokat, hogy miért nem lehet elfogadni az általam felkínált kiutat. Különböznem csak Velem, de a legtöbb emberrel, sőt szinte mindenkivel szemben olyan a hozzáállásod, hogy azt keresed, miért nem lehet jó az, amit a másik jónak tart. - Bizony ezért vagyok Én meglehetősen talonban nálad. Mit is mondjak olyat neked, ami téged épít, buzdít, vigasztal? Mondjam azt, hogy a jóban az a rossz, a rosszban az a jó, hogy minden mulandó? Mondjam azt, hogy gyermeked nem a tiéd, hanem az Enyémmé? Mondjam azt, hogy te is az Enyémmé vagy, úgy, ahogy vagy? Mondjam azt, hogy sokkal jobban szeretnék a tiéd lenni, mint ahogyan vagyok?, de ez csak akkor volna lehetséges, ha inkább látnád életedben a jót, mint a rosszat?! Mondjam azt, hogy mi az az örökkévalósághoz képest, amit most át

kell élned? Vagy azt mondjam, hogy a szenvedés szeretet nélkül a pokol, a szeretet szenvedés nélkül a mennyország, a kettő pedig együtt a földi élet? Ezeket és ezekhez hasonlókat mondhatnék még jó párat. De mit ér mindez, ha nem azt veszed ki belőlük, amit kell. Mit ér bármi a világon annak, aki nem a látását, hanem körülményeit akarja megváltoztatni. SEMMIT SEM ÉR!

Drága Gyermekek! Csak azt tudom mondani: bármit gondolsz, bármit érzel, bármit teszel, Én úgy szeretlek téged, mint senki mást. És ezt azzal tudom igazolni, hogy ha még valakit úgy szeretnék, mint téged, akkor kettő lenne belőled. Ez így igaz, ha hiszed, ha nem.

Megáldalak azzal az áldással, mely bizalmamat viszi el hozzád. Bízom benned."

210. Kérdező: Uram! Az elmúlt pár évtized alatt a katonaság, párt, ateizmus oda juttatott, hogy hátat fordítottam Neked. Szeretnék visszatérni Hozzád. Mi ennek az útja?

HANG: "Először megnyugtatlak, utána azonban kis gondot is fogok okozni neked.

Megnyugtatlak. Sokkal közelebb vagyok hozzád, mint gondolnád. Valójában nem is keresnél, ha már nem találtál volna meg. A múltadban azok a vallási formák, tartalmak, melyekkel találkoztál, tényleg alkalmatlanok voltak arra, hogy lelki igényeidet kielégítsék. Nem *bűneid* voltak tehát azok, amelyek miatt, ahogy te monddod, elfordultál Tőlem. Te nem valaminek elkövetése által vétkeztél elmúlt életedben, hanem mulasztással. Igen. Azokat a lehetőségeket, talentumokat, melyeket fölkináltam neked, te sokszor nem használtad fel arra, amire kaptad. De ezen már kár keseregni.

Ami némi gondot, és pedig Tőlem jövő gondot jelent a jövőben számodra, az az, hogy még jó ideig kereső fogsz maradni. Nem abban az értelemben, hogy nem találsz Rám, hanem abban, hogy nem találsz magadra. Rám találni nagyon könnyű, hisz mindenütt jelen vagyok. Engem fölismerni viszont nem könnyű. Ez számodra a jövőben sem lesz az. Pedig akarom, hogy fölismerj.

Ennek útja pedig olyan önismeret elsajátítása, melyben el tudod választani, ki tudod választani magadban azt, ami Tőlem ered, attól, ami nem Tőlem ered.

Kétségtelen, hogy egyházi keretben is rendezned kell házasságodat, amennyiben ez lelkiismereted fóruma előtt lehetséges. Meg kell mondjam, nem könnyű ma olyan papot találni, aki erre alkalmas. De talán érdemes volna egyszer rászánnod egy fél napot vagy akár egy egész napot is, hogy nejjeddel fölkeresd e sorok íróját, akibe, mint leveled mutatja, bizalmad helyezted. Ő minden külső rendezést problémamentesen elintézne számatokra. De ezt a lépést csak azért kellene megtennetek, hogy a benső, a lelki békédhez olyan kikezdetlen külső keret is tartozzék, mely segíti majd a további szilárd lépések megtételét.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL."

211. Kérdező: Uram! 17 éves fiamnak nagyon kesze-kusza élete van. Nem őszinte, s ami ezzel együtt jár, még szüleit is meglopja. Leány-kapcsolata csak helyteleníthető, de ő nem hallgat ránk. Rettenetesen szenvedjük, hogy mennyire *jellemtelen*. Hol rontottuk el nevelését? Mit tegyünk a jövőben? Tehetetlenek vagyunk.

HANG: "Nem csodálom. Mindenki eljut előbb-utóbb arra a pontra, amikor tehetetlennek érzi magát, ha olyasmire vállalkozik, amit nem néki kell megtenni. Senki sem javulhat meg más helyett. Azt kell meglátnod, meddig tart a te szabadságod. Mert ahol a tiéd véget ér, ott kezdődik fiad szabadsága vele kapcsolatban.

Problémádnak kettős méreg-gyökere van. Az egyik éppen az előbb említett szabadság-probléma, a másik pedig megkötözöttség fiaddal. Mindkét mérges gyökér kiirtható, ha összedolgozunk. De csak akkor. Sem te, sem Én egyedül nem tudunk semmit sem csinálni.

Hogyan dolgozzunk hát együtt? Az elsónél úgy indul el a megoldás, hogy fiaddal megbeszéled, meddig tart szerinted az ő szabadsága, mozgáster. Vagyis idő- és pénzelszámolást kell követelned tőle mindaddig, míg veled lakik. Ha ebből engedsz, akkor bűnrészes vagy. Neked nemcsak jogod, de kötelességed is, hogy tudd:

fiad hol és mit csinál, s anyagi javait mire használja. Ezt el kell hogy mondd neki. Ez majd neki is kötelessége lesz saját fiával, gyermekével szemben. Te nem vállalhatod, hogy elkárhozz miatta. Ha mindezeket elmondtad, megértetted vele, és ezek után mégis átráz?- E téren is kettő dologgal kell tisztában lenni. Az egyik: Ne adj rá okot, hogy könnyen átrázzon. Ezt azért éred el, ha addig, míg iskolai és otthoni feladatát el nem végezte, nem mehet el otthonról. Ha mégis elmegy, akkor nem jöhet vissza, csak akkor, ha bocsánatot kér, és megígéri, hogy a jövőben nem tesz ilyet. De ezt neki előre tudnia kell! - Ennek kapcsán felmerülő minden fájdalomdról tudnod kell, hogy ez az Isten fájdalma benned, tehát **egy fájdalmas kitüntetés.**

A másik: Míg az első főleg kifelé való megnyilvánulása jóakaratonak, addig ez a második egy befelé történő kemény munka kell hogy legyen. - SZABADDÁ KELL VÁLNOOD fiadtól. Helyesen szeretni csak annyiban tud valaki, amennyiben szabad attól, akit gyakorlatilag szeretnie kell. Ez a szabadság nem függetlenséget jelent, hanem egy egészséges *távolságot*. E távolság teszi lehetővé, hogy átélj: mindenki, tehát te is csak magadért felelész. Végső fokon nem az a lényeg, hogy fiad hogyan reagál magatartásodra, mivel az Istent szeretőknek úgyszemint minden javukra válik, az Istent nem szeretőknek pedig minden a kárukra válik, hanem az, hogy a te szíved békéje, mely nagyon is együtt tud járni szívfájdalommal, benned meglegyen. E második tehát a te szeretetednek befelé történő megnyilvánulása az Én irányomban.

Megáldalak az ERŐSSÉG és a BÖLCSESSÉG LELKÉVEL."

212. Kérdező: Mit kellene változtatnom magatartásomon, életvitelemem, életszemléletemem, hogy békét nyerjek?

HANG:" Ahogy felsoroltad azt, amin változtatnod kéne, e sorrendet éppen meg kell fordítanod. A magatartás, életvitel, ezek következményei kell legyenek a gondolkodás megváltozásának. Ha nem így történik, akkor a legjobb szándék mellett is csupán színészkedésről van szó, ruháról, mely éppen akkor fog lehullani,

amikor a legnagyobb szükség lenne rá. Vagy kétezer évvel ezelőtt, nyilvános működésem ezzel kezdtem: 'Alakítsátok át gondolkodásotokat!' Ezt kell hangsúlyoznom ma is.

Kérdő: Hogyan tudnék nagyobbik fiamnak nagyobb szeretettel, jobban segíteni?

HANG:" Mindenkiiben azáltal válik lehetővé, hogy jobban tudjon szeretni és másokon segíteni, ha szabaddá válik. Akivel meg van valaki kötözve, azt mindig csak szennyezetten tudja szeretni. Igen, mert vagy azt akarja neki, amit az illető jónak lát, vagy azt, amit az lát jónak, aki szeretetét ki akarja mutatni az illető felé. Nyilvánvaló, hogy helyesen csak az szeret, aki azt a jót akarja a másiknak, amit Én látok jónak. Ezt pedig tisztán csak az tudja látni, aki nincs megkötözve, aki szabad attól, aki felé szeretetét ki akarja mutatni. Ez természetes, mert a Lélek ott van jelen, ahol a szabadság /2Kor 3;17/".

Kérdő: Hogyan tudjak megbocsátani?

HANG:" A megbocsátás nem egyenlő az elfelejtéssel. Aki elfelejtésre törekszik, az menekül, és elfojtani igyekszik valós vagy vélt sebeit. A megbocsátás MAGJA a megértés. Meg kell tudni érteni azt, aki megbántott. Nem helyeselni tettét, de megérteni. Tudnod kell, hogy mindig mindenkinek mindenben *bizonyos értelemben* igaz van. Tehát még a Sátánt is meg lehet érteni. Természetesen senkinek sem szabad igazat adni, semmi olyat nem szabad helyeselni, ami helytelen. Megbocsátás megértés nélkül: fából vaskarika. Ez egyénekre, közösségekre egyaránt áll."

Kérdő: Mondj valamit a bizalomról!

HANG:" A bizalom nem lehet, nem szabad hogy alapmagatartás legyen. Alapmagatartás a bizalmatlanság. Csak aki bizonyította, hogy érdemes benne bízni, abban szabad bízni. A vakon bízás ostobaság. Mindenkiiben annyira szabad tehát bízni, amennyire rászolgált. Még Magam számára sem igényeltem soha olyan bizalmat, melynek jogosságát előzőleg meg ne alapoztam volna. Aki azt mondja, hogy ő vakon bízik Istenben, az nem mond igazat. Nem, mert csak azért bízik, mert már megtapasztalta, hogy érdemes bízni

Bennem. A vakon szó helyett jobb lenne, ha a teljesen szót használná. Így nem lenne félreérthető."

Kérdező: Lelki segélyszolgálatról.

HANG: "Csak olyan lelki beszélgetéseknek van értelme, ahol mindkét fél tudja, hogy kivel, mi okból és mi célból történik a beszélgetés. Minden más lelki segély csupán haszontalan időtöltés."

Kérdező: Milyen feladatot szánt nekem Isten?

HANG: "Hivatásod, mint minden embernek: A szeretni tanítás. Más hivatás nincs is a világon. Mindenkit erre hívok. Ennek természetesen feltétlen feltétele az, hogy elvben mindenkit, gyakorlatban pedig azokat, akikkel kapcsolatba kerülsz, úgy szeresd, úgy akarj nekik jót, ahogy Lelkem kívánja ezt tőled. Ennek alapja pedig, mint már mondtam, a SZABADSÁG állapota. Ez egyben az ALÁZAT állapota is, mert az az alázatos, akit nem lehet rávenni sem arra, hogy megalkudjon, sem arra, hogy uralkodjon.

Mindenképpen TÁRSAD vagyok. Tudod, hogy ezt miért mondom.

Megáldalak szeretetem fényével."

213. Kérdező: Mi Istennek a célja velem? Mozgássérült vagyok. Rajzkészségem nem ismerték el.

HANG: "Gyermekem! Pontosítom kérdésedet. Problémád az, hogy mi a feladatod. Problémád az, hogy nem tudod, hogyan lehetnél igazán boldog, pedig tudod, hogy erre teremtettelek.

Elmondom, hogy mi a problémám Nekem veled. Először is az, hogy amikor mások életében olyan lehetőséget látsz, mely a tiédben nincs meg, akkor fantáziád után akarsz tájékozódni, és nem lehetőségeid keretén belül.

El kellene fogadnod, hogy Én nem vagyok személyválogató, de igenis szerepeket kiosztó vagyok. Persze nem minden értelemben. Csak olyan értelemben vagyok szerepeket kiosztó, amilyen értelemben a Tőlem kapott szerepek mindig megfelelnek képességeiteknek és lehetőségeiteknek. Éppen ezért mindenki lehet boldog és megelégedett, aki az akar lenni. Ez az "az akar lenni" azt

jelenti, hogy aki Velem beszél meg a napját, annak mindig naprakész programot adok. Amint nincs két egyforma ember, úgy nincs két egyforma naprakész program sem.

Te csak külső lehetőségeket látsz mások életében, melyek nyilván kellene is az illető feladatának elvégzésére. De vannak benső lehetőségek, melyeket nem látsz, s e téren minden kiegyenlítődik. Aki sokat kapott, attól sokat kérnek majd számon. Tehát nem az a fontos, hogy sokat kapjon valaki, hanem az, hogy az adott képességek és lehetőségek ne maradjanak parlagon senki életében az illető hibája miatt.

A testi mozgássérültség közel sem olyan hátrány, mint amilyennek látszik. Nem, mert olyan tényező, melyre hivatkozni lehet azon a területen, amelyen a mulasztással elkövetett hanyagságok vádolhatnak valakit. Sokkal nagyobb problémát jelentenek a lelki mozgássérültek. Ezeknél legtöbbször bizony nem lehet eltekinteni bizonyos tudatos hanyagságtól, mely az ilyen mozgássérültséget előidézte. A lemerevedett lelkek igen gyakran olyan ártó szellemek hatása alatt állnak, melyekkel *barátságot* kötöttek. Ezek az ártó erők, melyek nagy részük csak imádság és böjt által űzhetőek el, nagyon alattomosak, és úgy tudják álcázni magukat, hogy csak nagy lélek-koncentrációval vehetőek észre. Egyénre, társadalomra nézve ezek szinte a legveszedelmesebbek, mert életek, generációk múlhatnak el anélkül, hogy elűznék őket. A lemerevedett lélek éppen rugalmatlansága révén olyan *bódultság* állapotába kerül, mely képtelenné teszi arra a boldogságra, melyre teremtődött. Az ilyen lélek egyszerűen hazugságban él, s még föl is ül a benne lévő ártó szellem hazugságainak. E hazugságok lényege szinte mindig az, hogy nem a lélekben, hanem a körülményekben van a baj. Tehát nem gondolkodás-átalakításra van szükség, hanem kicsiben-nagyban körülmény-változásra. Tehát végső soron Engem hibáztat lelke mélyén minden ilyen lélek, mert tudja, hogy Én a körülményeknek is Istene vagyok. Valóban az vagyok, de nem olyan értelemben, mint az ilyen lélek gondolja. Istene vagyok a körülményeknek azok számára, akik nem önmagukon kívül, hanem magukban akarnak Engem

megtalálni. Önmagukon kívül esetleg csak ott, ahol másokon segíthetnek.

Nem véletlenül beszéltem ily sokat erről. Te is ki vagy téve annak a veszélynek, melyről szóltam.

Ahhoz, hogy a látszat ne uralja érzélemvilágodat, szükséges, hogy hangsúlyt tegyél imaéleted fejlődésére. Számodra nem lehet elégséges a kötött szövegű ima e fejlődés érdekében, még akkor sem, ha az a te kötött szöveged. Elmélkedés, majd szemlélődés kell hogy legyen az imádságod. A másokért mondott imának értékét csak akkor tudod átélni, ha beelátsz abba a sugárzásba, mely egy szeretettel átítatott ima hatására elindul belőled hódító útjára. Ha beelátsz abba, hogy kegyelmi szálak kötnek össze azokkal, akikért imád elindul. Ha túl fogsz látni a tér-idő korlátain, s megérted, hogy az imába csomagolt gondolat mindig teremtő gondolat. A világ lesz általa szebb, elviselhetőbb. Ha rájössz arra, hogy van állapotszerű imádság, s ezt főleg a mozgássérültek tudnák legjobban átélni, mert nem akadályozza őket annyira az a cselevési lehetőség, mely bizony a nem-mozgássérülteknél néha alig legyőzhető akadálya a lélek fejlődésének.

Drága Gyermekekem! Feladatod tehát az imában való fejlődés. Számomra úgy vagy jó, ahogy vagy. Benned élek, és ez a lényeg.

Megáldalak az ÁHÍTAT LELKÉVEL."

214. Kérdező: Mi történt Jézussal halálakor?

HANG:" Bizony nagyon furcsa dolgokat fogok most neked mondani halálommal kapcsolatban.

Amikor a kereszten azt mondtam bűnbánatot tartó testvéremnek: 'Még ma velem leszel a paradicsomban', akkor így is mondhattam volna: Még ma velem leszel az időtlenségben. Mondhattam volna, csak éppen értelmetlen lett volna azoknak, akik hallották hangomat.

Azt mindannyian tudjátok, hogy Én tudtam, honnan jöttem közétek, és azt is tudtam, hogy hová megyek vissza. Amint a napsugár, mely bemegy szobátokba, de kapcsolata nem szűnik meg a

Nappal, úgy lettem Én ember, bár nem szűntem meg EGY LENNI AZ ATYÁVAL. Amint a Nap sugarát füsttel, porral szennyezni, elhomályosítani lehet, de akkor sem szűnik meg kapcsolata a Nappal, így az Én lényem sem szűnt meg egy lenni az Atyával akkor sem, mikor emberré lettem.

A *visszamenés* Bennem nem távolsági, nem térbeli ügy volt, hanem olyan dimenzionális, melyet egyszerűen nem lehet tér-idő dimenzióban érzékeltetni. Nem fér bele. Egészen más.

Tehát aki a kereszten mellettem bűnbánatot tartott, az Valóban a halálom pillanatában olyan dimenzióba került, mely csak számotokra érthetetlen, de ezt nem is lehet megmagyarázni. Ez nem baj, mert nincs is rá szükségetek.

Én tehát sohasem hagytam el az Atyát, mint ahogy a napsugár sohasem hagyja el, nem is hagyhatja el a Napot. Amikor azt mondtam: 'Istenem. Istenem, miért hagytál el engem!?', akkor olyasmi történt - az előbbi hasonlattal élve -, mintha a napsugár azt mondaná, miután füstöt, port fűjtak rá: Nap-atyám, miért hagytál el engem? - Nyilván a Nap nem hagyhatja el sugarát, és a sugár sem hagyhatja el a Napot. De igenis, a napsugarat el lehet *ködösíteni*. Volt, amikor az Én emberségem ezt tette Velem, Velem, aki akkor is az Atyánál voltam, mikor nem úgy tűnt azoknak, akik csak a füsttel, porral szennyezett sugarat, emberségemet szemlélhették.

Tehát mindig az Atyánál voltam, de volt olyan emberi állapotom, mely ezt számomra sem tehetette *láthatóvá*. Emberi állapotom nem láttathatta meg egész lényemet semmikor másokkal. De számomra a *színről színre* látás többször is átélhetővé vált annyiban, amennyiben a test elviselhető képessége ezt lehetővé tette, mikor küldetésem maradéktalan teljesítéséhez erre szükségem volt. Nemcsak Én, de sok misztikus lélek is részesült ilyen élményben már itt a Földön. Ti csak egy Tábor-hegyi jelenetről tudtok. De ez nem jelenti azt, hogy nem volt több.

Gyermekem! Jó, ha valaki érteni akar. De tudnotok kell, hogy mindaddig, míg tükör által homályban láttok, addig meg kell elégednetek olyan látással, melyre szükségetek van, hogy szeretetben

növekedjetek. Olyan ismeretek, melyek nem ezt szorgalmazzák, szintén kutathatók, de nem baj, ha nem tisztulnak ki. Nem is érdemes sok időt pazarolni rájuk.

Megáldalak az ÉRTELEM LELKÉVEL."

215. Kérdező: Uram! Vannak olyan Téged szerető közösségek, melyek szerintem túl sok szertartás-szerű dolgot csinálnak, ahelyett hogy - szerintem - Veled foglalkoznának.

HANG: "Kétségtelen, hogy nem kevés azoknak a száma, akik azt az érzéküket, mely nyitott arra, hogy a Földön túli világgal kapcsolatokat alakítson ki, nem arra használják fel, hogy értelmüket és szeretetüket gazdagítsák általa, hanem arra, hogy erőben részesüljenek. E magatartásnak sokkal több a veszélye, mint a haszna. Igen, mert *pótcselekvés* szintjére degradálják a Velem való kapcsolatot. Sajnos ez a lelki lustaságnak abba a kategóriájába tartozik, melyben nem a semmit-tevés dominál, hanem az a cselekvési inger, melynek irányítója nem Én vagyok, hanem egy parttalan metafizikai vágy, egy érzék, mely időt ugyan rabol, de nem vezet sehová. Nem, mert az Általam közölt kegyelem csak abban az irányban tud érvényesülni, melyben az értelem nyitott. Ha pedig az értelem beszűkül, illetve energiáit arra használja fel, hogy megnyugtassa a nyugtalan lelkiismeretet, akkor bizony Lelkem próféciaiá válósulnak meg, mert itt van az az idő, amikor az embereknek viszket a fülük, hogy odaadják magukat a meséknek. Ennek szükségszerű velejárója majd az: itt a Krisztus, ott a Krisztus. Ennek a kornak eseményeire mondtam: "Ne higgyétek! Támadnak hamis krisztusok és hamis próféták, s ha lehet, még a választottakat is megtévesztik." Most is azt mondom: VIGYÁZZATOK! A sok hókuszpókuszos sokkal inkább ködösítés, mint világítás. Ezek a *szertartások* természetesen rövidtávon okozhatnak látszat lelki gyógyulásokat és valódi testi gyógyulásokat. Csak éppen hosszú távon, sőt már közép-távon sem hoznak növekedést a szeretetben, abban az áldozattá válásban, mely képes volna jelezni az Én szeretetemben való növekedést.

Nem a szertartások ellen beszélek, de igenis ellene mondok minden olyan liturgiának, mely idegen a mindennapi földi élet természetétől. Nem Nekem, nem Istennek, hanem nektek van szükségetek bizonyos szertartásokra, melyek képesek értelmes cél felé lendíteni benneteket. Nekem nincs szükségem rájuk. Azoknak a szellem-testvéreiteknek, akik kapcsolatba szeretnének kerülni veletek, szintén szükséges, de nem feltétlenül, hogy valamilyen *látható, érzékelhető* keretet adjatok bizonyos szertartások által arra, hogy hatni tudjanak rátok. De ez sohasem lehet groteszk, és főleg nem túlhangsúlyozott, s nem ködösítheti el a körültekintő szeretet megnyilvánulásait. Vagyis az ember fontos és nem a szertartás.

Ha valaki úgy gondolja, hogy azáltal lesz misztikus, ha bizonyos test és imaformát alkalmaz, hát lehet hogy az lesz, csak éppen kárára önmagának és szenvedésére másoknak. Az igazi misztikus nem akarja, hogy más is az legyen. Nem, mert tudja, hogy ez mivel jár. A fegyelmezett szeretetnek és az ezzel járó szenvedésnek olyan hőfokán kell átmennie, melyet senki sem kívánhat komolyan önmagának. Akit Én misztikussá teszek, az örülhet annak, hogy ÉN felhasználom őt valamire, de annak nem örül, amire használom. Normális ember lehet boldog bármilyen szenvedés közepette, de nem azért, mert szenved.

Ne a misztikumot erőltessétek, hanem a józan szeretést, mely nem lehet meg részben önfegyelem, részben pedig türelem nélkül. Engem nem lehet szertartásokkal siettetni olyan formában, hogy valaki ezáltal kibújhasson napi feladatainak elvégzése alól. A szertartás senkit sem szentel meg. A szertartásnak feladata, hogy vagy elindítson, vagy lepecsételjen egy olyan benső döntést, melyet Velem hozott meg az illető. Ha nem ezt teszi, akkor bizony fekete mágia, melyet gyakran még az Enyéim is csinálnak, természetesen tudatlanságuk miatt. Csak ezért lehetnek az Enyéim. Sajnos nagyon sokan tesznek és nagyon sok rosszat, jó szándékkal.

Legyetek józanok! A Sátán, mint ordító oroszlán, de úgy is mint báránybőrbe bújt farkas, különböző cselekkkel, *megszentelt*

eszközökkel is, minden tőle telhetőt elkövet, hogy félrevezessen benneteket. Újra mondom: JÓZANOK LEGYETEK!

Megáldalak a JÓZANSÁG LELKÉVEL."

216. Kérdező: Hőn szeretett apám közúti baleset áldozata lett. Felőle érdeklődöm. Hogy történt a baleset? Sokat szenvedett, mielőtt meghalt? Mi van vele?

HANG: "Közvetlenül ő szólhat most hozzád.

'Leányom! Ezt a balesetet senki sem szándékolta. Nem bűnért járó büntetés. Nem történt olyan értelemben szeretetlenség, melyért jogosan bárkit is felelősségre lehetne vonni. Az, aki közvetlen oka volt, szenved miatta éppen eleget. Egy életre beléivódik az, ami történt. De most nem szabad róla bővebben beszélnem, mert egészen más problémákkal kell foglalkoznom.

Annyit mindenesetre mondhatok, hogy ez a világ egyszerűen fantasztikus. Bár nem láthatom még ŐT színről színre, de SUGÁRZÁSÁBAN élek. Majd ha *árnyékom* megszűnik, akkor kerülhetek arra a pályára, amelyre teremtve vagyok.

Földi életem utolsó napja egyben nagy fölébredés is volt számomra. Egyszerűen föl sem tudom idézni, hogy szenvedtem-e a baleset miatt. Itt nincsenek meg azok a feltételek, melyek ezt lehetővé tehetnék. Más miatt van itt nekem is és másoknak is bizonyos szenvedésünk. Hidd el, leányom, a mulasztással elkövetett hibák, a föl nem használt talentumok égetnek itt bennünket. De ez a szenvedés nem olyan, amiről bármelyikünk is lemondana. Ó nem! Ez már az Isten fájdalma bennünk! Ez már olyan, mint mikor a földet kapálják, hogy szép legyen a virágoskert. Ha a föld érezhetné, bizonyára azt mondaná, hogy bár fáj a kapavágás, de abba ne hagyd, mert ez a feltétele az én virágba borulásomnak. Igen, ez a tudat hallatlanul boldogít. Erkölcsi bizonyosságom van afelől, hogy Aki teremtett, ÖNMAGÁRA teremtett. Amit Ő tesz, abban semmi kivetni való nincs soha. Önmagának farag engem. Ennél boldogítóbb érzést itt el sem tudnék viselni.

Itt minden szeretetből van, minden a SZERETETÉRT van. Tudom, hogy e szavak csak zörgő csontvázak ahhoz képest, amit itt megélhetek. Egy pillanatra se sajnáljatok engem! De ez nem jelenti azt, hogy ne gondoljatok rám szeretettel! Minden szeretet által elindított gondolat innen van és ide tér vissza. Ezt most kezdem érteni. Nagyon jó az értés. Itt csak ez visz előbbre a szeretetben. Bárcsak tudtam volna akkor azt, mit most ajánlok neked. Ezt ajánlom: Egy-egy nap, vagy hét, vagy hónap elteltével kérdezd meg magadtól: 'Mit tanultam az elmúlt időben, ami előbbre vihet a szeretetben?'- Igen, ezt kérdezd meg magadtól! Igazán majd akkor fogsz örülni tanácsomnak, mikor már te is itt leszel, együtt leszünk, s tapasztalni fogjuk, hogy nem szülő-gyermek a mi kapcsolatunk, hanem testvérek vagyunk, és édestestvérünk Jézus, aki áldott örökké, aki a FÉNY és ERŐ, aki csodálatos helyet készít itt mindannyiunknak. Mi itt nem *tétlenkedünk*. Mi itt szeretünk, és azt szenvedjük - legalább is ezen a szinten, ahol én vagyok –, hogy nagyobb szeretetre vagyunk teremtve, mint amennyit eddig befogadtunk magunkba. Persze, nem a *nagyobb szeretet* miatt szenvedünk itt, hanem amiatt, hogy e nagyobb szeretet útját leszűkítettük magunkban.

Bár közhely, de mégis elhanyagolt, hogy a szeretet léte és növekedése azonos. Csak ott van, ahol növekszik. Igen, mert ahol van, ott kiárad, és éppen azáltal növekszik, hogy kiárad. Csak továbbított szeretet létezik. Minden más csupán ámítás.

Leányom! Ne engedjétek elhatalmasodni magatokban *halálom* körülményeit! Inkább engedjétek elhatalmasodni magatokban az egymás iránti jóindulatot, megértést és szolgálatot.

Feltétlenül találkozni fogunk! Itt senkitől senki nem kér számon semmit. Itt mindenki csak önmagától kéri számon földi életének döntéseit. Ha helyesen akarod szeretni önmagadat, akkor mondjál le arról, hogy bárkitől is bármit számon kérjél. Nagyon örülni fogsz annak, hogy hallgattál rám, ha hallgattál rám. Gondolj csak arra, milyen nagy ÉGI ajándék számodra már az is, hogy így, itt és most szólhatok hozzád!

Imádkozzunk! Vagyis emeljük gondolatainkat ŐHOZZÁ, aki a SZERETET."

217. Kérdező: Lemondhatok-e tulajdonjogomról, ha ezzel nehezítem helyzetemet? A másik kérdés: Miért, mi az igazság?

HANG: "A végéről kezdem. Ti nagyon félreismeritek Engem. Úgy gondoljátok, hogy Nálam minden világos és egyértelmű, ami előttetek homályos és többértelmű. Ez csak részben van így. Elöttem valóban minden világos és egyértelmű, ami előttetek is az lesz egykor. De homályos és sokértelmű, ami előttetek is az, és az is marad. Ez azt jelenti, hogy a ti szellemi erőfeszítésetek helyett nem tudok erőfeszítést tenni. Tiltja a szeretetemet és az irántatok érzett tisztelet. Ti nem azáltal lesztek tiszteletre méltók Elöttem, mert Én azzá teszek titeket, hanem azáltal vagytok tiszteletre méltóak, hogy olyanok vagytok, amilyenek vagytok. Én nem másnak szeretlek benneteket, mint vagytok, hanem valójában *benneteket* szeretlek.

Sok *miért* hangzik el Felém. Szinte el sem hiszitek, hogy Én pontosan akkor és abban a témában kérdezlek benneteket: Miért? Jobban, többször és következetesebben kellene végiggondolnotok azokat az utakat, melyek végén e szó: MIÉRT, áll. Fölfedezőnek teremtett benneteket a Teremtő, és nem teremtőnek a "Fölfedező". Ti fölfedezőnek gondoltok Engem, pedig nem vagyok az. Ti vagytok azok. És legyetek is azok! Fedezétek fel magatokban és a magatokon kívüli világban gondolataimat. Az erkölcsi világban nincs ilyen, hogy mi az igazság. Csak ez van: KI AZ IGAZSÁG!

Ha számodra nem csupán Személyem az igazság, tehát nem csupán az *irgalom* rendjében akarsz tájékozódni, akkor a földi élet jogrendjében úgy kell eligazodnod, ahogy azt a jogi szabályok előírják. Ekkor nem leszel *igazságtalan*, s nem kell más helyett neked megrövidülnöd. Akiben nagyon erős az *igazságérzet* a Földön, az előbb-utóbb önmagával szemben is igazságos akar majd lenni, s ez bizony kiábrándítóan zsákutcát jelent majd. Éppen a megválaszolatlan, a föl nem derített, a miértekre meg nem adott válaszok miatt kerülsz zsákutcába. Ne feledd: Júdást az igazságérzete

juttatta akasztófára. Mert képtelen volt az irgalom rendjét értéknek felismerni.

Szeretném, ha nem értenél félre. Míg valaki föl nem fedezi az irgalom rendjének értékét, addig nem tud vele mit kezdeni. És ne is kezdjen vele semmit, mert ha akár az Én szavamra, akár más szavára ezt vállalja, akkor saját igazságérzete fogja pokollá tenni az életét. Csak olyat szabad tenni, vállalni, amire azt tudod mondani: Megérte! Csak ilyet szabad tenned.

Aki Hozzám akar valójában tartozni, annak elsősorban nem Engem, hanem önmagát kell vállalnia. Menekülők semmiféle formában nem tartoznak Hozzám. Az Engem várók, megvárók igen.

Ígéretet teszek neked. Megbukni nem fogsz soha, de a bukdácsolástól nem menthetlek meg. Hidd el, még bukdácsolni is jó, érdemes Velem. Gondolkodjunk, mérlegeljünk együtt. Én nemcsak előljáród vagyok. Utánad is szívesen ballagok. El sohasem hagylak. MEGÁLDALAK."

218. Kérdező: Sok súlyos betegség gyötör, és bár sokat foglalkoztam a Bibliával, s imáimban is gyakran emelem lelkem Istenhez, mégsem erősödöm idegileg úgy, ahogy azt eddig remélhettem volna.

HANG: "Barátom! Igen, barátomnak nevezlek, mert szenvedéseid közepette nem a zúgolódásra tetted a hangsúlyt, bár ez a kísértés is gyakran elkapott. Mint tudod, ez Engem is megkísértett, s ez is oka volt annak, hogy a keresztemen ilyen szavakat mondtam: "Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?" Na persze e kísértés legyőzetett azzal, hogy utolsó szavaim ezek voltak: "Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet." Tehát maga a kísértés természetes jellemzője a földi életnek. A fontos a *döntés*. Ezért nevezhetlek barátomnak, mert súlyos szenvedéseid közepette sem döntöttél Ellenem. Kettőnk barátságának velejárója kell legyen az olyan azonosulás, mely értelmileg talán nem annyira, de a szív, a szeretet területén egybevágó Velem.

Feltétlenül küldöm azokat a szellemeket, azokat az angyali lelkeket, akik felhatalmazást kaptak arra, hogy benső erőt kapjál, és idegileg erősödj. Mert ez nagyon fontos. A te oldaladról az szükséges, hogy szuggeráld magadba azt az igazságot, hogy Én valóban szeretlek. Ennek a ténynek el- és felismerése pedig formálja imádságaidat a hála és dicsőítés irányába.

Rá kell erőltetned magadat arra, hogy lásd meg a dicsőítő imának nemcsak gyógyító erejét, hanem jogos voltát is. Tehát Én jogosan kérem ezt tőled. Hidd el, a szemeid által gyógyulsz meg! Először meg kell tanulnod jól látni befelé. Ez nem annyira egészség kérdése, mint inkább szellemi munka következménye. Tehát felismerés kérdése. Bizony-bizony, nagyon sok hálálkodni valód van, s ha ezeket meg tudod látni, ha e látás forrása elől elhordod azokat a *törmelékeket, melyek ezt akadályozzák*, ha jobban hiszel abban, hogy arany van a sárréteg mögött, akkor ez képes fölerősíteni benned a reményt úgy, hogy a boldogságodat magadban és nem körülményeid alakulásában igyekszel majd átélni

Kétezer évvel ezelőtt mondtam: Boldog a szem, mely látja azt, amit ti láttok. Ezt most is mondom. Befelé látó, boldogító szemekre van szükséged. Megadom. A felismerés nagyrészt a te munkád, az ebből áradó boldogító élmény az Én feladatomban. Éppen azért nevezlek barátomnak, mert nem részesülhetsz kevesebb benső örömben, mint az emmauszi tanítványok, akiknek ugyancsak hevült a szívük, mikor felismerték az Általam kifejtett írások értelmét. Így akarlak téged is belsőleg gazdagítani és bőségesen kárpótolni azért a sok mellőzésért, melyben Értem végzett munkádat gyakran részesítették.

Köszönöm, és örülök minden olyan gondolatodnak, melyek Velem foglalkoznak. Főleg nem Magam miatt örülök ezeknek, hanem miattad, mert eddigi életerődöt is ezeknek köszönheted.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL."

219. Kérdező: Mondj néhány szót nekünk a reinkarnációról, Lorber Jakabról és Gabrielláról, a Würtzburg-i prófétanőről, és a

Jehova Tanúiról. - Van még három személyes jellegű kérdésem, melyeket az előzők megválaszolása után teszek fel.

HANG: "Kedves Barátom! Elöljáróban megemlítem, hogy kérdéseidre, kérdéseitekre adandó válaszmra már régebben készítelek elő benneteket. Nincsenek véletlenek, mint tudjátok. Csak azt nem tudjátok, és nem is mérhetitek föl reálistan, hogy mennyire nagy horderejű e kijelentés: nincsenek véletlenek. Itt most nem talán, hanem kétséget kizáróan kellene úgy hozzáállnotok válaszm meghallásához, hogy az éppen azért jön Tőlem, mert igényli a kritikát, igényli a józan ész használatát. Nem tekintélyelv alapján kérlek benneteket, hogy Rám figyeljete, hanem értelmetek alapján. Nem arra vagytok teremtve, hogy bármit is elfogadjatok, hanem arra, hogy csak azt fogadjátok el, ami számotokra nagyon értelmesnek látszik. Ilyenkor nem eszetekre támaszkodtok, hanem az eszete használatára. Ez pedig mindennél fontosabb, ha embernek, felnőtt, felelősséget vállalni képes embereknek akarjátok tudni magatokat. Nagyon aláhúzottan kell ezt hangsúlyoznom, mert éppen abban az időben éltek, amikor az embereknek viszket a fülük, hogy valami izgalmasan újat halljanak, s emiatt elfordulnak sokan a realitásoktól, s odaadják magukat a meséknek.

Mint mondtam, nincsenek véletlenek. Ti éppen akkor találkoztatok Velem, a HANG-gal, amikor erre legnagyobb szükségéte lett. Hát ennyit előljáróban. Most nézzük a kérdéseket!

Van reinkarnáció. Éppen úgy van, mint ahogy van megváltás. De amint Én annak idején nem neveztem magamat Megváltónak, mert e szó alatt egészen mást értettek hallgatóim, mint Én, így e szó alatt is: *reinkarnáció*, nem azt értik az emberek, amit az valójában jelent. Ti sem azt értítek. Számotokra is okosabb lenne nem ezzel foglalkozni, hanem azzal, ami a teendők külön-külön és együttesen. Ezt azért mondom, mert a reinkarnációnak ténye egyáltalán nem érinti földi életek lényegét, tartalmát. Legalábbis, ami a ti tevékenységi köröteket, a mindennapi életben vállalandó felelősségeket illeti.

Értsétek meg! Nekem nem az a célom, hogy megnyugtassalak benneteket, hanem az, hogy olyan igazságot közöljek, melyet nagyon fontos tudnotok. A reinkarnációval kapcsolatban senki sem jár jól azzal, ha tud róla, hanem azzal jár jól, ha nem sokat törődik vele. Azzal jár jól mindenki, ha azzal törődik, hogy Én hogyan és mint szeretném őt partneremként kezelni. Ez a legfontosabb. Ennek érdekében sem Nekem, sem nektek, nem hosszú imákra van szükségünk, hanem nektek tanulásra, Nekem pedig arra, hogy ennek érdekében ESZKÖZÖKET biztosítsak számotokra. Ezért tehát ti már nem az előtt a dilemma előtt álltok, hogy két rossz vagy egy rossz és egy jó közül kellene választanotok, hanem az előtt, hogy két önmagában jó közül legyen bátorságotok azt a jót választani, ami, bár számotokra kétségtelenül színtelenebb és fárasztóbb, de Részemről mégis a fontosabb. Lehetővé kell tennetek, hogy Én közelítsek hozzátok, és ne arra tegyétek a hangsúlyt, hogy ti közelítsetek ahhoz a Rólam elgondolt képhez, mely gondolkodás-átalakítást képtelen végezni bennetek.

Imádkozni annyit jelent, mint Istenhez emelni a lelket. Ezt teszi minden pogány bálványimádó is. Jutnak is ezáltal bizonyos önmegszentelődésre, mert az imának konzerváló hatása van. De hát Én nem ezért jöttem közétek. Azért jöttem, hogy alakítsátok át gondolkodásotokat. Ezt Én bennetek megtenni képtelen vagyok. Szeretetem tiltja, hogy manipuláljalak benneteket. Azt pedig - sajnos - szeretetem lehetővé teszi, hogy olyasmire is felhasználjatok Engem, ami nagyon nem az Én szándékom szerint való.

Kétezer év alatt egyházatokban olyan közösségek is alakultak már, melyek regulák keretei között szinte az egész napjukat az imádságnak szentelik, pedig tudják, hogy Én nem ezért jöttem. Ne ti akarjatok Engem fölhasználni, hanem engedjétek, hogy Én használjalak föl benneteket. Bár elhinnétek, hogy így jártok a legjobban. Igaz, ez rövid távon nem látványos, mivel nem kihívni akarlak benneteket a világból, hanem megszabadítani a gonosztól. Én nem a világot akarom bevinni a templomba, hanem a templomot akarom kivinni a világba. Ti élő templomok vagytok. Nem

profanizálni akarom azt, ami szent, hanem szakralizálni azt, ami profán. Tehát a normál-élet átítatását akarom általatok az Én szeretetemmel, mely bölcsességem irányítása alatt áll. Legyetek okosak, mint a kigyó, és legyetek óvatosak. Ne engedjétek, hogy kihasználjanak, de tegyetek meg mindent, hogy fölhasználjanak benneteket az emberek arra, amire mindenki teremtvé van, vagyis a szeretni tanításra, ami olyan igazságban nyilvánul meg, mely irigylésre méltó azok szemében, akik még nem találkoztak vele. Különbséget kell tudnotok tenni a bárány- és a birka-természet között. Báránynak és nem birkának akarlak benneteket, s ezután vágyódik az a világ is, melyben éltek. Csak akkor lesztek a világ világossága és kovásza, ha mások azt látják, hogy *érdemes* követni benneteket. Ha nem azt látják, hogy szerencsések vagytok, hanem azt, hogy szilárd talaj van lábatok alatt, hogy sziklán álltok.

De visszatérek a kérdés megválaszolásához. A reinkarnációval csak akkor kellene foglalkoznotok, illetve akkor kellene egyszerűen tudomásul vennetek azt, mikor benső világotok lázadni akar Ellenem. Csak ilyenkor van létjogosultsága. Különben felesleges időpazarlás, és növeli azt az adósságotokat, melyet ti így fogalmaztok meg: *mulasztással vétkezés*. Mint tudjátok, amikor nem azzal foglalkoztok, amire hívva, teremtvé vagytok, akkor jobban ártotok magatoknak és természetesen Nekem is, mintha nem csinálnátok semmit. Sem keleti, sem nyugati misztikus szellemi áramlat nem világít rá úgy a lényegre, mint Én tettem kétezer évvel ezelőtt. Ezt evangéliumaimban találhatjátok meg legegységelműbben.

A világnak Világossága vagyok, és nem ködösítése. Meg kell tanulnotok tiszta fogalmakkal, egyszerű, világos, átlátható megfogalmazásokkal dolgozni. Ezt annak idején így fejeztem ki: 'Legyen szavatok IGEN-IGEN, NEM-NEM. A többi az ördögtől van.' Az a vágyam, hogy ÉLJETEK, és nem az, hogy éldegéljete. Anyagilag, erkölcsileg egyaránt BELŐLETEK kell tudnia élni másoknak. Csak így nevezhetlek benneteket Atyám áldottainak, akik, mikor éheztem, akkor Nekem enni adtatok, amikor szomjaztam, inni adtatok, mikor ruhátlan voltam, fölruháztatok.

Igen. Ti ne mondjátok, hogy éppen ti voltatok az éhezők, szomjazók, ruhátlanok. Nem, mert ha ezeket valóban el akarjátok mondani magatokról, akkor menjetek el a harmadik világba, éljeteztek ott a rászorulókkal. De ne áltassátok magatokat azzal, hogy jelen országokban ezt magatokra érvényesnek tudhatjátok. Bizony nem.

Aki itt éhező, szomjazó, ruhátlan akar lenni, ahelyett hogy segíteni akarna a harmadik világ rászorulóin, az önbecsapásban él, és a butaságán kívül semmi meg nem mentheti a kárhozattól. Ez akkor is igaz, ha éjjel-nappal imádkozik és böjtöl valaki. A ti országokban nem az imára és a böjtre kell tenni a hangsúlyt, hanem az alamizsnára. De nem úgy, hogy egymást támogatjátok, hanem úgy, hogy közösen valóban azokat a csontváz embereket, akik felé nem lehet csökkenteni a felelősségeket azzal, hogy azoknak karmikus sorsuk az, ami a sorsuk. Éppen itt van a reinkarnációval való foglalkozásnak a veszélye. Nem arra szoktátok használni, amire való, hanem arra, hogy megnyugtassátok lelkiismereteket, hogy fölmentsétek magatokat olyan felelősség alól, ami alól fölmenthetők nem vagytok.

Nagyon szeretlek benneteket, s aki ezt kétségbe vonja, az nézzen a keresztre. Aki vállalja, hogy elveszíti életét, az nyeri meg azt. Akik nem így gondolkodnak, azoknak életvitelére nem tudok sem beleállni, sem beleszólni. Egyszerűen zárt világ számomra. Én csak a jóra való törekvésben nyitott, tehát az Általam bemutatott és meghirdetett tevékeny életvitelre tudom adni áldásomat.

Most már talán kimondhatom, anélkül hogy megbotránkoztatnálak benneteket: Ne egymást segítsétek, hanem közösen mást, másokat, akik nem azért vannak nálatok nehezebb helyzetben, mert ezt ideologizálták meg maguknak, hanem azért, mert egyszerűen valóban nincs mit enniük, nincs fedél a fejük fölött, pedig minden lehetőséget felhasználnának ennek megszüntetésére. Ezekre legyen gondotok! Ne a reinkarnációra. Ne egymásért éljeteztek, hanem közösen másért! Ha nem hallgattok Rám, szét fog esni a társaság. Még a házasságok is tönkre mennek, ha egymásért élnek a házastársak. Csak ha együtt valami vagy valaki másért élnek, akkor

lehet maradandó a kapcsolatuk. És jól értsétek meg: Szándékban Érttem kell tenni, amit tesztek, de e szándék kivitelezésének nem lehetek Én a célja. Én végső cél vagyok. E végső célhoz napi célok megvalósítása árán juttok el. Ez jelenti azt, hogy "szeretet nélkül nem juttok oda, nem segít rajtatok semmilyen csoda."

Összegezem az eddigieket. Van reinkarnáció. De ez nem a ti dolgotok, hanem az Enyém. Ezzel nem kell foglalkoznotok. Nektek azzal kell foglalkoznotok, hogy hogyan tudjátok egyénileg és közösségileg elviselhetőbbé tenni mások életét azáltal, hogy nem magatokra akarjátok irányítani egymás szeretetét, hanem külön-külön és együtt saját szereteteket igyekeztek másokra irányítani. Ha nem ezt teszitek, akkor rövid életű szekta lehet belőletek, melynek megszűnése csak idő kérdése.

Két nevet is említesz, s kéred, hogy mondjak róluk véleményt. Nyilván nem azt akarod hallani, hogy szeretem őket vagy sem, hanem azt, hogy Belőlem merítve szólnak-e hozzátok. Válaszom: IGEN. Belőlem merítve szólnak. De itt is szabály az, hogy csak az az új hajtás érdemli meg, hogy felfigyeljetek rá, mely Belőlem, a régi gyökérből nő ki. Evangéliumaim ékes bizonyítékai annak, hogy éveken keresztül a legkülönbözőbb variánsokban mindig ugyanazt hirdettem és cselekedtem. *Elmondtam és megmutattam, hogy hogyan kell szeretni, s hogy erre ti is tanítsatok meg másokat példám alapján.* A Gyökér tehát ugyanaz. A variánsok különbözők. De csak a Gyökéren maradás biztosít örök életet. És most arra kérlek, próbálj nem megbotránkozni. Maga a Sátán is Belőlem merített, mikor megkísértett a pusztában. Lelkem által ihletett szövegekkel akart rávenni olyasmire, ami az ő malmára hajtotta volna a vizet.

Belőlem merítettetek tehát az általad megkérdezettek, de objektíve csak úgy, mint a Sátán. Szubjektíve nem úgy. Nektek viszont most nem az a lényeg, hogy milyen lélekkel tették, amit tettek, hanem az, hogy milyen lélek tette azt, ami általuk megíródott.

Bizony lehet szent lélekkel nem Szentlélek szándéka szerint szólni és írni. Ennek oka részben a különböző felekezeteim, egyházam bűnei, részben pedig az a jó szándékú tenni akarás, mely

nem maradhat tétlen akkor sem, ha tudatlansága miatt melléfog. Gondolj csak arra, még azokról is, akik egy akarattal keresztre feszítettek, azt mondtam: 'Mózes székében ülnek. Amit mondanak, tegyétek, de tetteiket ne kövessétek!' Bizony, egészen különlegesen kifinomult és teljesen Nekem adott szándék kell ahhoz, hogy valaki ilyen különbséget megfelelően tudjon kezelni.

Az említett személyek tehát építő szándékkal mondták és írták, amit mondtak és írtak. De csupán ennyi bennük a pozitívum. Nekik nem volt akkora lehetőségük eredeti tanításom mérlegére tenni a kapott sugallatokat, mint nektek van.

Gyermekségem története nem azért nem került be a szent iratok közé, mert nem volt közismert, hanem azért, mert túlbujánczottan volt közismert. Vagyis a jámbor szeretet annyi legendás elemet vitt bele, hogy szinte nem lehetett kihámozni már belőle a történeti igazságot. Ami belekerült, az is ma már komolyan megkérdőjelezett, de nem mernek hozzányúlni, mert főleg a gyermeki lélek formálását nagyon jól szolgálják mind a napkeleti bölcsék, mind a Heródes-i gyermekgyilkosságok történetei. De be kell látnotok, hogy ezek a történetek a felnőttek tudatára semmi átalakító erővel nem tudtak hatni mind a mai napig sem. Tehát nem tűnnek alkalmasnak a szeretet növekedésére úgy, hogy elmélyülést okoznának az igazság megismerése irányában.

A fent említett személyek tehát olyasmiket kaptak sugallatokban, amelyek simogatóan szépek, s ahol nem történetet olvasol, ott nagyon okos gondolatokat találsz, melyek igaznak tűnnek. De akár simogató, akár igaznak tűnő bármelyik, nem szabad rájuk alapozni. Rám kell alapozni, s amennyiben lehet a Rám-alapozottságot értelmesen alátámasztani, annyiban jó mindkettőt felhasználni. De csak annyiban.

A Jehova Tanúiról röviden szólok. Félelmetesen beszűkült emberek, akik éppen e beszűkült látással felszabadított energiák sokaságát használják fel arra, hogy ne kelljen gondolkodniuk. Igen, ez egy olyan ördögi kör, melyből csak súlyos lelki sebek árán van kiút. Még jó, hogy a hozzájuk csatlakozottak közül tízből hat

idejében visszalép, s így sok kellemetlenségtől menekülnek meg ők maguk is, és mindazok, akikkel életüket összekapcsolták.

Ne túlozzátok el azt a magatartásukat, hogy nem mennek el katonának! Katonának nyilván Én sem mentem volna el soha. De ettől még nem lesz senki azzá, amivé szeretném, hogy legyen. Ez részben túl látványos, részben túl kevés ahhoz, hogy Hozzám tartozzon bárki is. Ugyanakkor e nélkül gyakorlatilag senki sem képviselhet Engem hitelesen."

220. Kérdező: Mondj néhány konkrét tanácsot a gyermeknevelésről! 2-7 évesekről. 4 vagy 6, illetve nagyobb létszámú gyermek jó egy óvodai csoportban? Legyenek-e együtt a kicsik a nagyokkal? És mi a véleményed a paradoxiaíkról?

HANG: "Egy gyermeket nemcsak nevelni, de idomítani is kell. Segíteni kell őket arra, hogy mielőbb kiépüljenek bennük azok az egészséges gátlások, melyek által felismerhetik tevékenységük lehetőségeinek határait. Nagyon helytelen pedagógiai elv az, hogy nem szabad a gyermeket bántani. Aki ezt képviseli, az kikapcsolja értelmes eszét a szeretetéből. Az a szeretet, mely *szabadjára* engedi az éretlen gyermek felelőtlen viselkedését, az nagyon rosszul szereti gyermekét. Nem is volna szabad az ilyen magatartást szeretésnek nevezni, mert nem is az.

Minden korosztálynak és minden gyermeknek megvannak a maguk szabadság-korlátai. Nem szabad engedni ezeket büntetlenül átlépni. Hol van a határ? Ezt minden gyermeknél az értelmi szint mondja meg. Értelmesebb gyermeknek nagyobb a felelőssége, vagy inkább így mondom, hamarább kell felelősséget éreznie, mint annak, akinek kisebb az értelmi fejlettsége. Vagyis hamarább kell felelősségre vonni. Ez persze nem azt jelenti, hogy az értelmesebbnek hamarább kijár a büntetés, mint a nem értelmesnek, hanem azt, hogy a kevésbé értelmes esetében a gyermek-vigyázónak jár ki ugyanakkor a büntetés, mint mikor az értelmes gyermeknek.

Igen. Az idomítás fájalmát, ha nem szenved el a gyermek, akkor majd el fogja szenvedni felnőtt korában, de sokkal

keservesebben. Úgy van ezzel is, mint a különböző betegségekkel. Egy gyermek könnyebben átvészeli a legtöbb betegséget, mint egy felnőtt. Buta beszéd, hogy óvjuk a gyermeket a fájdmaktól. Igenis csak fájdalom-átéléssel nevelhető rá kivétel nélkül minden gyermek arra, hogy felismerje, hol van szabadságának határa, és hol kezdődik a másik ember szabadsága. Korotokban éppen azok a gyermekek válnak randalírozó huligánokká tömegesen, akiknek gyermekkorukban minden meg volt engedve, akik nem tanulták meg, hogy hol ér véget szabadságuk határa. Ezek a gyermekek a *neveletlenek*. Jaj annak a társadalomnak, ahol olyanok kerülnek túlsúlyba, akiket gyermekkorukban óvtak a fenytéstől! És jaj azoknak az öregeknek, akiknek hátán csattan az ilyen fiatalok helytelen nevelésének következménye.

A csoportlétszámmal kapcsolatban jobb a nagyobb csoport, mert egy gyermek úgymint megtalálja a maga kiscsoportját. De ha ugyanakkor nincs tapasztalata a sokgyermekes együttesről, akkor könnyebben kinőhetnek benne olyan sovíniszta hajlamok, melyek gyűlölet-gócok lehetnek további életében.

Most szólok a paradoxiókról. Már a régiek is tudták, hogy aki jól különböztet meg, az jól tanít. Tanuljatok meg megkülönböztetni! Egy és ugyanazon esetben különböző ellentétes hozzáállások lehetnek szubjektíve helyesek. De egy dolog, személy vagy esemény nem lehet ugyanazon nézőpontból egyszerre ilyen is, meg olyan is. Normális embereknek általában van lelkiismeretük és van józan eszük. Ennek az a következménye, hogy a maguk nézetének helyességét értelmesen meg kell tudniuk magyarázni. Azt nem szabad értelmes magyarázatnak elfogadni, hogy valaki kijelenti: 'Én másképpen látom ezt az esetet, ezért nem fogadom el a te véleményedet.' E kijelentés csak akkor volna helyes kijelentés, ha az illető világos érvekkel meg tudná okolni, hogy ő miért látja másképpen az esetet, és ez a látás miért jobb, mint annak a látása, aki másképpen lát. Ha nem ezt teszi, akkor nem paradoxiót képvisel, hanem ellentmondásban van önmagával, csak nincs bátorsága ezt bevallani különböző hiúsági komplexusok miatt. A paradoxia elve

nem fogadható el éppúgy, mint nem vethető el az ellentmondás elve. Ha nem így volna, nem lehetnétek értelmes lények, s nemcsak bábeli nyelvzavarnak lennétek előidézői, hanem egy olyan fogalmi zűrzavarnak, mely teljesen értelmetlenné és érthetlenné tenne minden szellemi működést számotokra. A bölcseletben az okság elve, az azonosság elve és az ellentmondás elve olyan alapvető sziklabázis, melyet még azok is kénytelenek alkalmazni, akik cáfolni akarják ezeket. - Ne akarjátok magatokat a bolondok házába juttatni!

Egyik gyermekemtől egyszer valaki megkérdezte: Hogyan lehet könnyen és gyorsan megtanulni helyesen élni? A válasz ez volt: Sehogyan. Helyesen élni csak nehezen és lassan lehet megtanulni. - Ezt válasszátok!

Megáldalak benneteket LELKEM BÖLCSESSÉGÉVEL."

221. Kérdező: Súlyos testi bajok, talán még súlyosabb lelki megrázkódtatások - a családban öngyilkosság vagy nem? Mai napig tisztázatlan. - Megátkoztam azokat, akik üldöznek. Aztán olyan jelenségek, melyek fizikai, sőt lelki fájdalmakat okoznak. Hogyan szabadulhatok meg ezektől?

HANG: "A Szabadító egyedül Én vagyok. Sohasem küldtem el Magamtól azokat, akik segítségemet kérték arra, hogy békét találjanak. Azért jöttem, hogy az Én békém bennetek legyen. A pokol tüzét csak az Én Lelkem tüze tudja semlegesíteni. Nem adom szűkösen ajándékaimat. Ígéretet tettem, hogy ha Engem fölmagasítanak, akkor mindeneket Magamhoz vonzok. Te tudod, hogy akkor keresztre feszítésemre gondoltam, mikor ezt az ígéretet tettem. Ez azóta már megtörtént. Mire vársz? Keresztem a menedéked.

Drága Gyermekekem! Keresztemhez kellett volna jönnöd és nem javasasszonyhoz. Hálálkodnod kellett volna, és nem átkot mondanod, amikor bajban voltál. Te sajnos akkor nem **hitből** cselekedtéél, hanem bosszúból, mely Tőlem teljesen idegen.

Vissza kell térned a **HÁLÁHOZ!** Egyáltalán nem vagy reménytelen eset. Értelmileg is be tudod látni, hogy átkot csak

hálálkodással lehet jóvátenni. Azt pedig szintén tudnod kell, hogy az Istent szeretőknek minden javára válik. Te nem járhatsz rosszul akkor sem, ha a pokol minden ördöge is összefog ellened. Te a győztes oldalán állsz mindaddig, míg hiszel a keresztem győzelmében.

Nem komplikált a te eseted, csupán te teszed azzá. Én olyanak fogadlak el téged, amilyen vagy. Miért ne tudnád te is elfogadni magadat olyanak, amilyen vagy? Ez gyakorlatban annyit jelent, hogy az időfelhasználásodban ne magaddal foglalkozz, hanem azokkal a feladatokkal, melyek még előtted állnak, melyek elvégzése után az esti imádban hálát adhatsz Nekem azért, hogy azon a napon sem volt életed hiábavaló. Nyilván sokkal jobban szeretlek Én téged, mint te magadat, de meg kell szeretted magadat önmagaddal. Ezt azáltal tudod megtenni, ha fölszítod szívedben a szeretetet, tehát a jóindulatot azok iránt, akiket most üldözőidnek gondolsz. Üldözőid nem azáltal üldözőid, hogy üldöznek. Azáltal üldözőid, hogy te azoknak tartod őket. Ha üldözőidet olyanoknak tartod, akik eszközök az Én kezemben a te érdekedben - mivel tényleg azok, különben nem lehetne azt mondani, hogy az Istent szeretőknek minden javukra válik -, akkor még szándékuk ellenére is *ajándékok* számodra Részemről, aki legyőztem a világot. Ez a győzelmem valójában éppen a ti hitetekben nyilvánulhat meg. Csak aki hiszi, hogy legyőztem a világot, csak az képes az őt, az Engem üldözőkben olyan eszközöket látni, melyekre éppen azért van szükség, hogy az Én győzelmem mások előtt is nyilvánvalóvá tudjon válni.

Drága Gyermekek! Sokkal közelebb vagyok hozzád, mint gondolnád. Azt szeretném, ha ezt elhinnéd. Akkor tudnál hálálkodni, és tudnál üldözőidért imádkozni. Áldjátok üldözőiteket! Áldjátok, és ne átkozzátok! Így lesztek gyermekeim! Így mutatja meg hitetek, hogy képes győzedelmeskedni a romlott világ felett.

Most nem mondok többet. Ennek két oka van. Az egyik: Ha megvalósítod, amit eddig mondtam, biztosan meg fogsz gyógyulni annyira, amennyire szükséged van ahhoz, hogy boldog légy már itt a Földön. Vagyis, hogy benső békédet megtaláld. A másik ok: Nem jó

a sok jó tanács. Hidd el, igaz az a mondás, hogy a tett halála az okoskodás. Ha valaki több megoldás közül választhat, annak az a veszélye, hogy amit választott, arról hamarosan úgy gondolja, hogy nem a legjobb, akkor egy másikkal próbálkozik. Persze erről is hamarosan ilyen lesújtó véleménye lesz, s tele lesz félbe maradt próbálkozásokkal. Ha azt az egyet kipróbálsz pár évig, hogy hálával töltöd meg a lelked, akkor feltétlenül eredményt fogsz felmutatni. Tudomásul kell venned, hogy a benső békét megszerezni, az nem "sültgalamb-ügy", mely a szátokba repül, hanem kemény önfegyelmező, önlegyőző munka eredménye. Igaz, hogy Nálam nélkül semmit sem tehettek, de az is igaz, hogy így vagyok Én is veletek. Nélkületek nem tudom létrehozni szívetekben az Én békémet. Velem ti és Én veletek igenis mindenkor képesek vagyunk erre.

Nagyon szeretlek és megáldalak."

222. Kérdező: Amivel foglalkozom, abban még kezdő vagyok. Szeretném, ha nem másoknak kellene kifizetni az én tanulópenzemet. Mi a legfontosabb lépés most számomra? Súlyos lakásproblémával birkózunk. Probléma a templomba járás, egyházhoz tartozás, de a szentáldozást nagyon hiányolom.

HANG: "Gyermekem! Azt szoktátok mondani, hogy a gyakorlat teszi a mestert. Ez így igaz. Gyakorlatot csak gyakorlattal lehet megszerezni. Gondolj arra, hogy nemcsak veled vagyok, hanem azokkal is, akikkel foglalkozol. Valójában nem is tudnál értük tenni semmit, ha nem lennék velük is. Bár nem a forma a lényeg, hanem a tartalom, de kétségtelen, hogy nem mindegy, egy tartalmat milyen formába önt valaki. De akkor is a tartalom a fontos. E téren pedig ne nyugtalanodj, ha úgy érzed, hogy más fizeti ki a tanulópenzt. Mindenki önmagáért felel. Kell a ruha az embernek, mert az ember több mint a test, de a ruha csak jelzi ezt. A többlet tartalma nem ruhakérdés. Ezt természetesen átvitt értelemben is értem.

Lakásproblémákkal valóban csak annyiban tudok foglalkozni, hogy hogyan kell ehhez hozzáállni. E probléma súlyát valamikor

magam is átéltem, ezért mondhattam ki, hogy az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania. A hozzáállás lényege a HOZZÁM-ÁLLÁS. Öröktől fogva úgy gondolta ki Atyám e világot, hogy mivel nincs itt maradandó lakása senkinek, ezért az Én országom keresése feltétlenül magával hozza a lakásgondok megszűnését, mint ahogy ennek ellenkezője is igaz. Az Én országomat pedig helyes módon az keresi, aki, mialatt segít másokon, nem rejti véka alá, hogy ő maga is szintén segítségre szorul.

Amit így fejeztél ki: Jézushoz tartozni, nem az egyházhoz, ez csak részben elfogadható. Sem egyházak nélkül, sem egyházak által nem lehet Hozzám tartozni. Nem lehet egyházak nélkül, mert Én az Atyával és Lelkemmel szükségszerűen KÖZÖSSÉG vagyunk. Ahol ketten-hárman az Én nevemben jönnek össze, ott valóban jelen vagyok. Ennek pedig rendszeres megisméltése szükségszerűen intézményesülést hoz létre. Nem megy másképpen, mivel *rendnek lenni kell*. De az is igaz, hogy nem az egyházak által lehet Hozzám tartozni, mert a Hozzám tartozás egyéni döntés következménye. Így tehát mindkét állítás igaz.

Fontos a helyes megkülönböztetés. Bármelyik intézményesült egyházban meg lehet és meg is kell találni azokat az eszközöket, melyek közelebb vihetnek Hozzám. Mindenkinek JOGA van bármelyik egyházamban használni az ilyen eszközöket. De itt is érvényes, hogy a JOG egyben KÖTELESSÉGEKKEL is jár. Tehát minden egyházban minden olyan előírást, mely közömbös a tekintetben, hogy közelebb vagy távolabb visz Tőlem, ezeket vállalnia kell annak, aki jogot formál azokra az eszközökre, melyek Hozzám közelebb hozhatják abban az egyházamban az illetőt. Az nagyon nem jó, ha valaki ki akarja mazsolázni a különböző egyházakból azt, ami számára kényelmes és kedvező, de ki akar bújni minden olyan kötelezettség alól, ami némi terhet jelenthet az illető számára. A természetben, gyermekeidben, férjedben is csak annyiban találsz meg Engem, amennyiben terheket is vállalsz e téren. Így van ez az Én egyházaimban is. Aki az Én szentségi

jelenlétemmel egyesülni akar, annak bizony vállalnia kell e téren a Hozzám vezető út terhét is.

Nagyon szeretlek. Sokszor és sokféleképpen igazoltam ezt már, és fogom még ezután is igazolni. Bennem nem lehet csalódni, mert valóban *mindenható* vagyok a szeretet körén belül.

Megáldalak a REMÉNY LELKÉVEL."

223. Kérdező: Valaki már többször kísérelt meg öngyilkosságot azért, mert ezt *valaki* kéri tőle, aki benne él.

HANG: "Az nyilván világos előttetek, hogy nem Én vagyok az, aki az illetőben öngyilkosságra szólít fel.

Két úton próbálom segíteni életeteket. Az egyik: a természet törvényei által. Ez azt jelenti, hogy ha valakiben olyan sugallatok jelennek meg, melyek ellene vannak e törvényeknek, akkor különböző *orvosi terápiákkal* lehet adni ideig-óráig tüneti kezeléseket. De ezek a kezelések valóban csak rövid életűek. Olyan ez, mint mikor egy távirányítású autót, melyet arra állítottak be, hogy nekimenjen egy háznak, állandóan megpróbálnák eltéríteni az iránytól, ahelyett, hogy megsemmisítenék az irányító központot. A másik: az irányító központ megsemmisítése. Én azért jöttem, hogy ez képes legyen megvalósulni. Mivel azonban az Én jelenlétemet annyira elhomályosítottátok, ezért ez utóbbit csak ritkán, csak kevesek képesek végrehajtani. Így marad továbbra is az orvosi kezelés.

Jelen esetben mégis azt kérem, ne elégedjetek meg csupán orvosi kezeléssel. Erőm rendelkezésetekre áll. Ha valóban szándékotok az, hogy bennetek éljek, akkor szívem szeretete és ereje ma is tud ördögöket űzni általatok, és akiket ti tudathasadásosoknak mondotok, s ez az állapot nem fiziológiás, hanem funkcionális eredetű, akkor bizony megtapasztalhatjátok, hogy az Enyéim ma is ördögöket űznek nevémben. Aki egészen átadta magát Nekem, az ezt megtapasztalhatja.

Higgyetek Bennem! Jobban higgyetek! Mindenki, aki boldogan vállalja az állapotszerű vértanúságot, az biztos lehet benne,

hogy Enyém! Tehát ne a hitetekben higgyetek, hanem Bennem. Aki hitében hisz, az önmagára épít. Aki bennem hisz, az nyugodt, mert kudarc nem érheti, mivel Bennem hitt

Imádkozni, böjtölni, nevemben erőt árasztani, ezek enyéim életének *természetes velejárói*.

Bízatok, Én legyőztem a világot! Azt a világot is, mely bennetek van, és azt a világot is, mely körülvesz benneteket. A ti feladatotok, hogy a GYŐZTES oldalára álljatok.

Bízom bennetek. Megáldalak benneteket."

224. Kérdező: Kapok-e támogatást a HANG-tól arra a munkára, mely előtt állok? A társ, gyermek utáni vágyam beteljesül-e?

HANG: "Gyermekem! "Útkeresőnek" mondod magad. Örülj ennek, mert ez azt jelenti, hogy már bizonyos értelemben meg is találtál. Maradj is "útkereső"! Itt a Földön mindannyian úton vagytok. Amíg kereső maradsz, addig veled vagyok. Minden vállalkozásodra áldásomat adom. Nem is az az érdekes, hogy mit vállalsz, hanem az, hogy Velem tedd azt, amit teszel. Az Engem megismerés útja egyben az önismeret útja is. Azáltal ismered meg helyesen önmagadat, amit csinálsz és ahogyan csinálsz; az mindig pontosan el fogja árulni neked, hogy te ki is vagy. Nem a vágyaid, hanem a tetteid minősítenek. A Velem való kapcsolatod segít abban, hogy napi problémáidat feldogozd magadban. Nekem kifejezetten kívánságom, hogy vigyél bele problémáidba. Olyan társad akarok lenni, aki nem akadály, hanem elősegítője tud lenni más társ-kapcsolatodnak. Csak ne Nélkülem történjék ez. Engedd, hogy ez az Én feladatom legyen! Nagyon fontos, hogy a *minden áron* csak a Velem való kapcsolatra legyen érvényes életedben. Ez a döntő. Ha ez megvan, akkor szívem szeretetével tudlak irányítani boldogságod felé.

Az asztrológiáról fontosnak tartom, hogy adjak némi felvilágosítást, vagy inkább így mondom, hogy fölhívjam figyelmed valamire.

Amint Máté evangéliumában olvasod, az Engem fölkereső bölcsek is asztrológusok voltak, és asztrológiai ismereteiknek belső

ereje juttatta el őket Hozzám. Fontos tehát tudnod, hogy az asztrológiai ismereteknek elsődleges feladata nem az önismeret önmagában, hanem az Istenismeret az ember érdekében. A zsoltárok szavai szerint: "Isten nagyságát hirdeti az ég. A mennybolt vallja kezei művét. Egy nap a másnak ezt harsogja át. Erre tanítja éj az éjszakát"/18. (19.) zsoltár 2-3./ Sajnos, napjaitokban az asztrológia is annyira öncélúvá vált, s elszakadt az Istent megismeréstől, hogy sokszor inkább pótcselekvés, mint lélekben gazdagodás.

Megáldalak a BÖLCSESSÉG LELKÉVEL."

225. Uram! Egy szellemi vezetőről kér valaki információt Tőled.

HANG: "Ma feltűnően sok szellemi vezető jár köztetek. Ez nem baj. A Velem és az égiekkel nem lehet teoretikus úton kapcsolatba kerülni, csak tapasztalati úton. Egyéni megtapasztalásaitok vezetnek rá benneteket arra is, hogy nem vagytok képesek szellemi vezető nélkül helyesen fejlődni, és megtapasztalások kellenek ahhoz is, hogy óvatosakká váljatok e téren.

Földi életetekben nem kerülhető ki a rossz megtapasztalása sem. Valamilyen formában mindenkinek meg **kell** tapasztalnia, hogy a rossz az valóban rossz. Még azt a rosszat is, melyet nem te tapasztaltál meg, csak azért tudod elhinni, mert akinek elhiszed, arról tudod, hogy ő megtapasztalta, vagy legalábbis az, akinek ő elhitte.

Tévedhetetlen szellemi vezető nincsen teremtményeim között. Aki magáról azt állítja, hogy tévedhetetlen, azt jó elkerülni.

Azért nem lehet senki tévedhetetlen a teremtmények között, mert minden teremtet szellemi vezető végtelen lehetőségekkel szemben véges képességekkel rendelkezik. Tehát a képességek és a lehetőségek nem fedik egymást.

Senki sem lett szellemi vezető anélkül, hogy ne tévedett volna, és minden szellemi vezetőnek az a célja, hogy vezetettje is egyszer szellem-vezető lehessen, tehát ha ő nem, nyilván vezetettje sem spórolhatja meg a tévedés kockázatát. E téren pedig a kockázat nem csupán teória.

Csak a Szentszellem, csak a Szentlélek tévedhetetlen. De akin keresztül megnyilvánul, annak mindig lehetősége van torzítani ezt a megnyilatkozást. Ezért van helyén állandó jelleggel a kontroll.

Aki egyszer, sokszor nem tévedett, az még nem jelenti azt, hogy nem fog tévedni a jövőben. És ismétlem: E lehetőség nagyon reális lehetőség.

Mit mondjak tehát a szellem-vezetővel kapcsolatban? Általános megfogalmazásban ezt:

1. Senkinek sem szabad szellemvezető nélkül élni, mert aki e nélkül él, az előbb-utóbb bukdácsoló szenvedései következtében úgyszólván rákényszerül, hogy szellemvezető után nézzen.

2. De nem jó váltogatni sem a szellemi vezetőt, hacsak ő maga nem ajánlja, illetve te ki nem kéred jóváhagyását e téren. Feltétlenül kerülendő az a szellemi vezető, aki uralkodni akar lelkiismereteden, tehát rajtad, tehát Rajtam.

Most konkrétabb megfogalmazást adok számodra:

Szellemi vezetődnék mérhetetlenül sokat köszönhetsz. Szíved parancsa tehát, hogy hálásan megköszönd őt Nekem. E köszönet téged fog gazdagítani, mert tisztulni fog ettől látásod. Látni fogod jobban azt is, amit segítségével elértél, de jobban fogod látni azt is, amit eddig közösen elhanyagoltatok, pedig jobb lett volna, ha ilyesmi nem történt volna. Gondolok most az idő jobb felhasználására, olvasmányaid tisztultabb rendszerezésére, stb. E stb-t szellemi vezetőddel közösen kell kibontanod, felgöngyölnöd.

Gyermekem! E kijelentésem: "Jöjjetek Hozzám mindnyájan", ez tehát azt jelenti, hogy teremtményeim nem magányos szigetek. Egymáshoz tartozásotok tudata, ismerete, igénye nélkül nem tartozhattok Hozzám sem. Az az igazság, hogy Magamra teremtettelek benneteket, nem zárja ki azt, hogy egymáshoz is tartoznotok kell, hanem feltételezi azt.

Adj hálát szellemi vezetődéért, és készülj arra, hogy te is felismerd magadban: feladataid között fontos szerepe van annak, hogy te is jó szellemi vezető légy.

Megáldalak a BÖLCSESSÉG LELKÉVEL!"

226. Kérdező: Milyen irányú legyen fejlődésem? Menjek-e misszióba? Tanárommal kapcsolatban mi a teendőm? Betegek kezeléséről. Elöttem két ember. Melyik számára fontosabb tevékenységem? Kérhetek-e megnyugtató álmat? Megvalósulhat-e az általam elgondolt "központ"?

HANG: "Gyermekem! Valamikor valaki azt kérdezte Tőlem, hogy mikor jön el Isten országa. Válaszom az volt, hogy ez nem szembetűnő módon történik, mert Isten országa már itt van, bennetek. Fejlődéssel kapcsolatban is ehhez hasonlót mondhatok. Benned van a megoldás. Szándékos az, ami mindent eldönt. Nem nehéz megtalálni az irányt. Csupán annyi kell hozzá, hogy amit teszel, azt Érted tedd, amit mondasz, azt Érted mondd, és amit gondolsz, azt Érted gondold. Sokkal szorosabb kapcsolatban vagyok Én enyéimmal, semmit engedném, hogy az Érted felhasznált idő bárkinek is kárára lehetne. Fejlődésed éppen azért a tiéd, mert nem rajtad kívüli az útja. A megnyilvánulás mindig felszín. Döntő a szándék, melyet lehet megmutatni és elrejtteni, de nem lehet másra hárítani. Rám sem.

A misszióval kapcsolatban azt mondtam tanítványaimnak, hogy menjenek el az egész világra. Ez gyakorlatban annyit jelent, hogy nem elég a lehetőség. E lehetőségnek sodró erejűnek kell lennie ahhoz, hogy valaki elhagyja hazáját e cél érdekében. De ez az erő szintén nem "külső rábeszélés" vagy akár csak "tanács" következménye, hanem a benned lévő jelenlétem következménye kell hogy legyen. Ha Én valakit valamire felkérek, akkor nagyon egyértelmű szoktam lenni. Akit Én hazájának elhagyására szólítok fel, az nem tud szabadulni ettől a gondolattól, bár szeretne. Tisztánlátásod érdekében nem tanácsra van szükséged, hanem megtapasztalásra. Ott kell megtalálnod szeretetből áldozattá válásodat, ahol éppen jelenleg vagy. Ha ezt teszed, akkor legyőzted a feladataidtól menekülésre készítő kísértésedet. Ekkor tudlak Én igazán használni szándékom szerint.

A betegekhez való hozzáállásod teljesen azonos az Enyémmel. A cél mindenkor a Velem való élő kapcsolat. Ennek elérésére kell felhasználni minden külső és belső lehetőséget.

Arra a kérdéssre, hogy két személy közül melyik az, amelyik lelki fejlődés szempontjából előbbre való, hát itt előbb valamit nagyon ki kell tisztáznom veled. Először is lelki fejlődés csak a *szabadság* irányában lehetséges. Minden megkötöttség ezt szeretné akadályozni. Ha tehát lelkileg fejlődni akarsz, akkor arra kell tenned szeretetedben a hangsúlyt, akivel jobban meg vagy kötözve. E megkötöttséget kell leoldanod, megszüntetned az En segítségével. A megkötöttség lehet rokonszenv éppen úgy, mint ellenszenv. A lelki indifferencia olyan egészséges közömbösség, mely lehetővé teszi az Én akaratomnak felismerését a kapcsolatban. Kérdéssre tehát válaszom az, hogy segítséggel váljál mindkettőtől szabaddá. Így biztosítod magad számára és természetesen az ő számukra is az Általam kívánt fejlődést.

Kérdezed, kérhetsz-e megnyugtató álmot. Kérni mindent lehet. Tőlem úgyis csak azt kapod meg, ami javadra válik.

Ami pedig azt a bizonyos KÖZPONT-ot illeti, hát erre csak azt mondom, hogy van ezekből éppen elég.

Szeress, és tégy, amit akarsz!

Megáldalak, hogy benső bizonyosságra juss tépelődéseidben."

227. Kérdező: Általános lebénelás /S.M./ állapotában élek; van ebből kiút, vagy karmikus sorsom ez az állapot?

HANG: "Drága Gyermeke! Az a szeretet, mely Belőlem árad feléd, nem eredményezhet semmilyen formában olyan sorsszerűséget, mely boldogságodat komolyan veszélyeztethetné. Csak ennek ellenkezőjét eredményezheti, tehát csak boldogíthat. Amikor tehát arról érdeklődsz, hogy karmikusan érhető-e testi állapotod, akkor Számomra gondot jelent úgy válaszolnom, hogy megértsd szeretetemet. Problémám az, hogy olyasmit kell kérnem tőled, ami elől éppen el akarsz menekülni. Azért kell ilyesmit kérnem, mert Én, éppen mert igazán szeretlek, nem elégedhetek meg azzal,

hogy tényeket közöljek veled. Nekem *megoldást* kell felkínálnom. Ha azt mondom, hogy állapotod karmikus, akkor legjobb esetben is pillanatnyi belenyugvást eredményezhet e kijelentésem. Ezzel Én nem lehetek megelégedve, mert a pillanatnyi belenyugvás valamibe nem jelenti a probléma feldolgozását. Ha azt mondom, hogy nem karmikus jelen betegséged, mert van belőle kiút, akkor pedig olyan irányt adok törekvéseidnek, melyek szinte minden idődet fölemésztenék annak érdekében, hogy meggyógyuljon az a *részed*, ami valójában nem is te vagy, és bár a tiéd, de te nem vagy az övé. *Tehát a világ bűne számára* - ami nem más, mint magasabb értéket alacsonyabb érték szolgálatába állítani -, adnék zöld utat életedben. Ez hát az Én gondom most. Rá kell mutatnom arra, hogy olyan értékek vannak jelenleg is benned, melyeknek a kiaknázására kellene fordítanod a földi életedben kapott időt.

Kicsiséged hallatlanul alkalmas arra, hogy fölhasználjalak mások lelki épülésére. Ha imádságaidban tisztább és egyértelműbb szerepet kap a *hála*, akkor ez annak lesz jele, hogy kezdesz befelé látni és meglátni. Kezded észrevenni, hogy sokkal több ajándékkal halmoztalak el eddigi életedben, mint amennyit eddig megláttál. Vagyis, kezded meglátni, hogy több hálálkodni valód van, mint kérni valód. Ha pedig ez egyértelművé válik benned, akkor egyre többen fogják idejüket arra használni, hogy veled legyenek, de nem azért, mert te rájuk szorulsz, hanem azért, mert ők tanulhatnak tőled életművészetet.

Így tehát egy olyan hitet kívánok tőled, mely minden vonalon meghozza gyümölcsét gyógyulásban. Olyan hitet, mely éppen mert a szív szeme, tapasztalatilag igazolja ennek az állításomnak igazát: „Boldogok a tiszta szívűek, mert látják Istent. ” /Mt 5;8./

Megáldalak, hogy otthont találj Bennem."

228. Kérdező: Szeretnék véleményt hallani magamról. Két éve találtam rá olyan útra, mely nagyon kedves nekem. Bár elvégeztem a REIKI tanfolyamot, tartok attól, hogy általam a gyógyítás nem működik.

HANG: "Gyermekem! Az a fehér Fény, ami átölelt, az az álom, mely bearanyozta lényedet, az mind Tőlem volt. Ami pedig Tőlem van, az maradandó. Amint te Általam, Velem és Bennem akarsz élni és munkálkodni, éppen így, Én is általad, veled és benned akarom élni azt az életet, melyet már bemutattam nektek abban a Názáreti Ácsban, akit ti Jézusnak neveztek.

Bízzál jobban a benned lévő jelenlétemben! Sajnos meg kell mondjam, hogy a legtöbb gyógyulás nem azért nem történik meg, mert a gyógyítóval van baj, hanem azért, mert a legtöbb betegnek annyira helytelen Rólam a felfogása, hogy inkább ártana hosszú távon, mint használna, ha meggyógyulna az illető. Sokszor neki is, másoknak is több kára lenne, ha testi egészsége helyreállna.

Tudom, ezt nem könnyű elfogadni. Nem véletlenül törekedtem annak idején arra, hogy hangsúlytalanná tegyem gyógyító erőm eredményes működését.

Az a legnagyobb probléma e téren, hogy ha valaki *beteg* lélekkel és *egészséges* testtel rendelkezik, az olyan, mint mikor valami nagyszerű eszköz kerül egy hozzá nem értő kezébe. Nemcsak másnak okoz vele bajt, de az *eszközt* is előbb-utóbb tönkreteszi. Tehát a testi gyógyulása után újra megbetegszik, s ez az állapota rosszabb lesz, mint előző gyógyulása előtt volt.

Te sok örömet szerezteél már Nekem. Ha majd tapasztalod, hogy kezdem megvonni tőled örömöm átélt érzését - mert jelenleg ez biztosítja benned a harmóniát -, ez nem szeretetem csökkentése lesz, hanem ellenkezőleg. Jobban fogom így tudni adni MAGAMAT neked.

Aki igazán szeretni akar Engem, annak meg kell tanulnia nagyobbra értékelni az Ajándékozót, mint ajándékait. Bizony az élő hit túlvezet az érzelmi melegségek kellemes hangulatán. De előre tudnod kell, hogy ez nem visszafejlődés, hanem növekedés a benső szabadság irányában.

Legyen csak bátorságod saját szavaiddal beszélgetni Velem! Főleg a hálaérzést formáld mondatokká magadban! Ne félj a *párbeszéd-imától!* Mindaddig, és akkor mindig, amikor olyasmit

mondasz magadnak, mely téged épít, buzdít és vigasztal, ÉN mondom ezeket neked, általad, benned. Az ősellenségnek egyetlen fegyvere az elbizonytalanítás. Ezt háttérbe kell szorítanod magadban. Benned vagyok, és mindig segíteni foglak, ha gyengülni látlak e téren.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL."

229. Kérdező: Idős, özvegy édesanya, aki sokat szenved részeges fia miatt.

HANG: "Drága Gyermequem! A te fájdalmad az Én fájdalmam is. Vedd ezt kitüntetésnek! Ha valakinek lehetősége van bármiben is osztozni Velem, az egészen biztosan lelkileg gazdagodni fog ezáltal. Igen. Minden olyan rossz, amiről nem tehetsz, és neked fájdalmat okoz, az Nekem is fájdalmat okoz. De amint Én, úgy te sem tehetsz mást, mint ezt az áldozatot, ezt a fájdalmat felajánlod Atyámnak, annak a Végtelen szeretetnek, aki az **ártatlanul szenvedők** szeretete által képes elviselhetővé tenni számotokra azt a poklot, melyet ti földi életnek neveztek.

Veszekedésnek csak akkor és ott van értelme, ha az, aki miatt a dorgálás történik, nem veszi észre, hogy fájdalmat okoz magatartásával annak, azoknak, akiket szeretnie kellene. Úgy nem szabad a veszekedést kikerülni, hogy abból a vétkes azt magyarázza ki, hogy a másik beleegyezett a vétkes gonoszságába. De ha azt látod, hogy fiad tudja, hogy ő neked ellenséged - mert ellenség az, aki tudatosan rosszat akar -, ha tehát ő ezt tudja, akkor nincs értelme ezt újra elmagyarázni neki. Amit valaki tud, azt nincs értelme magyarázni neki. De fájdalmadról állandóan tudnia kell. Csak így jöhet rá, hogy ő gonosz. Ez pedig nagyon fontos, mert e nélkül nincs önismeret, és nincs helyes Istenismeret sem.

Amiatt ne aggódj, hogy mi lesz fiaddal, ha te már nem leszel itt a Földön. Először is, Én jobban szeretem és ismerem fiadat, mint te, másodszer pedig innen, ha ide kerülsz, segítheted őt, még jobban, mint most. Igen, mert itt tisztábban fogsz látni, és jobban meg fogod tudni érteni, hogy az igazi szeretet részben türelmes, részben pedig

nagyon kemény. Csak így lehet a legtöbb embert ráébreszteni arra, hogy nem szabad felelőtlenül élnie.

Bízzál Bennem! Nagyon szeretlek, és nagyon szeretem fiadat is. Hidd el, eljön az az *idő*, amikor együtt fogtok boldogan örülni egymásnak Bennem!

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL. "

230. Kérdező: Egy álom. Egy megrepedezett csigaházból különböző folyamatok után egy újszülött gyermeket mondhattam magaménak.

HANG: "Amit álmodban láttál, az a maga álom-szimbolikájával a következőket tanítja neked is és mindenkinek:

A nagy és igazi örömök forrása mindig a kicsiny életfeláldozások gyümölcse. Az életáldozatok azok a kicsiny csigaház-magocskák, melyek csíraszerűen hordják magukban azt az örömet és boldogságot, mely életetek igazi értelme.

Sajnos, mivel a kicsiny áldozatok gyümölcse nem közvetlenül, hanem bizonyos folyamatok, időt igénylő események UTÁN következik be, ezért legtöbbször nem akarjátok vállalni azokat a *kicsiny életáldozatokat*, melyekkel nap mint nap szembesültök. Pedig ezeknek lenne gyümölcse a családok békéje, szomszédok, ismerősök, munkatársak, rokonok egymás iránti szeretetének kivirágzása. Aki ahelyett hogy nagy életáldozatok vállalásáról álmodozna, inkább a kicsiny önfeláldozásokat vállalja, annak szól ez a kijelentésem: Mivel a kevésben hű voltál, sokat bízok rád, menj be Urad örömébe /Mt 25;21./. Valóban igaz, hogy nem a nagy tettekhez, hanem a mindennapi élet apró bajainak elviseléséhez kell a bátorság, az erő, melyet Én örömmel nyújtok mindazoknak, akik nem elégednek meg azzal, hogy álmodozásokkal sikerélményekhez jussanak, hanem bíznak abban, hogy lesz sikerélményük, és pedig maradandó sikerélményük, ha felvállalják a jelenben adódó felszólításokat önfegyelmzésre. Ez nem azt jelenti, hogy *önfegyelem* címén az úgynevezett béke kedvéért hallgass akkor is, ha szólnod kellene, hanem éppen ennek ellenkezőjét. Önfegyelemből vállalnod kell,

hogy akár bántsanak is azért, mert hűséges akarsz maradni ahhoz a szívedben meglátott JÓ-hoz, mely lényegében Velem azonos. Ehhez nyújtom erőmet.

Megáldalak, hogy örököd forrása mindig az legyen, amit evangéliumomban így fejeztem ki: "Annak örüljétek, hogy nevetek föl van írva a mennyben." /Lk 10;20/

231. Kérdező: Úgy láttam magam, hogy előző életemben elhagytam gyermekeimet. Vajon ez az oka annak, hogy mostani gyermekeimhez annyira ragaszkodom? - Gyakran látom magam, amint egy sivatagban lévő fa körül topogok. Vajon életemet jelképezi ez?- Nyugdíjam mellett még sok munkát vállalok. Ezek már nagyon fárasztanak. Van ennek értelme?

HANG: "Általában nem beszéltem nektek arról, hogy Földre jöttötök előtt mi volt veletek. Ennek egyszerű oka az, hogy a múltatok ilyen ismerete nem szokott segíteni a jelen gondok megoldásában.

A gyermekeiddel való megköötözöttség nem egyedi jelenség. Sőt! Szinte nem is ismer kivételt. A természetnek ez a törvénye. Perverz dolog lenne ennek ellenkezője. Ezért fáj annyira minden normális szülőnek, ha meghal gyermeke. E törvény súlya nem csökkenthető. De növelhető az az erő, amely elviseléséhez szükséges. Ilyen gondolatokkal lehet ezt növelni: "Isten jobban szereti gyermekeimet, mint bárki a világon. Csak az lehet gyermekeimnek is a legjobb, amit Isten lát számukra legjobbnak. Én is eszköz vagyok Isten kezében gyermekeim javára. Jobban kell Isten szándékára figyelnem, mint gyermekeim kívánságaira. Önmagamért felelek gyermekeimmel kapcsolatban is. Isten engem nem gyermekeimre, hanem önmagára teremtett. Gyermekeimet is Önmagára teremtette. Ők is csak Istenben találhatják meg boldogságukat. Nem kísérhetem őket, ha más utakon keresik lelkük békéjét. Nem csaphatom be őket akkor sem, ha ez pillanatnyilag jó érzést váltana ki belőlük. Az igazi szeretetnek itt a Földön a másik neve: áldozat. Ezt velük is meg kell taníttatnom. Csak akkor szeretem őket igazán, ha engedem, hogy

Isten szeresse bennem őket. Isten nem szerethet senkit *istentelenül*, tehát az általa meghozott törvények ellenében. Szeretett-megnyilvánulásaimat gyermekeim felé nem gyermekeimnek kell helyeselni, hanem a bennem élő Istennek. Gyakran kell imádkoznom azért, hogy gyermekeim is felismerjék bennem: ha úgy szeretem őket, ahogy Isten kívánja, csak az válhat javukra. Ennek ellenkezője nem is szeretet, hanem a szeretet látszatában hatékonyan működni akaró Sátán."

Tehát a családtagok között lévő kötelék súlya az előbbi gondolatok által nem csökken, hanem helyére kerül, s nemcsak elviselhető lesz, de áldásom hordozójává is válik.

A sivatagban történő topogásod egy fa körül pozitív magatartásodat tükrözi. Igen, mert a sivatagban az életet csupán a fa jelenti, s te nem vagy hajlandó ennek hátat fordítani, nem vagy hajlandó ezt elhagyni. Ne is légy hajlandó erre!

Ami pedig munkádat illeti, te akkor sem pihennél, ha nem járnál pénzt keresni. Ezért tehát nem a fáradtság-pihenés között kell választanod, hanem azt kell mérlegelned, hogy nyugdíjadból tudod-e biztosítani megélhetésedet. Ha tudod, akkor ne járj pénzt keresni. Azt semmiképpen se vállald, hogy mások számára keress pénzt. Ezen már túl kell lenned.

Megáldalak bölcsességgel párosult szeretetemmel, mely segít abban, hogy benső *szabadságod* felé vedd az irányt."

232. Kérdező: Gyermekeimről és apjának sorsáról kérdezlek

HANG: "Nem csak oka, de következménye is van mindennek. Nagyon sok nehézség adódik abból, hogy bizonyos cselekedetek következményét nem feldolgozni, hanem kikerülni akarjátok. Ez az a bizonyos *szőnyeg alá söprés*. Ha egy ember szenved, az azt jelenti, hogy rákényszerült a szembesülésre. Neki kell döntenie abban, hogy feldolgozza, vagyis tanul előző tetteiből, vagy elodázza, tehát menekül a megoldás elől. Ez utóbbi sohasem hoz megoldást. Nem, mert saját felelős tetteitek következménye ugyan nemcsak titeket érint, de megoldását mások fel nem vállalhatják.

Sokkal komolyabban veszek benneteket, mint ti önmagatokat. Nem *játszom* veletek.

Ne fájdalomcsillapítók akarjatok lenni egymás számára, hanem olyan orvosság, mely nem a fájdalmat akarja megszüntetni, hanem a bajt orvosolni. - Jelen esetedben ez úgy megy, hogy tudj örülni a Velem való kapcsolatodnak, és tudj remélni abban, hogy gyermeked apjának csak javára válhat minden olyan fájdalom, mely eddigi életvitelének természetes következménye.

Gyermekedről már mondtam, hogy ő jobban az Enyém, mint a tiéd. Ember nem lehet embernek *birtoka*. E téren már annyi jó tanácsot kaptál lelki testvéreidtól, hogy ezeket szaporítani már nem tartom szükségesnek. Lelki testvéreid a jövőben is melletted állnak, érted *vannak*.

Azt kéred, hogy vigyázzak rájuk. Erre csak azt tudom mondani, hogy csak annyira tudok rájuk vigyázni, amennyire ők vigyázni akarnak Rám. Persze nem arra a Jézusra, akit te ismersz, hanem arra a szeretetre, melyet ők magukban felismernek és ápolni akarnak. Én csak a szeretet körén belül vagyok mindenható. Akik e körből kilépnek, azokkal nem tudok mást tenni, mint életük szenvedéseiben újra és újra felajánlom nekik barátságomat, behívom őket e körbe. Tehát Tőlem talentumokat kapnak. De sáfárkodni e talentumokkal nekik kell. Azért kapták!

Nagyon szeretlek. Bízzál Bennem továbbra is! Megáldalak."

233. Kérdező: A HANG jobban tudja, hogy mire van szükségem, mint én. Csak annyit tudok, hogy segítségre szorulok. Várom a választ.

HANG: "Aranyos vagy. Nem hiszek neked. Az igaz, hogy Én tudom, mire van szükséged. De ezt te is tudod. Pontosan úgy tudod, mint Én. Pontosan azért fordultál Hozzám, mert tudod, *erre* van szükséged.

Most megvilágítok előtted valamit. Kétféle gondviselés van. Az egyik megnyilvánulása független minden teremtménytől, a másik függ annak magatartásától, aki gondviselésemre szorul. Úgy van ez,

mint egy családban a gyermek élete. Van, kell legyen olyan szülői gondoskodás, mely nem függ a gyermek hozzáállásától. Minél kisebb egy gyermek, ez annál gyakoribb. A másik, amikor a szülő igényli, hogy gyermeke valahogy tudassa a szülővel, tudatosan tegye lehetővé a szülőnek azt a szándékát, hogy a szülő tanúságot tegyen gondoskodó szeretetéről. Így van ez kettőnk kapcsolatában is. Van gondviselő szeretetemnek olyan megnyilvánulása, mely nem függ teremtményeimtől. Fölkeltem Napomat jókra, rosszakra, esőt adok igazaknak, hamisaknak egyaránt. Működtetem a természet erőit annak rendje és módja szerint, ha tetszik ez valakinek, ha nem. A másik megnyilvánulása gondviselésemnek irántatok, s most speciálisan irántad az, hogy igénylem kérő imádat, mert e nélkül nem tudok tanúságot tenni arról, hogy meghallgatlak, hogy figyelek rád, hogy fontosak Számomra kéréseid, tehát az, hogy fontos Számomra igazolni azt, hogy senkit sem szeretek úgy, mint téged, azért van csak egy belőled. De kérő imád csak akkor *kényszerít* Engem tanúságtevésre melletted, ha az áhítat és az állhatatosság jellemzik. Ha egy ima ilyen, akkor lehetetlen, hogy ne tennék tanúságot meghallgatásáról.

Nagyon szeretlek. Bár ezt te legalább olyan jól tudod, mint Én, mégis fontos, hogy kinyilvánítsam, mert e kijelentésem fölrázza benned erőmet állhatatosságra, s képes átmelegíteni arra az áhítatra, melynek következménye az Én tanúságtevésem melletted.

Megáldalak."

234. Kérdező: Furcsa álmaimnak lehet-e oka egy bizonyos *ártalmatlan szer* bevévése?

HANG: "Vigyázzatok! A Velem egy hullámhosszon élő, tevékenykedő szellemek, főleg álomban, csak akkor tudnak segítségetekre lenni, ha nem vagytok manipulált állapotban. A hipnotikus állapotnak egyik veszélye éppen az, hogy manipulált állapot. Nekem és enyéimnek csak ott van lehetőségünk megfelelő működésre, segítségnyújtásra, ahol elfogadjátok, hogy az első

kegyelem a natúra, a természet, mely eleve magában hordja azt a készséget, hogy működjünk benne.

Mint tudod, az álmok szimbolikus nyelven beszélnek hozzátok. S mint ahogy egy mondatból nem szabad kiragadni egy szót, hogy általa értsétek meg a mondat értelmét, éppen így az álmot is nem részeiben, hanem egészében kell vizsgálni. Vizsgálni viszont főleg a visszatérő álmokat érdemes, mert azokban található meg a megfejtés kulcsa.

A te álmod a fekete mágiával kapcsolatban és az apádról, anyádról szóló álmom egy benső fáradtság jele, mely fáradtság nem fizikai erők kimerülésének következménye - bár erre igazán szükséged lenne: egy hosszú séta, egy nagy kirándulás, egy nagyobb méretű kikapcsolódás a jelen érdeklődési körödből-, tehát nem ez, hanem ez a fáradtság következménye csekély sikerélményednek. Pedig munkád termékeny, csak nem rövid távon érzékelhető gyümölcse úgy, ahogy szeretnéd.

Szánj rá magadnak naponta legalább negyed órát, s lazítsd el magad! Szükségem van rád!

Szeretlek, s számítok odaadottságodra. Számítok rá, hogy nem saját erődre, hanem az Én benned lévő jelenlétem erejére támaszkodva hiszel abban, hogy Enyém vagy, s Én a tiéd. Értékeld nagyon nagyra a Velem való kapcsolatodat! Bennem kell nyugalmat találnod!

Megáldalak."

235. Kérdező: Uram! Egy sokat szenvedő nagybeteget hozok most eléd. Várja gyógyító szavaidat.

HANG: "Barátom! Nagyon ismerem lelked minden rezdülését, és hidd el, jobban szeretlek, mint te önmagadat. Az a kesze-kuszaság, mely szellemedet különböző irányokba próbálta már cibálni, nem azt eredményezte, amire vártál, nem lelked békéjét kaptad meg általuk. Úgy, amint Én adom békémet, úgy senki nem adhatja neked, s neked éppen erre a benső békére van nagyon szükséged.

Béke veled! Én nem úgy adom békémet, mint az a világ, melyben élsz. Én úgy adom, hogy feladatot adok neked, s neked e feladat gyümölcseként kell megtapasztalnod az Én békémet. Milyen feladatot adok? Figyelj hát:

Bár tudod, hogy benned élek, de azt még nem dolgoztad föl magadban, hogy miért élek benned. Nem csupán azért, mert szeretlek. Az természetes, hogy szeretlek, hisz te azáltal élsz. A nemléte esnél vissza, ha csak egy pillanatig is nem szeretnélek. Én azért élek benned, hogy neked lehetőséget adjak arra, hogy kimutasd Irántam való szeretetedet. Mert amint Engem sem az a szeretet boldogít, amit kapok, hanem amit Magamban hordozok, tehát amit mások felé sugározok, éppen így téged sem fog hosszú távon soha boldogítani sem az Én, sem a mások szeretete, ha ez nem indítja meg benned, hogy kimutasd magad, mások és Irántam való szeretetedet. Hogy történhet ez Velem kapcsolatban? Úgy, hogy nemcsak olyan szellemi munkát végzel, mely ismeretekben gazdagít, hanem olyan magad által megfogalmazott *HÁLA*-imákat mondasz, melyek megnyitják benső szemeidet, s meglátod lelked gazdagságát minden testi nyomorúság függőnye mögött is.

Feladatod tehát az, hogy elindulj gondolatban egy olyan felfedező útra, melyen rátalálsz életedben szeretetem jeleire. Kezdve onnan, hogy e szavaimat olvashatod, göngyölve visszafelé életedet, meglepő jeleket találhatsz, ha valóban azokat keresed, s nem engeded, hogy testi bajaid rabláncainak csörgése elnyomja szívedben az Én *HANGOMAT*. Mert Én mondani és megmutatni egyaránt akarom neked, hogy az Én feléd áradó szeretetem nem elmélet, hanem a leggyakorlatibb valóság, ami egyáltalán létezhet világodban. Csak ha e feladatot vállalod, akkor tudod átlépni testi szenvedéseid korlátait, s leszel képes arra, hogy akkor is szeretet áradjon belőled, amikor a testi szenvedés ezt le akarná árnyékolni benned.

Szeretném, ha megértenél. Szeretném, ha megértenéd, hogy hiába gyógyítanálak meg akár minden testi bajodból, éppen át nem alakított gondolkodásod következtében boldogságod törékeny edény maradna csupán, mely csak idő kérdése, s ismét széttörne, s akkor

sokkal nehezebben tudnád már a benső békédhez szükséges feldolgozást megvalósítani.

Megáldalak. BÉKE VELED!"

236. Kérdező: Uram! Egy édesanya, aki két leányával és két tönkrement házasságával lelkileg, testileg, anyagilag, szellemileg fáradtan, de nem reménytelenül fordul most Hozzád.

HANG: "Leányom! Nekem sem könnyű olyankor szólnom, mikor tudom, hogy a szavakból már éppen elegend van. Tudom, hogy nem szavakra van szükséged, hanem erőre, mely túl minden szón, éreztetheti veled azt, hogy nem vagy egyedül. - De hát azon a Földön, melyen ti éltek, mégsem lehet meglenni szavak nélkül, mivel a szellemi kapocs, a szavakban közölt gondolat közösségteremtő ereje nem tud másképpen megnyilvánulni, s nem tud megszilárdulni e nélkül. Mondom hát, amit mondani szükségesnek tartok.

Én valóban nem ismerem az elválást, az elhagyást. Engem bárki elhagyhat, de Én soha senkit el nem hagyok. Ez lényem lényege. Ez természetem természete. Amikor házastársak elválnak, olyankor az van nehezebb helyzetben, aki elhagyta a másikat, és nem az, akit elhagytak. Akit elhagytak, azzal még szorosabban vagyok egységben, mint az elválás előtt. De aki elhagyta a másikat, az nagyon nehezen tud Hozzáam kapcsolódni, mert Én nem az elválás, hanem a kapcsolatok Lelke vagyok.

Fontos tudnod, hogy az elválás nem elválási per következménye. Az csupán lezárja azt a szomorú tényt, hogy valaki valakit elhagyott. Nem az válik el, aki beadja a válópert. Az válik el, aki szívében megszegte házassági ígéretét, s **szívében** sorozatosan ellene döntött annak a kapcsolatnak, melyet Elöttem szentnek és sérthetetlennek mondott ki. Nem kettőn áll a vásár. Csak egyen. Azon, aki életvitelével nem segíteni, hanem akadályozni próbálta a másik felet abban, hogy Hozzáam közelebb kerüljön. Ilyen esetben értelmetlen vergődnie annak, aki hűséges akar Hozzáam lenni. Ez tehát az egyik, melyet tudnod kell. A másik, amit tudnod kell, legalább ilyen fontos:

Nagyon sokszor, szinte legtöbbször, nem is történt igazán kapcsolat bensőleg azok között, akik egymásnak *igen*-t mondtak, s később elváltak.

Te ezt úgy fejezted ki, hogy neki "csak a házam kell, és nem én." Itt létre sem jött soha a kapcsolat. Tehát nem lehet elválásról sem beszélni a szó valódi értelmében.

Ne legyen hát büntudatod egyik "házasságoddal" kapcsolatban sem, abban az értelemben, hogy e "házasságok" szétestek. Neked az *előzmények* miatt lehet büntudatod. Bizony a kellően át nem gondolt döntések következményei kérlelhetetlen valóságok, melyeknek életet morzsoló hatását csak Velem közösen lehet úgy vállalni, hogy azok áldássá formálódjanak a jövőben. Ez igaz akkor is, ha esetleg nem te, hanem gyermekeid fogják jótékonyan fogadni az ilyen együttműködésünkből származó áldásomat. Hidd el, kereszted nagyobbik fele az Én vállamon van mindaddig, míg el nem hagysz!

Arra a kérdéssre pedig, hogy mi a teendőd, válaszom ez: Ne higgy volt társad ígéretéseinek! Ne előlegezz bizalmat! Ha egy-két évig igazolja életével, hogy valóban más ember kíván lenni, akkor érdemes csak őt e téren komolyan venni. Ne higgy abban, hogy a körülmények gyökeres változása létrehozhat gyökeres emberi változást. A körülményeknek nem embert formáló, hanem embert leleplező ereje és szerepe van csupán. Azok a körülmények, melyekről valaki nem tehet, sohasem hordozhatnak egy ember számára sem erőt meghaladó követelményeket. Nem lenne atyátok az Isten, ha ilyet megengedne. Ha pedig valaki úgy látja, hogy ő volt az oka erejét meghaladó kereszttel találkozni, akkor a bűnbánatban olyan erőforrás nyílik meg számára, mely éppen e nagy kereszt által még közelebb juttatja őt Hozzám.

Jelenleg egyetlen imafeladatod van: Adj hálát azért, hogy Hozzám tartozol. Hozzám, aki soha el nem hagy téged. A cselekvési területen pedig bízzál abban, hogy Én valóban hálás vagyok a te háláért, s meg fogod tapasztalni, hogy Engem nagylelkűségben felülmúlni nem lehet.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL."

237. Kérdező: Egy ötödik osztályos kislány, akinek levele tartalmát leírom, mert oly kedvesnek találom.

"5. osztályos tanuló vagyok. Anyukámtól tudom, hogy, lehet levelet írni, és kérdéseinkre válaszol a Jézuska, HANG formájában.

Én is szeretnék kérdéseket feltenni, melyekre reménykedve várom a választ. E kérdések a következők: Miért van az, hogy nem tudok összeszedetten imádkozni? Úgy érzem, Jézuskától távolabb kerültem. Miért van, hogy állandóan veszekszem szüleimmel? Miért fáj anyukámnak a bal tenyere közepén? Miért nem tudok barátnőt szerezni, vagy vele sokáig kapcsolatot tartani? Miért nem megy nekem végképp a matek és az angol, pedig akarom tudni? Valóban eljön bennünket megölni az a nagy király Nyugatról, mert én nagyon félek tőle? Testvérem meg fog-e tanulni beszélni és jární, lesz-e öntudata ebben az életben? Ő most augusztusban lesz 4 éves.

Nagyon szépen kérem a drága HANG-ot, adja meg a választ minden kérdésemre! Hálásan köszönöm fáradozásait!!! - Tisztelettel."

Drága testvércém! Örömmel olvastam leveled, s örömmel viszem a HANG elé. Mivel nekem is meggyőződés, hogy a HANG Jézus hangja, hát előbb imádkozni szoktam, s most is azt teszem, hogy az Ő hangját minél érthetőbben adhassam tovább.

HANG: "Gyermekem! Az nagyszerű, hogy első kérdésed az imáddal van kapcsolatban. Hidd el, hogy ez a legfontosabb az életben! Csak az akarja komolyan szebbé tenni életét, aki javítani akar imádságán. Aki úgy gondolja, hogy van ennél fontosabb is, az nem ismer sem Engem, sem önmagát igazán. Hidd el, minden megoldódna életetekben, ha komolyan vennétek imádságaitokat. Sajnos az törvény, hogy Én is csak annyira tudlak benneteket komolyan venni, amennyire ti komolyan vesztek Engem. Hogyan kell Engem komolyan venni? Hát úgy, hogy foglalkoztok Velem. Ha te elmondod saját szavaiddal problémáidat, mint e Hozzám írt leveledben is tetted, akkor Én mindig válaszolok neked, akár úgy,

hogy megszólalok szívedben - ezt legtöbbször a *lelkiismeret hangjának* mondjátok - vagy mások által adok választ, de az is lehet, hogy úgy irányítom életed eseményeit, hogy azokból ráismerhetsz válaszomra. A fontos tehát az, hogy **élő valóság** legyek számodra.

Visszatérek problémádra. Általában akkor szórakozol el imáidban, ha mások által kiötlött imaszövegekkel akarsz szólni Hozzám. Ha saját szavaiddal mondd el azt, amit el akarsz mondani, akkor e problémád megoldódik. De kérlek szépen, ne csak kéréseket mondj, beszélj meg Velem, hanem gyakrabban mondj hálát, köszönetet. Ne feledd, minden, ami szép és jó életedben, az mindig Tőlem van. Szülők, barátok, ismerősök vagy ismeretlenek, csak eszközök a kezemben, akik által eljuttatom hozzád azt, ami szebbé teszi életedet. Ha megtanulsz hálálkodni, dicsőíteni, akkor látni fogod, hogy mennyire szeretlek. Szeretetemet neked kell észrevenned, ezt nem tudom helyetted megtenni. De ne hidd, hogy ez nehezebb, mint a matek vagy az angol. Nem. Neked nem lesz nehéz megtanulnod a *szíveddel* gondolkodnod.

Gyermekem! Szó sincs róla, hogy távolabb kerültél volna Tőlem! Nem kerültél távolabb Tőlem, hanem közelebb kerültél ahhoz az élethez, melyben annyi a *lelki zavaró állomás*, hogy bizony közelségem emiatt nem érzékelhető annyira, mint előbb volt. Valójában ez az oka időnként veszekedős hangulataidnak is. Veszekedésre mindig lehet okot találni, mint ahogy a veszekedések kikerülésére is. Kétségtelen, hogy amikor veszekszel, akkor nem vagy ura önmagadnak. De azért ne fogj mindent a *lelki zavaró állomásokra*, vagyis az ördögre, vagy rossz hangulataidra, és főleg ne azokra, akikkel veszekszel. A szeretet nagyon leleményes, és ki tudja kerülni mások megbántását.

A barátságokkal kapcsolatban pedig ezt mondom: A te korodban cipődet, ruháidat is elég rövid idő alatt alakítanod kell, mert különben nem tudnád használni ezeket. Így van ez ilyenkor a barátságokkal is. Ez általános jelenség. Nem is az a fő probléma, hogy te nem érted meg a másikat, hanem inkább az, hogy téged nem értenek meg mások. Egy darabig igen, de csak egy darabig. Hidd el,

így tanulsz meg önállósulni! Az önállósulásra pedig nagy szükséged lesz, mert a te korosztályodnak nem jószok sok jót a jövőre nézve.

Tanulásoddal kapcsolatban a következőket mondom: Az, hogy a matek nem megy, ez még érthető. Bár itt tudnod kell, hogy ez a tantárgy olyan az értelméd számára, mint a késnek a köszörűs. Tehát nem közvetlen látjátok hasznát, hanem közvetve. Élesíti az értelmet, s logikus gondolkodásra nevel. Ez pedig fontos, mert általában az emberek fejében nincsen rend, s így a szívükben sem lehet. Én csak annyiban tudlak benneteket munkatársaimmá tenni, amennyiben átadjátok értelmeteket is Nekem. S minél csiszoltabb az az értelem, melyet felhasználhatok, annál több segítséget tudok adni az embereknek az ilyen *értelmes* emberek által.

Az angollal kapcsolatban már nem tudok olyan megértő lenni, mint a matekkal. Nem, mert ez nemcsak szorgalom kérdése, hanem több is ennél. A többlet pedig az, hogy aki egy nyelvet legalább olvasási szinten elsajátít, az kaput nyit lelkében sok olyan ismeret befogadására, melyektől e nélkül elesik. Az enyéim számára a nyelvek ismerete, legyen az bármily csekély ismereti szint, olyan eszköz, mely lehetőséget ad bizonyos rendteremtésre zűrzavaros életetekben. Tanulj hát szorgalmasan angolul! Hasznát fogod még venni.

Most rátérek kistestvéred és édesanyád testi fájdalmára. A tenyér, csakúgy, mint a talp, idegvégződések tárháza. Ha valakinek a tenyere vagy a talpa fáj, az rendszerint más testi megbetegedésnek tüneti jele.

Tudnod kell, hogy az igazi szeretés nem az, ha megcsinálja valaki más helyett azt, amit neki kellene megcsinálnia, pl. nem az szeret téged helyesen, aki esetleg helyetted megcsinálja a leckédet, hanem az, aki segít neked, hogy te csináld meg azt. Így a betegségeknel is, Én szívesen segítek, de az orvosokat nem helyettesítem, csak a betegnek segítek gyógyulni. Édesanyádnak szívesen segítek, s ezt tettem az előbbi fejezetben, de ha szükségét látja, akkor orvost kell kérnie, ha gyógyíttatni akarja magát.

Testvéreddel kapcsolatban azt kell mondjam, hogy sorsa a jövőre nézve nem egyértelmű. Ez azt jelenti, hogy előre meg nem határozható. Általam sem minden, mivel valóban szabadnak teremtetem az embert. Annyit mondhatok, hogy kétezer évvel ezelőtt is képes voltam gyógyítani, látván az emberek hitét. Erre ma is képes vagyok, ha látom azok hitét, akiknek fontos, hogy gyógyítsak. De azt tudnod kell, hogy még senki sem lett boldog azáltal, hogy meggyógyult. Csak szeretés által lehet bárki is boldog. És az is igaz, hogy mivel a szeretés nem más, mint másért élés, ezért ott, ahol beteg van, jobban kivirágozhat, mint ott, ahol senki sem szorul annyira rá, hogy segítsenek rajta.

Az a nagy király pedig, akitől te félsz, hogy jön és megöl, az nincs. Nem is lesz. Félelmed alaptalan. Neked is, mint mindenkinek, csak önmagatoktól kell félnetek, mert míg Enyéim vagytok, addig senki soha nem tehet veletek olyat, ami valaha is lelketek kárára lehetne. Ne félj hát! Sokkal jobban szeretlek Én téged, mint ezt te valaha is el tudnád képzelni. Egy olyan mennyországot teremtetem számodra, ahol valóban minden kívánságod teljesülni fog. De ez még egy kicsit odébb van. Ezt még ki kell várnod hitben, reményben és szeretetben. De az biztos, hogy ha te itt a Földön teljesíted az Én egyetlen kívánságomat, tehát ha törekedni fogsz, hogy növekedj a szeretetben, akkor Én örökkön örökké teljesíteni fogom neked minden kívánságodat abban az országban, melyet pontosan neked és olyanoknak készítettem, akik számára a Földön és a másvilágon sem létezik fontosabb, mint a SZERETET. Megáldalak az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében."

238. Kérdező: A reinkarnációval és az Úr napjával kapcsolatban kérem a HANG válaszát.

HANG: "A jelen korban sok embert foglalkoztat a reinkarnáció. Ez természetes következménye annak a szellemi fejlődésnek, mely összezsugorította a Földet olyan értelemben, hogy kommunikációs eszközei által megszüntette még földrészek között is a távolságot. Így tömörítve olyan információkhoz jutottatok, melyek

nemcsak felvetik a reinkarnáció kérdését, de nem is tudnak mit kezdeni vele előző ismereteik alapján.

Van reinkarnáció. Akár eszetekre, akár szívetekre hallgattok, nem tudtok belenyugodni abba, hogy a földi élet poklánál nagyobb és általánosabb poklot lében tarthat az az Isten, akit ti joggal SZERETET-nek neveztek. Hogy is szűnhetne meg a fejlődés lehetősége abban a világban, amelyet ti másvilágnak neveztek, melyben még nagyobb lehetőség kell hogy legyen az örök értékek kibontakozására, mint itt a Földön. Ha pedig valaki azt mondaná, hogy nem a fejlődés, csupán a fejlődés iránya válik megváltoztathatatlaná, hát erre csak azt mondom, hogy ismét olyasmit állítotok, mely át nem gondolt kijelentés, mivel a tisztábban látás nem eredményezhet nagyobb lemerevülést a boldogtalanság irányában, mint a kevésbé tiszta látás. Ha tehát valaki odaát nem lát tisztábban, mint itt a Földön, akkor nem is lehet boldogtalanabb a rossz miatt. Ha pedig éppen tisztultabb látása következtében él át nagyobb lelkiismeret-furdalást, az csak azért lehet, mert javulni akar. Ha pedig valaki javulni akar, képtelenség, hogy éppen a TEREMTETLEN SZERETET akadályozná meg ebben! Higgyétek el, nem lehet örökkön örökké senkinek rosszul törekednie arra, hogy boldog legyen, ha egyszer arra teremtette őt a TEREMTŐ.

Igaz, hogy minden rossz egy elrontott jó. Amint lehetetlenség, hogy valaki mindig minden jót elrontson, éppen úgy lehetetlenség, hogy valaki mindig minden jót jól csináljon. Mindig mindent jól csinálni csak Én tudok, mert egy vagyok az Atyával. Ezért mondhattam, hogy Nálam nélkül semmit sem tehettek, de Velem természetesen tehetitek mindig a jót. Ennek örökkön örökké csak elvben lehet ellene mondani. Gyakorlatban azért nem, mert nemcsak örök életre vagytok teremtve, hanem örök boldogságra is. És ez a döntő. Igazán keresni örökké a boldogságot, s azt soha meg nem találni, ez olyan ellentmondás, mintha azt mondaná valaki, hogy olyasmire van teremtve, ami nincs is.

Én most itt a reinkarnáció tényét említettem, illetve szükségességét annak, hogy mindenkinek lehetővé kell tennem a

megfelelő szellemi irányváltoztatást. E kettő együvé tartozik. Vannak olyan szeretetlenségek, melyek csak a földi életben korrigálhatók. Ezért kell legyen reinkarnáció. Nyilván nagy tévedésben van az, aki ezt könnyítésnek gondolja a maga számára jelen szeretetlenségeinek kiélése kapcsán, mert neki nem könnyebb, hanem nehezebb, illetve így mondom, fájdalmasabb vizsgán kell majd átesnie.

Valóban nem sokat beszéltem nektek földi életem során a reinkarnációról, de már az is elegendő kell legyen, hogy nem beszéltem ellene, pedig sokszor meg kellett volna tennem, ha nem lenne ez. De azért beszéltem róla. Nemcsak Illés és János esetében, hanem mikor arról beszéltem, hogy addig vettetik börtönbe az adós, míg ki nem fizeti tartozását. Fontosabbnak tartottam, hogy az örök kárhozat elvi lehetőségét állítsam elétek. Van tehát örök kárhozat, de nincs örök kárhozott. Vagyis, egyszer kiürül a pokol, gyakorlatban lesz olyan, hogy mindenki boldog lesz. Csak olyan nem lesz soha, hogy valaki anélkül lehetne boldog, hogy ne tette volna rá életét a szeretetre. Tehát senki sem kerül könnyebben a mennyországba a reinkarnáció ténye alapján, mint ahogy e nélkül gondoltátok. Ezért nem a reinkarnáció ténye az érdekes számotokra, hanem a szeretetben való növekedés. Ez az, amit *ha tetszik, ha nem*, mindenkinek meg kell valósítania, s mielőbb teszitek, annál kevesebb szenvedés vár rátok. Félelemből különben sem lehet mennyországba jutni, csak szeretetből. Félelem csak a cselekedetek szintjén hozhat gyümölcsöt, s ez csak átmeneti lehet. Gondoljatok arra, hogy a háború borzalmi közepette, a bombázások alatt szinte mindenki megtért. Jaj, de rövid ideig tartott ez a megtérés! Hát mennyország nem ilyesmiért jár. Természetesen a félelem által elindított bűnbánat is válhat jó irányúvá. Ilyen félelem nem alaptalan a reinkarnáció esetében sem. Sőt! Jobban megalapozott, mint az e nélküli, mivel a szeretet Istenét nem teszi soha talonba. Nektek még meg kell tanulnotok, hogy ha valaki rosszat tesz, az feltétlenül árt önmagának, s nem árthat az Istent szeretőknek. Ti azért akarjátok megjavítani a rosszakat, mert ezt nem hiszitek el. Ha elhinnétek, ha nem akarnátok megjavítani a rosszakat, ha arra törekednétek, hogy

számukra rámutassatok arra, hogy rosszaságukkal önmaguknak ártanak, ha csak arra törekednétek, hogy önmagukat javítsátok meg, akkor gyorsabban lehetne szebb és jobb a világotok. Nem véletlenül mondtam már kétezer évvel ezelőtt: "Ne álljatok ellen a gonosznak!" /Mt 5;40./

Valamit még az Úr napjáról. Heti egy nap pihenő azért fontos, mert az idegzetbe ágyazott szellem e nélkül nem képes regenerálni azt az anyagot, testet, mely eszköze a szellem megnyilatkozásainak, s temploma az ÉN Szellememnek. Azt meghatározni, hogy a hét napból melyik legyen az az egy nap, ez nem lényeges. Különböző vallások különböző napot jelöltek meg erre a célra. E különbözöség nem Tőlem van, hanem tőletek. Tőlem az van, hogy kell legyen egy ilyen nap. Nyilvánvaló, hogy e téren nem lehet egyénieskedni, mivel egy igazi jó kikapcsolódás egyben társadalmi és társasági, családi esemény is. Ahol te élsz, ha keresztény vagy, akkor számodra az Úr napja természetesen a vasárnap. E napnak nem a tartalma más, mint a kereszténység előtti időben volt, hanem az időpontja. A Biblia előbb sem mondta ki, hogy melyik legyen a hét közül a szombat, vagyis a pihenőnap, csupán ezt nevezte hetediknek. Hagyományotok a vasárnapot, a hét első napját ajánlotta fel Nekem ugyanazzal a tartalommal, mint amivel a szombat volt addig felruházva. Ezt az elsőt tartjátok most hetediknek.

Arra kérlek, ne keveredjeteK bele olyan lényegeket nem érintő vitákba, melyek a farizeusokat és az akkori /és mostani/ főpapokat jellemezték! Ezek még engem is bitófára juttattak, s ezt teszik most is Velem. Ne azonosuljatok velük! Ebben ne.

Megáldalak szeretetem LELKÉVEL."

239. Kérdező: Egy érett leány, aki nem érti, miért nem teljesülnek azok a legelemibb vágyai, melyek minden leánynál természetesek? Miért kell csalódnia abban, akit férjének remélt, miért nem lehet már édesanya úgy, mint annyian mások?

HANG: "Leányom! Ha megkérdéznéd ismerőseidet, s azok őszintén válaszolnának arra a kérdésedre, hogy számukra a

boldogságot jelentette-e az a döntésük, mely életük sorsát döntötte el, hát bizony nagyon meglepődnél. Neked már nagyon ki kellett volna nőned azt a szemléletet, miszerint a házasság és a gyermek boldogít. Hogy is gondolhatod ezt, mikor ez még senkinél sem lett így. Vagy Én boldogítok, vagy senki. Mit akarsz? Azt hogy vágyaid teljesüljenek? Nem igaz, hogy ezt akarod. Igazolom: Tételezzük fel, hogy lesz egy gyermeked. Te nyilván azt akarod, hogy mindig rád hallgasson. Vagy nem? De. Ezt viszont csak úgy tudnád elérni, ha fejecskéjét jól a falnak ütnéd, hogy egész életére hülye maradjon, s csak rád figyeljen, s mindig azt tegye, amit te mondasz neki.

Leányom! Maradj a Földön! Az ábrándozás a fantáziálásnak olyan formája, mely éppen azt a jelent rabolja el tőled, melyben szereteted növekedését képezhetnéd. Amíg ki nem nőved azt az ostobaságot, hogy boldogságod másoktól függ, addig Én, a mindenható Isten sem tudok neked eleget tenni. Már az egy helytelen alapállás, hogy te oly csekélységnek gondold magad számára azt, ami eddig még szinte senkinek sem sikerült, vagyis hogy legyen egy melegszívű társa, gyermek, akikkel szépen élédegélhet majd. Édes lányom, hol élsz! ?

Én valóban szeretlek. Ha nem hiszed, nézz a keresztre! Te szeretsz Engem? Hát úgy szeretnék ránézni a te keresztedre, hogy ezt leolvashassam róla, mint te leolvashatod az Én keresztemről, hogy mennyire szeretlek.

Bocsáss meg, most nem tudok neked mást mondani! Nagyon szeretlek, nagyon meg akarlak érteni, de nem tudom helyeselni azt a látásmódot, mely jelenleg meghatároz téged.

Megáldalak a JÓZANSÁG LELKÉVEL."

240. Kérdező: Egy éve érettségizett, s most nem sikerült a felvételijé. Jézus akarata ez vagy a felkészültség hiánya? Kezdje újra, vagy külföldön próbáljon szerencsét? Mi a feladata? Mint keresztényt, érdekelhetnek a többi, főleg a keleti vallások, a jóga? Van sátán?

HANG: "Gyermekem! Nem felkészültséged hiánya az oka, hogy nem vettek fel. Vettek fel nálad sokkal kevésbé felkészültet is.

Itt most nem térhetek ki arra, hogy mit kerültél el azáltal, hogy nem vettek fel. Annyit viszont mondhatok, hogy a jövőben, ha felvételre jelentkezel, és nem vesznek fel, ez akkor sem a felkészültséged, illetve fel nem készültséged következménye lesz. Azt viszont nagyon nem javaslom, hogy külföldön próbálkozz. Sorsodat nem rajtad kívül álló erők dönthetik el. Külföldet azért nem ajánlom, mert főlegesen időt veszítenél, és olyan keserű tapasztalatokat szereznél, melyek nagyon bekeményítenének. De persze szabad vagy. Választanod neked kell felelősséggel. Ezt senki sem teheti meg helyetted. Én sem.

Ami a különböző vallásokat, főleg a keleti vallásokat illeti, hát erre azt mondom, hogy nem kell félned egyiktől sem. A te mostani vallásodban is van kivetnivaló, és a keleti vallásokban is van megszívlelni való. Feltétlenül tartozni kell valláshoz, mert Engem szeretni magányosan nem lehet, ahogy Én sem mutathatom ki szeretetemet úgy, mint szeretném, azok iránt, akik nem tartoznak semmiféle valláshoz. Olvasd többször és elmélyültebben evangéliumaimat! Sok termékeny gondolatot fogsz kapni általuk. A problémáktól ne félj! Akarj mindig értelmileg megnyugtató válaszokat kapni felmerülő problémáidra! Hidd el, minden problémára van ilyen válasz! Nem szeretnék igazán, ha nem találnál Nálam sem szellemedben megnyugvást.

Sátán persze hogy van. De ne légy gondban miatta! Te, ha mellettem állsz, akkor a GYŐZTES oldalán állsz.

Megáldalak."

241. Kérdező: Látomás, vagy képzelődés? Férjem vallásosságán lehetne változtatnom?

HANG: "Leányom! Az emberi lélek nagyon sok élményt hordoz magában, melyeket szelleme különböző képekben vetít tudata elé. E képeknél nem az a fontos, hogy milyen az eredetük, hanem az, hogy mire használja fel őket az, akinek tudatában ezek megjelentek. Tehát nem azt kell kutatni, vajon Jézustól vannak vagy sem, hanem arra kell törekedni, hogy növeljék szívedben azt a szeretetet, mely

olyan áldozatokban nyilvánul meg, amit családod igényel. Ha valaki megérti azt, hogy az Általam kívánt élet elvesztés nem más, mint másért élés, akkor nem fog mindig önmagába botlani, nem azon fog spekulálni, hogy jól tette-e azt, amit tett, hanem ezt az ítéletet is Rám bízva teszi tovább a másért élés áldozatát.

Semmi értelme, sőt kifejezetten káros minden olyan próbálkozás, mesterkedés, mely bárkinél megpróbálja manipulálni más embernek vallásos vagy nem vallásos érzelmeit. Teljesen helytelen, ha valakit valaki rá akar *venni* valamire. Csak arról lehet szó, hogyha kérdeznék, miért vagy olyan, amilyen, akkor tudd megválaszolni. Természetesen te is rákérdezhetsz férjedre vagy bárkire, hogy miért olyan, amilyen Velem kapcsolatban, de nem helytelenítheted azt, amit mond. Csupán nem kell magadévá tenned. Neki kell helyteleníteni, ha Elöttem, tehát lelkiismeretében helytelennek látja. Ne akarjátok nevelni egymást! Szinte minden gyűlölködésnek ez és ehhez hasonló próbálkozás a forrása. Viseljétek el egymást szeretetben, ahogy Én is elvisellek benneteket! Én sem *töreksem* megjavítani benneteket. A törekvés területét mindenki saját lelkében hordja. Csak lehetőségeket kínálok fel. Ezt kell tenned neked is! Tiszteljétek egymást még bűneitekben is, legalább annyira, mint Én tisztellek benneteket! Legjobban akkor kínálsz fel a szeretés lehetőségét, ha a másik úgy éli meg, hogy ez részéről *viszontszeretés*. Amint a ti szeretetetek sem indító, hanem visszasugárzó szeretet Felém, úgy akikben élek, azok másoktól csak *visszasugárzó* szeretetet várhatnak. Várhatnak, és nem elvárhatnak. Remélem, érzed a két szó közötti különbséget.

Megáldalak a türelem és béke LELKÉVEL."

242. Kérdező: Egy gyermekéért aggódó édesanya kér tanácsot

HANG: "Amióta ember él a Földön, azóta minden nemzedéknek külön-külön meg kell tanulnia, és pedig tapasztalatból, hogy senkinek sincs maradandó hazája, boldogsága ott, ahol él.

Gyermekem! Te a világ legboldogabb édesanyjának nevezted magad kisfiad születése után, Hozzám intézett leveledben. Az ilyen

szavaknak nincs komoly tartalmuk, nincs realitásuk. Tehát távol vannak Tőlem. Te is, mint minden ember, olyan iskolába jársz, mely iskola egyetlen főtantárgyra akarja felhívni a figyelmedet: *A szeretetből hozott áldozat a boldogság útja*. Amíg vágyaid, álmaid, elképzeléseid kielégítésétől reméled boldogságodat, addig valótlan világokban keresed a valóságot, vagyis boldogságod, vagyis Engem. Gyermeked, aki lényegében nem a tiéd, hanem az Enyém, sem téged, sem mást soha boldogítani nem fog. Boldogítani egyes-egyedül csak Én tudok. Amíg ezt nem értitek meg, amíg ezt magyarázgatnom kell, addig olyan mókuskereket forgattok, ahol csak a kerék forog, de ti egyhelyben toporogtok.

Te most azt hiszed, hogy gyermeked akkor lesz boldog, ha olyan lesz egészségileg, mint a többi ember. Kérdezd meg az egészséges többi embert, vajon boldogok-e? Aki azt fogja mondani, hogy igen, az ha őszinte, hozzá fogja tenni, hogy olyankor boldog, ha nem kell gondolkodnia. Tehát a boldogság nála a bódultsággal egyenlő. Ilyennek akarod gyermekedet? Ugye nem.

Drága Gyermekem! Kisfiad valóban egészséges Bennem. Sokkal jobban, mint gondolod vagy egyáltalán elképzelhetnéd. Ő nem miattad, nem miattatok, hanem ÉRTED van olyan állapotban, amilyenben van. Kicsit messzire vezetne, és számodra most félreérthető is lenne, ha részletekbe menően beszélnék arról, hogy ő születése előtt hogyan és miért vállalta a földi életet. Most elégedj meg azzal, hogy számodra bármennyire kereszt, de megváltói kereszt ő. Mert volt ám neked is olyan előéleted, melyről most nem tudhatsz. Nem is kell tudnod. Neked a legfontosabb az, mit te írtál le a levélben, de Én fogalmaztam meg, s így írtad: "A mennyei Atya velünk van, irányítja lépéseinket." - Már többször fogalmazhattam meg benned gondolatokat, melyek gyógyírt jelentettek lelkednek. Ezt fogom tenni a jövőben is. Vállald a **PÁRBESZÉD-IMAFORMÁT**. Mindig Én fogok szólni hozzád, ha olyan gondolatokat engedsz megfogalmazódni magadban, ami téged épít, buzdít és vigasztal. Benned vagyok, mint ahogy gyermekedben is. Ez sokkal értékesebb, mint az, hogy járni lásd, és beszélni halljad őt. Persze ennek is eljön

az ideje, de csak akkor, ha az értékesebbet már nem homályosítja ez el.

Nagyon szeretlek. Áldozatos szeretetteddel szeress vissza! Így magad is gyógyító erőt fogsz sugározni magad körül.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL."

243. Kérdező: Házasságunk elválással végződött. Mennyiben vagyok én is oka ennek? Szeretnék okulni, tanulni e tragédiából.

HANG:" Ti azt szoktátok mondani: 'Kettőn áll a vásár.' Hát a vásár lehet hogy kettőn áll, de a házasság nem vásár. A házasságban nem vásárol meg senki semmit. Még csak el sem ad. A házasságban mindkét fél odaad. Odaadja önmagát a másik félnek azért, hogy egyre jobban kinyilvánuljon mindkettőjük életében a mindent odaadó Isten jelenléte. A szétesett házasságokban nem elválás történik, hanem *elhagyás*. Ezt pedig nyilván nem mindketten követik el, hanem csak az, aki belül a szívében otthagya a másikat. Ez már akkor megtörténik, mikor még tovább is együtt élnek. Csak ekkor még nem lehet kívülről látni az egyik fél hűtlenségét. Persze van olyan, hogy ezt később sem tudja látni külső szemlélő, de a házastársak tudják, hogy melyikük hagyta el szívében a másikat. Főleg az tudja, akiben elindult a hűtlenség.

Azt mondom tehát, ne keresd azt, ami nincs. Bármit tettél volna, ő akkor is elhagyott volna. Az elhagyás csírája nem benned, hanem őbenne élt, s csak megfelelő feltételek kellettek, és e csíra megérett benne. A megfelelő feltételeket nem te teremtetted meg, hanem ő találta meg ezeket magának.

Neked most reálisan, a józan ész szavát követve kell tovább élned életedet úgy, hogy ne csorbuljon hűséged, ne váltsdon át szereteted az igazság és a jog küzdőterére, hanem benső bizonyossággal bízz Bennem, aki nem ismerék elválást, mivel a szeretet mindig eggyé akar ölelni mindent és mindenkit.

Ha mindenki elhagy is, maradj hűséges Hozzám. Én örökre hű maradok hozzád!

Megáldalak a HŰSÉG LELKÉVEL."

244. Kérdező: Egy fiatal házaspár, akik nagyon szeretnék, ha volna gyermekük.

HANG: "Gyermekeim! Három út áll előttetek. Az egyik, hogy orvosi beavatkozással igyekeztek lehetőséget teremteni egy gyermek megszületéséhez. A másik, hogy rendszeres imával könyörögtök a gyermekáldás megmaradásaért, s így hitetek meghozza ezt a gyümölcsöt. A harmadik pedig az, hogy bár imádkoztok gyermekért, de a hangsúlyt nem erre teszitek, hanem arra, hogy azt az időt, melyet a családokban egy gyermek nevelése lefoglal, úgy használjátok fel, hogy lélekben szülessenek gyermekei az Én Atyámnak. Én ezt a harmadikat ajánlanám. Föl kell hívnom figyelmeteket, hogy nem olyan események előtt áll a világ, melyben előnyt jelentene a családban a gyermek. Tudom, hogy nektek nem is az *előny* az a szempont, mely bennetek él, hanem az a természetes igény, melyet az Általam teremtett természet magában hord, ha egyszer házasságra léptetek egymással.

De tudnotok kell, ez a természetes *igény* nem szabad hogy döntő legyen bárki számára is, mivel elsődlegesen nem házasságra teremtettek bennetek, hanem Önmagamra. Valóban akkor teszitek önmagatokkal is a legjobbat, ha egymást abban segítitek, hogy Érttem jobban, szabadabban éljen másokért. Ahol gyermek van, ott jelen társadalmi berendezkedések miatt egy időre föl kell függeszteni azt a nagyon fontos rendet, hogy Én abszolút első helyen maradjak. Ez csak olyan *életközösségekben* valósulhat meg, melyek nálatok még szinte nincsenek is. Mindaddig, míg valaki nemcsak gondolkodni, de élni sem tud *életközösség*-en kívül, mindaddig csak olyan emberi kapcsolatokban lehetek abszolút első /vagyis, ahol nincs második, mert Én mondom meg, akár naponta megváltoztatva is, hogy mi a teendő/, ahol a szülőt nem határozza meg a gyermeknevelésre kötelezően kiszabott, kikényszerített idő. És természetesen abszolút első lehetek a magányosoknál. Igen, ez még akkor is így van, ha egy magányos úgy gondolja, hogy előbb el kell tudnia temetnie apját, anyját vagy testvérét. Az ilyennel könnyebben

meg tudom értetni, hogy abszolút első vagyok, mint azzal a kismamával, aki még gyermekét dajkálja, gyermekét, aki nem is az övé, hanem az Enyém.

Ne legyetek *család centrikusak*, mert akkor legjobb esetben is két-fókuszú lesz életek! Amit ti természeti törvénynek mondotok, az csak részben lehet életek meghatározója.

Mint abszolút Első, tehát mikor nincs második, mondhatom bárkinek, hogy legyen nagycsaládos, csak úgy, mint mondhatom bárkinek azt is, hogy legyen remete. Ezzel nem kerülök ellentétbe azzal a kívánsággal, miszerint nem kivenni akarlak benneteket a világból, hanem azt akarom, hogy megmeneküljete a gonosztól. Éppen így, *életközösségben élés nélkül is* kérhetem azt, akit akarok, arra, hogy vállaljon nagy családot Irántam való szeretetből. Itt azért nincs szó ellentétről, mert ilyen egyedi esetekben igazán csak Én látom át tisztán a nagy egészet. Ezért a *"tegyetek tanítványommá minden népet"*, mint általános elvet, nem üti a nagy család vállalása, ha az konkrét esetben benső indításra történik. De ilyen esetben nem szabad lelkiismeret-furdalást éreznie annak, aki számára nem a közösségalakítás a legfontosabb, hanem saját családja.

Számotokra jelenleg az látszik az Én szándékkal megegyezőnek, ha nem a nagy vagy bármilyen család vállalását, hanem a tanítvány-gyűjtés feladatát érzitek magatokra nézve legfontosabbnak.

Megáldalak benneteket a BÖLCSESSÉG LELKÉVEL!"

245. Kérdező: Uram! Egy orvosi diplomával rendelkező személyt hozok eléd, aki családanya. Szenvedi, hogy e két szerepkörnek nem tud egyszerre úgy megfelelni, mint önmaga és mások is ezt elvárják tőle. Mitévő legyen?

HANG: "Gyermekem! Megmondom neked úgy, ahogy van. Nem tudok egyértelmű választ adni problémádra. De természetesen nem maradhatsz tanácstalanul, mivel Hozzám fordultál. Csak nem lesz egyértelmű a mondandóm. Tehát nem megoldom, hanem segítem megoldani nehézségedet.

Neked is szól az, amit már köreitekben valakinek mondtam: Ne légy családcentrikus! Ne légy két-fókuszú lény! Legalább is ne erőltess ezt! Más dolog valamit elviselni, és más dolog valamire törekedni. Két-fókuszú az, akinek életében az egyik gyújtópont Én vagyok, a másik pedig hol ez, hol az. Segítségül kell hívnod férjedet és közösségedet. Nem kell követned tanácsukat, de ki kell kérned azt! Éppen azért nem adhatok egyértelmű választ neked, mert e téren nem egyedül kell hordoznod a felelősséget. Nem befolyásolhatom sem férjed, sem közösséged döntését úgy, hogy a felelősség Rám hárítható legyen. Ami egészen biztos, az az, hogy Én melletted állok akkor is, ha orvosként dolgozol, tanulsz, és akkor is, ha anyaként, feleségként teszed azt, amit tenned kell. E téren egy pillanatig se légy bizonytalanságban! Amit csinálsz, Velem teszed. Nem tágitok mellőled!

Te azok közé tartozol, akik Lelkem előtt álltak akkor, mikor a Bibliában ez fogalmazódott meg: 'Aki sokat kap, attól sokat is követelnek.' Igen, mert a férj, a gyermek, az orvosi diploma, ez így sok. Sok annak, aki tudja, hogy mindenkit szeretni tanításra szólítottam be ebbe az életbe. Szeretni tanításra, és nem megkötözöttségre. Tudnod kell, hogy a beteggyógyítás csakúgy, mint a családi kötelékben végzendő munka, ezek mind eszközök csupán arra, hogy a szeretni tanítás, mint cél, csorbát ne szenvedjen. Szíved nyugalmit elfoglaltságaidban el kell fogadnod. Ha valaki utólag mindig úgy gondolja, hogy éppen mást kellett volna csinálnia, mint amit tett, az engedett annak a kísértésnek, mely az irrealitások világába akarja emelni a lelket. Ezek azok, akik a *mulasztással vétkezést* állapotszerűen élik meg. Mint tudod, ez betegség. A gyógymódja ennek a betegségnek az, ha átteszed a hangsúlyt a cselekedetről a szándéokra. Tehát nem az az érdekes, amit csinálsz, hanem az, amiért, akiért csinálsz. Tedd Értem, amit teszel, s nyugalmit talál a lelked. Mindenki annyi *mulasztást* talál életében, amennyit csak akar. Ezzel nem szabad törődnie annak, aki Értem kel fel reggel, és Értem teszi azt, amit tesz.

Nagyon szeretlek téged, férjedet, családot, de nagyon szeretem a diplomádat is. Ezek mind-mind talentumok. Türelem! Tanulj meg magaddal szemben is elvárások helyett várakozni tudni! Megáldalak a TÜRELEM LELKÉVEL."

246. Kérdező: Uram! Egy önmagával állandóan elégedetlen édesanyát hozok eléd, aki nagyon szenved, hogy annyira türelmetlen övével szemben.

HANG: "Gyermekem! Türelmetlenséged ősforrása önállótlanágod. Azért vannak elvárásaid másokkal szemben, mert ahhoz szoktattad magadat, hogy másoknak is elvárásai vannak veled szemben. Teljesen helytelen alapállás az, ami jellemez. Hány évet kell még élned, talán egész életedet úgy akarod leélni, hogy más akarjál lenni, mint ami vagy? Mikor látod már be, hogy nem az a lényeg, hogy milyen vagy, hanem az, hogy az Enyém vagy? Ha pedig azt hiszed, hogy te tehetsz olyat, ami által már nem vagy Enyém, vagy tehetsz olyat, ami által tökéletesen méltó lehetsz Hozzám, hát akkor - ne sértődj meg nagyon, de balga vagy. Neked nem *megjavulnod* kell! Neked *meggyógyulnod* kell! Ennek pedig az az útja, hogy nem azt tartod fontosnak, te milyen vagy, még kevésbé azt, hogy mások milyenek, hanem azt, hogy Én milyen vagyok. Ha pedig rájössz, hogy Én olyan vagyok, mint az irgalmas samaritánus, mint a jó pásztor, mint a szőlőtő, mint a juhok aklának kapuja, mint az Isten báránya, mint az az Isten, aki lelkedben vettem magamnak lakást, akkor már nem lesz nehéz rájössz, hogy ha te nem is lehetsz olyan, mint Én, de Én lehetek olyan benned, mint a Názáreti Ácsban voltam.

Éppen, mert szeretlek, nem tehetem meg, hogy mássá tegyelek. Azt sem, hogy fölmentselek az önfegyelem, az önuralom, az önállóvá válás feladatai alól. Te azt hiszed, hogy téged jól neveltek. Nem. Ha jól neveltek volna, akkor nem írtad volna ezt a levelet. Nem jól nevel az a szülő, akire gyermeke mindig számíthat. Mint ahogy nem jól szeret az a gyermek, aki szüleiért él, akire szülei mindig számíthatnak. A jó nevelés alapfeltétele az önálló,

felelősségvállalásra, karó nélkül is egyenesen maradásra nevelés. Az nevel jól, aki lehetőséget ad neveltjének arra, hogy saját kárán, keserves tapasztalatok árán megtanulja az önnevelés nem könnyű mesterségét. Mit gondolsz, miért tettem azt tizenkét éves koromban, hogy anyám és nevelőapám három napon át keressenek? Mit gondolsz, miért tehettem meg, hogyan vehettem bátorságot magamnak arra, hogy szó nélkül három napon át elmaradjak tőlük? Mert rosszul neveltek? Nem! Mert jól neveltek!!!

Gyakrabban gyere Hozzám GYÓGYULÁSÉRT! A szívedben vagyok. Ott várok rád. - MEGÁLDALAK! "

247. Kérdező: Uram! Olyan ember kér tőled tanácsot életére vonatkozóan, akit a pszichológiai kezelések nem tudtak kigyógyítani *pánik-betegségéből*, s bizonyos természetes gyógymódok sokat javítottak állapotán. Úgy érzi, szíve szeretetét, önbizalmát nem tudja megfelelő módon kezelni.

HANG: "Gyermezem! Ha jobban ismernél, akkor már régen túl lennél azokon a nehézségeken, melyeket most szenvedsz. Tehát jobban meg kell Engem ismerned, hogy ne tüneti kezelésekkal szórakozzanak veled, hanem *belülről* találd meg azt a terápiát, mely képes tökéletesen meggyógyítani benső sebeidet.

Az első lépés, hogy ne azzal az istenképpel foglalkozz, mely benned él, hanem örülj annak, hogy te Istenben élsz. A második lépés pedig az, hogy gondolkodj el ezen: a Jézus név annyit jelent, hogy Isten, a szabadító. El kell hinned, hogy valóban szabadító az Isten az által a Jézus által, aki most hozzád beszél, és aki minden problémára megoldást, gyakorlati megoldást ad. A harmadik lépés az, hogy az EVANGÉLIUMOKAT olvasd, s próbáld meg az azokban találtakat párbeszéd-imában Velem megbeszélni. Ha arra törekszel, hogy csak olyan gondolatokat fogalmazz meg az ilyen imában, melyek téged építenek, buzdítanak és vigasztalnak, akkor ne félj attól, hogy becsaphatod magadat. Nem, Nem és harmadszor is Nem! Benső szabadságra teremtettelek. Nem a szorongás lelkét, hanem az istenfiúság lelkét kaptad Tőlem.

Az elgondolásod, miszerint szeretetedet nem tudod igazán kiélni, nem áll valós talajon, ennek így nincs is értelme. A szeretetet nem kell *törekedni* kiélni, másokkal megosztani. Nem kell, és nem is lehet. A szeretetnek olyan a *természete*, hogy nem kell csinálni Vele semmit. Azért íratam nagy V-vel, mert a szeretet maga az Isten. Ne akard őt dirigálni! Ha benned élhetek, akkor úgyis kiáradok mások felé. Passzív élet, ez ellentmondás. Olyan, mintha azt mondnád, hogy van kialudt láng. Ha már kialudt, akkor nem láng.

Az önbizalom hiánya nálad - ha hiszed, ha nem -, onnan ered, hogy túlértékeled magadat. Ha nem így lenne, akkor nem foglalkoznál annyit önmagaddal. Én valójában ezt ajánlom. Foglalkozz feladatokkal, olvasással, munkával, szórakozással, de ne annyit önmagaddal! Ne akard magad annyira megváltoztatni! Helyette inkább akard elvégezni azt, amire képes vagy! Ne menj bele a *mulasztással* vétkezés depressziójába. Annak örülj, hogy azért valamire te is képes vagy! Azt tedd és annyit, amit és amennyire képes vagy! Ha pedig mások véleményeivel, elvárásaival nagyon meg vagy kötözve, hát akkor tudd meg, hogy ez egy olyan hiúsági komplexus, mely baj volna, ha nem volna kellemetlen.

Te kérted a HANG-ot, hogy mondja meg neked, mit üzenek. Hát ezt üzenem. Tudnod kell, hogy nagyon szeretlek, de nem azért, mert te valami rendkívüli lény vagy, hanem azért, mert Én vagyok olyan, amilyen. Ez azt jelenti, hogy irántad való szeretetemet, még ha akarnád, akkor sem tudnád csorbítani. Vigasztaljon ez a tudat egész életeden át.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL. "

248. Kérdező: Uram! Azt kívánod tőlem, hogy én válaszoljak egy olyan levélre, melyben az illető elmondja, hogy Te nem értetted meg, s reméli, hogy nem haragszol, de Neked valahogy másképpen és mást kellene mondanod, mint amit és ahogy válaszoltál neki. Hát akkor most én válaszolok. Természetesen saját nevemben.

Kedves Uram! Nem a HANG nevében, de a HANG helyett én válaszolok levelére.

Írja, hogy a HANG nem értette meg önt. Azt is írja, hogy ne sértődjön meg a HANG.

Először is megnyugtatom, hogy a HANG nem sértődős fajta. Nem, mert boldogsága, békéje, harmóniája semmi kapcsolatban sincs mások Róla alkotott véleményével. A HANG senkinek soha semmit nem mond azért, hogy az illető előtt JÓFIÚ legyen. Az azonban kétségtelen, hogy egyáltalán nem vitaképes. Senkivel sem hajlandó ütközni. Ha valaki azt mondja neki: ' Nem értesz engem egészen, vagy jól' akkor a HANG nem magyaráz, hanem továbbmegy. Csak olyankor magyaráz, ha valaki azt mondja neki: 'Nem értettelek jól, nem kérdeztelek talán jól? Vagy úgy gondolod, hogy amit kérdeztem, arra éppen az a válaszod, hogy nem válaszolsz, mert ez nekem a legjobb?'- Ilyenkor a HANG általában magyarázni kezd, tanít, érvel, alátámaszt, stb.

A levelében említett illető balesete után nem adott hálát gyógyulásáért. Beszélgettem ezzel kapcsolatban a HANGGAL. Ő elmondta nekem, hogy nagy tévedésben van az, aki azt hiszi, hogy az illető e gyógyulással jól járt. A halálban még az elkárhozottak is, sőt főleg ők, csak jól járnak, mert legalább olyan önismeretre jutnak, melyre földi életükben már képtelenné váltak.

Azzal a bizonyos "Magasabb Intelligenciával" kapcsolatban, meg korunk betegségével kapcsolatban is beszélgettem a HANGGAL. Nagyon furcsa választ kaptam. A HANG elmondta nekem, hogy nem a "csúsztatás" korunk betegsége. Azt mondta, hogy az nem is betegség. Ő korunk betegségének a hitetlenséget, illetve a rosszul hívést mondta, tehát a babonát. A "csúsztatást" ügyeskedésnek mondta. A babona a HANG SZERINT AZ, mikor valaminek olyan erőt tulajdonítunk, amelyet annak az Isten nem adott. A HANG ezt tartja korunk súlyos betegségének. A "Magasabb Intelligenciával" kapcsolatban pedig olyasmit mondott, hogy bizony egyáltalán nincs meg bennünk az a nyitottság, mely lehetővé tenné számunkra az említett "Intelligencia" általi gazdagodást. Most szó szerint idézem Őt: "Gondolj csak arra, mennyire zártak, mennyire önmagukba gubancolódtak ma még azok az emberek is, akikről

méltán kéne már elvárni némi érzést, nyitottságot mások iránt. Gondolj csak arra, hogy hányan még odáig sem jutottak el lelki intelligencia terén, hogy mikor téged arra kérnek, kérdezz meg Engem problémáik felől, s írd meg nekik válaszomat, még arra sem méltatnak, arra sem engednek önmagukban ráérezni, hogy kívánságaik teljesítése érdekében neked felbélyegzett válaszborítékot küldjenek. Okos eszük legtöbbjüknél nem ér el odáig, hogy nekik ez csupán húsz forint többletet jelent, de neked, aki több száz levelet vagy kénytelen megválaszolni, ezt a több száz levelet beszorozva hússzal, bizony már komoly summát jelent. Amíg az empátiának ilyen szintjén álltok, addig bizony nem vagytok képesek pozitív módon reagálni arra a fényre, melyet szívesen ajándékoznék nektek. A nagyobb világosság nem használ, inkább ártalmára van az önző embereknek, akik emellett olyan tudálékosak, hogy még zártságukban is nyitottságukról vannak meggyőződve. Borzalmas katasztrófák előtt álltok. Majd csak kinyílik egyszer szemetek, s jobban igyekeztek látni. Ha nem a Földön, hát a másvilágon."

Kedves Uram! A HANG harmadik kötetének előszavában - bár sokkal finomabban, mint nekem a HANG mondta - már felkértem a HANG olvasóit, hogy felbélyegzett válaszborítékkal segítsék munkámat.

Nem tudok válaszolni arra, hogy ön kivételezett ember vagy sem, mert nem tudom, mit ért a *kivételezett* szó alatt. Arra viszont nagyon is tudok válaszolni, hogy mire való a tíz parancs. Arra, hogy megtartsuk! - Ön összekeveri a *hiányt a ninccsel*. A rossz, az a jónak a hiánya. Ez a hiány VAN!

Tisztelettel

249. Kérdező: Egy olyan lélek kér megerősítést, aki már több mint féléve kap információkat automatikus írás által a szellemvilágból.

HANG: "Gyermekem! Neked is tudnod kell, hogy fejlődő lénynek teremtett téged a Teremtőd. Ez azt jelenti, hogy kinőttél abból a szellem-iskolából, mely még képes táplálni sok embert

prédikációkon keresztül. De azt is jelenti, hogy az átlag prédikációkban hallottakat könnyen félreérthetnéd, s ezért szorulsz rá külön szellemi vezetőkre. Ezek kétségtelenül most rendelkezésedre állnak. Nemcsak neked. Imáidban kérd többször a szellemek megkülönböztetésének adományát, mely nélkül idővel összekuszálódhatnak benned a kapott információk. Jól tetted, hogy Hozzám, a HANG-hoz fordultál. Senki sem szeret úgy téged a világon, mint Én. Az Én szeretetem nem édeskés, szirupos ámitgatásból áll, hanem bátorító, lelkesítő bölcsesség az, ami Tőlem feléd árad. Ez a bölcsesség arra biztat téged, hogy ismerd fel mindig a fát gyümölcseről. Vagyis ne VAKON higgy! Csak ami értelmekkel is okosan alátámasztható, azt igyekezz beépíteni életed szeretetben fejlődő vonalába!

Az automatikus írásnak van egy olyan veszélye, melyet csak az előbb említett jó tanács elfogadásával lehet elkerülni. Sok szentelen szellem tülekedik hatni olyan emberekre, akik kontroll nélkül vállalkoznak arra, hogy kapcsolatba kerüljenek a szellemvilággal. Legalább az utólagos kontrollt nagyon komolyan kell venni.

Kétségtelen, hogy bármely vallás körében a papság között nehéz megfelelő alanyt találni arra, hogy megfelelő felkészültséggel, szeretetben segítsék azokat, akiket innen, erről a világról, közvetlenül próbálunk irányítani. De azért találni ilyen. A HANG megjelentetésében nagyon kevés szerepe volt annak, azoknak, aki által, akik által megjelenhetett. Ennek munkásai főleg MI voltunk és vagyunk. Itt valóban egy nagy hiány pótlásáról kellett gondoskodnunk.

Megáldalak a BIZALOM LELKÉVEL!"

250. TANÍTÁS A PÉNZRŐL

Jézus szavai egy Szombathelyi Jézusi Közösség összejövetelekor (1993. november 26. péntek)

JÉZUS:" A legfontosabb, amire most az utolsó időkben figyelnetek kell, az az, hogy a pénz miatt el ne vesszetek! Én Jézus,

Isten Fia mondom ezt nektek, hogy óvjalak benneteket és figyelmeztesselek mindazokra a kísértésekre, melyek a pénzben testet öltenek. Mert nektek egy valamit mindig pontosan látnotok kell: a pénz a Sátán leghatalmasabb Földön anyagi formát öltő fegyvere. Sőt, azt is mondhatnám, ő ellentestvérem - mert valódi emberként testet ölteni képtelen - a pénz által testesült meg közöttetek a legteljesebb mértékben.

Ma már mindnyájatoknak észre kell ezt vennetek. Mert a pénz már nem az a valamikori eszköz, mely által régen - születése kezdetén - az értékek cseréje valósulhatott meg, s így volt akkor a csere viszonylag ártalmatlan eszköze. Ma már nem ezt az arcát mutatja felétek. Mára már - megfigyelhetitek - a hatalom, a mások kizsigerelésének megvalósítója lett. Ölni és gyilkolni lehet érte és vele. A Sátán ruházta fel a leggonoszabb szellemmel, mely az ember lelki fejlődésének legrafináltabb ellensége, kerékkötője lett.

Láthatjátok, a pusztá anyagi forma - a csengő tallér és zizegő papír - mögül, hogyan kacsingat ő rátok. Fogcsikorgatva és fogcsikorgatásra készítette, a boldogság káprázatát hirdelve, de mégis gonosz indulatokat és gyűlölködéseket szülve. Mert maga a pénz halott anyag csak, önmagában életképtelen lenne, ha ő és ti nem töltöttétek volna fel életrabló, gonosz szellemiséggel. Mert annak, hogy ma ilyen hatalom átkos hordozójává vált, ti is okai vagytok valamennyien. A pénzbálvány Isten legmegfélemlenőbb ellenfele. Ti, emberek benne magatok számára újabb bálványt emeltetek azáltal, hogy engeditek, ő vezessen pórázon benneteket. Ez a bálvány a Sátán maga, s ma már Halál a másik neve. Nem fenyegetni akarlak ezzel benneteket. De meg kell értenetek, aki ennek a bálványnak - sóvárgásával, szerzési vágyával - naponta újabb áldozatot mutat be, az hozzá tapad, az az övé lesz, azt a pénzbálvány magába nyeli, annak szellemét emészti fel, s az eredmény a lélek, a szellem totális elhomályosulása lesz. Ne engedjétek, hogy megölje a lelketeket, szellemeteket! Ellenére tegyetek! Ellenfelei legyetek! Ne engedjétek, hogy érzékeitek, vágyaitok túlzott kielégülési akarása folytán szellemi törpékké

változtasson benneteket! Mert aki általa fizikai testét, kényelmét, anyagi mivoltát tartja csak fenn, és emellett semmi másra nem ügyel - ismétlem - annak szellemét az anyag zárja magába, s ez pedig megsemmisülést jelent.

A pénzbálvány kolosszális méretűvé növekedett. Csápjai milliányi polipkarként fognak közre benneteket. S oszlik csak újra és újra ez a szörny még többféle kígyószövedékre. S ez is egy háló - így szőtt halált hozó hálót a Sátán körétek. Ez a háló némelyek szemét édes-mámorító álmot hozó fátyolként fedi le. Másokat szorít, megfojt, milliók fulladoznak szövevényébe gabalyodott testtel és lélekkel. S valaki mennél nagyobb vagdalkozásokkal akar szabadulni gyilkos öleléséből, azt annál erősebb mérgező erővel köti meg.

Ellene küzdeni - mi tudjuk jól - ma a legnehezebb feladatot jelenti az embernek. Mert hisz pénz híján nem tudjátok fenntartani életeteket. El tudjátok képzelni, micsoda borzalom ez? Életetek fenntartó eleme a halálhordozó pénz lett. Már nem tudtok életben maradni nélküle, mert létszükségeiteket csak általa fedezhetitek. Micsoda látványos megmutatkozása az ember balga módon falssá torzított teremőerejének! Létrehoztatok valamit, amiben saját halálotok köszön rátok minden percben. Saját kelepceketek így teremtettétek meg. Mert látjuk, mi ez: pénz nélkül életetek nem lehet, általa viszont - ha nem vigyáztok - utatok szellemi halálba vezet. Olyan ez, mint minden hatalom, melyet a föld embere a Sátán segítségével ragadott magához, hogy ő naggyá legyen. Mert ő súgta folyvást füleitekbe a hamis képzeteket: ha pénzed van, életet nyersz, sőt, az életet mások elől élélheted vele. Ha pénzed van, hatalmat kapsz minden felett, uralkodhatsz a világon, s mindent saját birtokoddá tehetsz. Ismét egy hatalmas hamisság! Látszat-igazság a neve. Hisz tudnotok kell: a valódi hatalom nem a pénz szülötte. A valódi élet, beteljesülés, boldogság - csakis Istentől eredhet. Pénzen megvásárolni a lelketeket, kicsiszolni szellemeteket nem lehet! Uralomvágy, nagyratörés, sikert biztosító pénz és pénzt szülő siker! - ezek a téveszmék jellemzik a Földön elhatalmasodó örületet. Mert

ami ilyen paradox életet ígér, de halállal zár körbe - az az igazság, az a valóság nem lehet.

Annak idején kihirdettetett: ne csinálj magadnak festett, faragott képet! - S ti a pénzt éppen ennek a tilalomnak ellenére alkottátok meg. Ennek a bűnnek a következménye az, amit most kell elszenvednetek. Mert a törvény él: mindennek ki kell egyenlítődnie. Nektek a pénz hatalmától kell megváltanotok magatokat! Ez is az utolsó idők egyik utolsó nagy küzdelme lesz. Ki tudjátok-e szabadítani magatokat a gúzsba kötöttség alól, melyet magatok vesztére teremtettetek?

De azt ne gondoljátok, hogy mert egészen át- meg átszötte léte életeteket, küzdeni ellene sehoggy sem lehet. A legjobb megoldás az eltörlése, kiiktatása, felszámolása lenne. De erre, ennek végrehajtására - a megvilágosodott keveseknek a többség ellenében - ma már nincs esélye. A pénzt sajnos így nem szüntethetitek meg. Akkor hát nincs kibúvó, nincs menekvés, nincs megoldás? - kérdezhetitek. Ne rémüldözzetek! Ha a pénzt meg nem is szüntethetitek, nem törvény az sem, hogy általa muszáj elvesznetek. De büvköréből szabadulni némelyeknek embertelenül, emberpróbálóan nehéz lehet. És mégis lehetséges. Higgyetek nekem!

És most eligazításul elmagyarázom nektek, mit kell tennetek. Elsősorban nektek mondom ezt, akik híven szolgáltok Engem. Mert ti vagytok azok, akik hamarabb megértitek, a pénzzel szemben hogyan cselekedjeteK. Ti már előbbre jártok a sokmilliónyi emberhez képest, az égi szándékok, tervek, elvek megértésében. A pénz elleni küzdelem eszközeinek, módszereinek megmutatását is rátok bízom. Ezt a harcot nektek kell a nevemben meghirdetnetek! Mert ti már jól tudjátok, a többiekre hatni elméletekkel, pusztá felszólítással, nem lehet. Csakis a személyes példa erejével tudtok hatni a többi emberre. S nektek ezt kell megtennetek! Saját életetek példáján keresztül kell megmutatnotok, hogyan vehetitek fel a harcot a pénzbálvánnyal szemben. S ti már sejtitek, a bálványt hogyan romboljátok le.

Hasonló szertartás ez, mint amikor démonokat kell elűznötök, erejüket kell semlegesítenetek. Ti tudjátok jól: a sötétség erői ott

gyengülnek meg, ahol ti őket nem engeditek magatokhoz közel. Őket csak úgy győzhetitek le, ha miután szembesítettétek magatokat velük - azaz nem bujtok el vacogó félelemmel előle - hanem leleplezitek ártó létüket, s bennük a gonoszt felismeritek, utána erejüket az irántuk mutatott közönnyel és megvetéssel legyengítitek. Ugyanezt kell a pénzzel szemben is megtennetek.

Az első lépés a démon nevén nevezése. Én megmutattam nektek, ez miként lehetséges. Mondtam az előbb, a pénz a Sátán, a halál. Bálvány - ez a neve. Gögre, hazugságra, irigységre, gyűlöletre, haragra, élvhajászatra, hatalomvágyra nevel. Ne engedjétek, hogy ezt megcselekedje veletek! Lepleztétek le, valahányszor új, körmönfont módon próbál megkísérteni benneteket! Nevezzétek meg, s mondjátok neki: nincs hatalmad felettem! Nem vagy más, csak eszköz! Eszköz, mely sajnos szükséges rossz ahhoz, hogy fenntartsátok életeteket, de nem több. Nem való másra, mint amire minősíted. Átala csakis a legszükségesebb szükségleteidet szabadna kielégítened.

A mérték elve - ezt kövessétek! Ez a második lépcsőfok, melyre el kell érkeznetek. Mert nem elég, ha a bálványt nevén nevezitek, s magatok előtt - látszatra lekicsinylitek -, s abba a szűk kategóriába utaljátok, ahol van tényleg a helye - de mindeközben mégis őt sóvárogjátok, vágytok rá, hogy belőle minél több legyen nektek. Vegyétek észre, hogy nem kell több, nem kell kevesebb, csak, amire - az adott percben - szükségetek lehet. Ennek a mértéknek a megismerése az egész démonűzésben a legnehezebb. Mert annak a mérlegeléséhez, hogy a pénzből kinek mekkora mennyiségre van éppen szüksége, nem elegendő a hagyományosan gondolkodó emberi ítélet. Mert látni fogjátok, miközben ezt a legnehezebb próbát tanuljátok éppen, hogy sokkal bonyolultabb ez, mintsem látszik első ránézésre. Mert kinek kevés pénze van, oly kevés, hogy betevő falatra alig telik neki, annak az embernek ez jelenti a legnagyobb kísértést, a saját szegénysége, nincstelensége. Éhezők, hajléktalanok, csavargók milliónyi tömege, éppen ezáltal a nincstelenség által dől be a Sátán késztetéseinek. Mert az éhezés, hajléktalanság, fillérezés

nyomában mindig ott sündörög az irigység, a gyűlölet, a gyilkolási szándék sötét szelleme. Hiszen akinek annyira nincs, hogy az éhség mardossa testét szüntelen, azt a legkönnyebb rávenni arra, hogy a másét megkívánja, egy falat kenyérért ölni legyen képes. Így nyomorít meg a pénzihiány a Földön hatalmas tömegeket. S ezek a hatalmas tömegek azok, akik mindig nagy fenyegetettséget jelentettek a többiekre nézve. Mert a korgó gyomrúak, nélkülözők, betegségekben szenvedők százezrei olyan indulattömeget hordoznak magukban felgyülemelő rossz késztetésekben, mely folytonos robbanásveszélyt jelent azokra nézve, akik jóllakottan élnek.

Am egyet nektek tudnotok kell: ha ti nem szüntök meg ránk figyelni, s hallgatni és magatokba építeni a mi tápláló igényeket, nektek éheznetek sose kell! És fáznatok sem! S ha jóllaktatok naponta, s ha tető van a fejetek felett, s ha ruha fedi a testeteket, szellemi táplálékkal pedig mi látunk el benneteket, mi az, ami - ennél a legszükségesebbnél - számotokra még szükséges lehet? S ezt, hogy a legfontosabb feltételeiteket Atyám és Én mindig megteremtjük nektek, ne értékeljétek le! Ez az a legtöbb, ami benneteket igazán szabaddá tehet! S ezt ÉN megígérem nektek, ha követitek intelmeimet, ilyen téren nélkülözőnötök sohasem kell. Már ennek elegendőnek kellene lennie számotokra, akik engem a kereszttúton járva követtek. De tudjuk mi, hogy nektek még mi minden másra van szükségetek. S ha betartjátok a szabályt - s a szükségesnél nem kívántok többet - ami fontos, a létfeltételeiteken túl is, segítünk megteremteni nektek. De csak akkor, ha belátjátok, olykor az is megeshet, hogy csak a legszükségesebbet kaphatjátok meg. S elfogadjátok, hogy nektek - az utolsó idők munkásainak, munkatársaimnak - ezzel kell megelégednetek. Sokszor beszéltem már erről: ti ne ragadjatok hozzá semmihez! Amit kaptok, ha becsületes feltételek kínálják azt, fogadjátok el, tiszta szívvel! De többet ne akarjatok, ne követeljétek, és ne szerezzetek! Kincset ne a pénz által, és ne itt a Földön gyűjtsetek! Ezt a tanítást ti már régóta jól ismeritek!

De visszatérve ahhoz a szegény sorsú emberhez, akinek éppen csak annyi pénze van, hogy a minimális szükségleteire telik belőle, nagy kísértés az ilyenek, ha látja, szomszédja, ismerőse mi mindenhez juthat hozzá. S ha még azt is felfedezi, hogy a másik ugyanannyi munkával vagy még kevesebbel, vagy éppen nem becsületes eszközökkel éri el a gazdagságot, a jobb életfeltételeket, lelkében nyomasztó, sajtó érzések keletkeznek. Irigykedik, gürcöl, nekiveselkedik, akar minden áron, görcsösen törekszik a többre. S ezáltal teletölti lelkét gyötrő és negatív érzésekkel. Elveszhet-e a pénz utáni hajzában az ilyen kisember? Sajnos, el. S ez a rém leselkedik ma a Földön sokmilliónyi emberre. Egyrészt az, hogy szellemi energiáit csakis az anyagiak megszerzése utáni vágy köti le, lelkében azáltal hamis értéket teremtve, s testét is végletekig megfeszítve, a halálba, a megsemmisülésbe igyekszik az ilyen kisember. S ezt nem veszi észre. Másrészt ő van kitéve - mint már mondtam az előbb - a legnagyobb kísértésnek, hogy mástól az övét erőszakkal elvegye. Vagy akkor, ha hirtelen megcsillan előtte a meggazdagodás reménye, s meggondolatlanul törtetni kezd. Mit lehet tenni ez ellen? - Belenyugvás - ez ennek az állapotnak az egyetlen ellenszere, gyógyszere. Belenyugvás, de olyan, mely annyit azért megenged, hogy - ha képes erre a kisember - ne beletunyuljon szegénységébe, mert hiszen az se jóhoz vezet, hanem törekedjen arra, hogy becsületes munkával, munkája ellenértékét kapja meg. Törekedhet többre, kicsit jobb körülményekre, ez egy bizonyos határig nem vétség, sőt hajtóerő lehet. Mert tudnotok kell: a becsületes munka, mellyel az ember értéket hoz létre mások hasznára és örömére, meg kell hogy adja számára is a lehetőséget, hogy annak ellenértékéhez - a tisztas megélhetéshez - jusson el. Igazságtalanság tehát azt hirdetni, hogy a nagyon szegényeket - a karma törvénye ítélte egytől-egyig arra -, hogy nyomorogniuk keljen. A nagy szegénység a Földön mindig annak a következménye, hogy a kevesek halmozzák fel a felesleget. S ezáltal jut a többségnek kevesebb vagy éppen semmi sem. Holott az igazságosság törvényének a Földön is érvényesülnie kellene! Ezt ti se felejtsetek el!

Mégis belenyugvást, megelégedettséget hirdessetek! Tanítsátok meg arra ezeket a sanyarú sorsú kisembereket, hogy ne a pénzben, az anyagi gyarapodásban, gazdagságban lássák felemelkedésüket! Mutassátok meg nekik az igazi értékeket! Ezt a munkát is - szüntelenül - nektek kell elvégeznetek.

Bár a gazdagság általában arra hangolja az embert, hogy hibáit alig-alig ismerje meg, s a pénz nyújtotta kényelmes életfeltételekbe beletespedjen, s lelki fejlődésében előre csak nagyon kis lépéseket tegyen, a gazdagokat se vessétek meg! Rajtuk, nekik kellene a legtöbbet segítenetek, bár ez a munka a legnehezebb, mert ők a pénz által egy meleg, biztonságosnak vélt burokból élnek, melynek nagyon kemény is lehet a felszíne. Többnyire ők képviselik a legaggasztóbb lelki restséget, s ezért általatok és Általam is csak nagyon nehezen érinthetőek. Lelkük mélyén az isteni szikrát egészen elfedi a sok anyagvágyból és kielégülésből szőtt réteg. Mert kinek sok van, annak még több kellene. Ez a másik tipikus eset, mely a Földön mesés gazdagságokat teremt, s keveseket érdemtelenül magas pozícióba helyez. A milliomos, akinek már semmi sem elég, csak a "még több" szelleme vezérli újabb szerzésre naponta, ő az, akinek a lelkét a pokol már jócskán birtokába vette. Látása elhomályosult, önzése elféltelenedett. Az ilyen ember már csaknem halott. Megszűnt közössége az emberiséggel, mert trónjáról, mely a milliókra épült fel - már nem lát le másokra, mert életéből a részvétet kiirtotta, a pénzbálvány által magából is bálványt emelt. Azt pedig már magyaráztam nektek, hogy a bálvány élettelen, halált jelent. Az ilyen ember tehát folytonos halmozásával a halálba, a megsemmisülésbe menetel. S így lesz ő maga is, még földi halála bekövetkezése előtt halott tömeg. Az ilyen lénynek már nem ember a neve. Ő már nem más, mint a halál másokat kísértő kísértete. Mert aki az anyagot nem felemeli lelki erejével, de éppen fordítva tesz, annak az anyag húzza magába lelki erőit, az nem emelkedik, az süllyed. Emelkedés csakis a lélek kiteljesedése útján, s a szellem kifényesedése által lehetséges. Megtérni az anyagból a szellembe - az irány ez. Az anyag átszellemiesítése - beszéltem már erről nektek.

Aki tehát anyagot halmoz szüntelen, előbb-utóbb maga is pusztá anyaggá lesz.

S most elmondom nektek, a részvétet hogyan értelmezhetitek. Mert az ilyen ember - bár látszatra uralja a ti egész életeteket - maga sem veszi észre, már nem résztvevője az emberi létnek, csak élettelené vált elem. Mert embertársai iránt - gazdagsága és hatalma folytán - a részvétet veszítette el. Kizárta magát - mint részt - a feltörekvő szellemesülés útjára lépett egészből, léte az egész ellensége lett, s ez a létezés mindig egészségtelen. S ezt a legkonkrétebb formában megfigyelhetitek. Hiszen az ilyen pénz után törtető csaknem mindig testi-lelki egészségét veszíti el. Már túl van az infarktuson, de leállni, megnyugodni mégsem képes. Mi üzhet ilyen halálba hívó, örült játékot valakivel, akinek az értelme - állítólag - ép és sérthetetlen? Nem - azt mondom Én nektek - az ilyen ember értelme elveszett, ami őt üzi, az a sátáni erők féktelen örültsége. S el is ragadják ezek az ilyen szerencsétleneket.

Ez alkalommal nem beszélek nektek a mértéken felüli gazdagság megszállottjainak bűneiről, melyeket pedig mindenkor több ember ellen követnek el. Nem beszélek részletesen a hatalmuk folytán mások felett uralkodók keltette borzalmakról, arról, amit ezek az emberek évezredek alatt a pénzszerzés, a vagyon miatt a többséggel szemben elkövettek. Háborúk, vérengzések - ezek is mind a pénz és hatalom hajhászók ügködésének következményei voltak és lesznek. Ezt most azért nem részletezem, mert - ti ezeket a jelenségeket a történelmetekből, s a hétköznapijaitokból is - jól ismerhetitek. Mert ne gondoljátok, hogy a ti hatalmasságaitok, politikusok, gazdaságirányítók - a ma élők - a korábbiaktól különbek, pusztán azért, mert látszatra nem mutatkoznak olyan vérengzőnek. Sőt, ellenkezőleg, mézes szavakkal próbálnak békét, előremenetelt hirdetve becsapni benneteket. A régi zsarnokok ma ismét itt élnek Földetekén. Egyikük-másikuk most szelídebbnek álcázott leplet visel. De harácsoló, másokat kizsigerelő, pusztító vágyaik nem szűntek meg. Figyeljétek csak a napi politikai híreket! A sok mosolygó arc - álarc, ne tévesszen meg benneteket! A kormányok emberei, a

bankárok, a gazdasági vezérek - mind megannyi báránybőrbe bújt farkas. Hiszen ténykedésük eredménye az, hogy tömegek élnek méltatlan körülmények közepette, miközben ők dőzsölnek. Nem részletezem ezt, mert erre majd egy másik alkalommal kitérek. S a mostani tanításom lényege az, hogyan fegyverkezzetek fel ti a pénz hatalma ellen.

A közöny. Ismétlem, a pénz iránt közömbösek legyetek, amennyire csak lehet! Ne ragadjon magával benneteket sem a bőséggel kecsegtető lehetőség, sem az, ha olykor-olykor nélkülözniük is kell egy keveset. A pénz gúzsbakötő hatalmát csak így semlegesíthetitek. S szabadok tőle csak így lehetek. Ne akarjatok belőle se túl sokat, se túl keveset! Én nem hirdetek aszkézist nektek. Félre ne értsetek! Mert aki önmaga ellenére aszkézist vállal magára, az sem a helyes utat választotta. Nektek nem muszáj az aszkézist erőltetnetek. Ahogy erőltetni semmit sem szabad és nem lehet. Mert az erő, amit ilyenkor magatok ellenére magatoktól megvonni akartok, más formában rajtatok erőt vehet. Elerőtleníthet. Tudjátok a falatot megvonni magatoktól, kell, tudjátok lemondani a feleslegről mások érdekében, de tudjátok elfogadni is azt, amit felkínálnak nektek. Jól értsétek meg intelmeimet! Szabad a pénztől csak akkor lehetsz, ha magadban elértékteleníted. Azaz sem fel, sem túlzottan le nem értékeled. Mert jóhoz az sem vezet, ha szükségtelenül legyűröd minden vágyadat, amire tested készíted, ám közben a sok sóvárgás a felszín alatt felgyülemlik benned. Ez ismét csak lelki-szellemi erőidet emésztheti fel. Felesleges küzdelem! Nem sanyargatni kell a testet, de nem is dédelgetni! Mert ha sanyargatod, előbb-utóbb a gonosz úgy ragad magával ösztöneidben, hogy azt észre sem veszed. Vagy éppen ez lesz meghasonlásod oka. S ha az ember egysége megbomlik, s magával meghasonlott lesz, az az út ismét csak zavartsághoz s örülethez vezet.

A mérték megtalálásának elve nem vakfegyelmet és vasszigort jelent. Csak az elegendőt, az éppen eleget. Ezt keressétek meg! Ezért azt ajánlom, ti mindig, minden esetben mérlegeljetek! Ha pénzt kínálnak nektek - vizsgáljátok meg előbb, elfogadásával vajon

tényleg nyertek-e, vagy éppen veszítetek. Belátom, ennek megítélése néha nagyon nehéz lehet. De ti azért is kapcsolódtatok össze velünk, hogy mi segítsünk mérlegelni vitás esetekben. Megsúgjuk, mint tegyetek. De megsúgja azt lelkiismeretetek hangja is. Mert a pénzkísértés változatos formákat ölthet. Néha úgy tűnhet, azért van több pénzre szükségetek, mert - egyikőtök- másikatok úgy véli - csak több pénz által tudja jobban segíteni a többi embert és szolgálni a közügyet. Erre a gondolatra mindig ügyeljete, hamisságokhoz, önáltatáshoz vezethet el. Egyrészt azért, mert ti szolgálatotokért nem várhatjátok el, hogy nektek több pénzetek legyen, mint azoknak, akiket szolgálnotok kell! A szolgálat, amit végeztek, csaknem ingyenes kell hogy legyen! A fényt, a tanácsot ingyen adjuk nektek, úgy helyes, hogy ti is ingyen adjátok tovább a mi küldeményeinket. Az égi táplálékért, melyet ti kaptok, s melyet továbbadnotok kell, ne várjatok cserébe gazdagságot, túlzó jólétet. Ám, ha szegények vagytok, s mégis adni tudtok abból, ami a tiétek, s ahelyett, hogy magatoknak pénzt gyűjtenétek, azzal foglalkoztok, hogy a többi emberen hogyan segítsetek, azt elfogadhatjátok, ha mások ezért cserébe benneteket segítenek. Mert amit ti általunk adhattok a többi embernek, az pénzzel, anyagi javakkal megfizethetetlen. Én most is azt mondom nektek, amit annak idején tanítványaimnak tanácsoltam, mikor szolgálni küldtem őket. Ne vigyetek magatokkal "útjaitokra" degeszre tömött erszényeket! Ha megéheztek, adnak majd nektek enni azok, akiket megsegítetek. S ezt az ételt és italt elfogadhatjátok tiszta szívvel. De csak a szükséges mértékben. Ne érezze senki úgy veletek szemben, hogy háláját kötelező kifejeznie. Ha észreveszik fogadott szegénységeteket, s látják, hogy milyen kevés van nektek éppen azért, mert nem földi javakat gyűjtötök, hanem őket szolgáljátok híven, ők úgysem hagynak majd éhezni benneteket. De bízzátok rájuk, mennyit adnak nektek. Ezt nekik kell mérlegelniük. Ez őket fogja minősíteni elsődlegesen. S ha nem kaptok semmit, mert még nálatok is szegényebektől nem várhattok még egy falat kenyeret sem, akkor a munkátok lelki jutalmával elégedjete meg. Legfőképpen úgyis ez kell legyen a ti igazi örömötök. Csakis így

mutathattok példát az embereknek! Legyetek szerények, mértékletesek!

S hogy mi az, ami számotokra a legszükségesebb lehet? Már említettem ezeket: ennivaló, ruha, fedél a fejetek felett. Tudom, hogy nehéz a ma emberének a ti fogyasztói társadalmatokban ennyivel beérni. Hiszen boltjaitok árukkal vannak roskadásig tele. S amerre jártok-keltek, újabb csábító cikkek mosolyognak rátok magukat kellettően. S az ember ritkán képes magát az adott társadalom hívságaiból kitépni gyökeresen. Én jól tudom ezt. Erre csak egyes régi szentek voltak képesek, azok, akik minden hívságról lemondtak, tudatosan elkerülték a szemképráztató örömeiket. Nem mondom, hogy erre mindig is szükség volt esetükben. Ők mégis példát adtak arra, hogy élni és lélekben gazdagodni külső gazdagság nélkül is kiválóan lehet. Sőt igazán csak így lehet, ha külső pompa és szikrázó fény helyett a belső gazdagságot, lelketet öltöztetted bele pompás égi fényekbe. Ma nektek mégsem ez a feladatotok. A társadalomból nem kiszakadnotok és tőle nem félrevonulnotok kell, hanem éppen benne élve, folytonosan ellenállva a kísértésnek kell másként élnetek, mint azoknak, akik még tévelyegnek. Példák ma ti csak így lehettek. Mert ha a magad tökéletesítése végett elvonulsz az erdőbe remetének, jóllehet megmented saját lelketet, de a többiekért ezzel nem teszel eleget. Ráadásul, ha hajlamod van az aszkézisre, s mindezt könnyedén teszed, áldozatod nem valódi, nincs különösebb értéke és értelme. Mert sosem azzal győzol magad és hibáid felett, ha olyasmit teszel, amit megtenned nem okoz különösebb nehézséget neked, hanem, ha arról mondasz le, ami számodra a legnehezebb. Ha egy gyermek sosem kap csokoládét, sosem lát édességet a környezetében, könnyű arról lemondania, mert hiszen nincsen is életében jelen. Ha szándékkal kivonod magad a többiek életéből úgy, hogy a kísértésekkel nem kell naponta szembesülnöd, ne hidd, hogy ezzel náluk többet teszel, vagy különb leszel! Hiszen így ki sem alakulnak benned a hibákra serkentő késztetések. Nincs miről lemondanod, de ezzel azt teszed, hogy a többieket sem érted meg, mert sorsukban részt nem veszel. Ma abban a társadalomban, melyben nektek élnetek

kell, csak a mások sorsában osztozva, de mások hibáiból is tanulva, azokat magatokban kiküszöbölve mutathatjátok meg az embereknek, hogy a valódi lemondás és áldozat mit is jelent.

Számtalan példát hozhatnék nektek arra, hogy ezt a lemondást a gyakorlatban hogyan valósítátok meg! A legfontosabbat már megemlítettem. Ne higgyétek, hogy mert ti szolgáltok, több anyagi érték jár ezért nektek cserébe! S ne higgyétek el, ha valaki ezzel akar kecsegtetni benneteket! Sose váltsátok pénzre a lelki értékeket, mert ebből a Földön a legnagyobb bűn ered! Kiváltságosok ti ne legyetek! Ám, ha közös ügyünk megvalósításának részleteihez mégis jól látható, hogy sok pénz kell, nem kell tiltakoznotok, fogadjátok el, ha ezzel kell élnetek. S fordítsátok azt akkor arra, amire kell, ne a magatok örömére! Gondolok itt arra, hogy hiába akarjátok ti pénz nélkül terjeszteni az általunk átadott híreket, szájról szájra ez ma már nagyon nehézkesen megy. Így csak keveseket érthettek el. Márpedig nektek mindenkit hívnok kell! Könyvet kell írnotok, alkotásokba kell öntenetek mindazt, amit csak lehet, s tanításainkat más formákban is el kell juttatnotok minél több emberhez. Ez pedig ma már pénz nélkül nem lehetséges. Aki tehát ebben támogatni akar benneteket, azt ne utasítsátok el! Igaz, még ilyenkor is vigyáznotok kell! Nem mindegy, hogy a pénz, amivel támogatni akarnak benneteket, honnan ered! S nem mindegy, hogy a felajánló milyen hátsó szándékot melenget szívében! Mert vakságában hiheti azt, hogy pénzen lelki értékeket vagy megváltottságot nyerhet. Ez nem lehetséges. Vagy adj a tiszta szándékkal, vagy ti nem fogadhatjátok el! Ha dönteni nem tudtok, kérjétek tanácsot Tőlem! Mert mint többször tapasztalhattátok, Én a ti dolgaitokat, még az anyagiakat is jól ismerem. Ne engedjétek, hogy a tiszta eszmék és értékek hamis formában az emberek előtt testet öltsenek! Mert az csak az ügy kárára mehet!

A másik gyakorlati tanács, amit figyelmetekbe ajánlok, az az, hogy osszátok szét mindig a feleslegeteket! Ennek megítélésében szintén magatoknak kell mérlegelnetek. Mi számít feleslegnek? Akkor lesztek igazán igazak és érettek, ha magatok tudjátok

eldönteni ezt. Osszátok szét egymás között - ha barátaitoknak nélkülözniük kell, akkor nekik - feleslegeteket és adjátok oda azoknak, akik szegények, nincstelenek. De mindezt úgy tegyétek, hogy - amennyire csak lehet - titokban történjen. A hálát ne várjátok el! Mert az sem a ti érdemetek, ha tudtok adni másnak abból, ami a tiétek. Egyes lelkeknek éppen ez a legnagyobb próbája ma - amit az isteni kegyelem számukra engedélyez -, azért juthatnak többhöz, feleslegekhez, hogy észrevegyék, kiknek kell továbbadniuk ezt. Észreveszik-e egyáltalán, hogy mások nélkülöznek, s képesek-e lemondani önként arról, ami számukra már a többlet. Isten így biztosít a tanulásra lehetőséget egyes embereknek. Mert a ti világotokban a pénz lehúzó ereje miatt a legtöbb ember elveszítette a helyes mértéket, s akkor is költ és gyűjt, amikor erre már semmi szüksége sem lenne. Ti ne halmozzatok semmiből se többet, mint ami a szükségletetek! Gondoljatok mindig arra, amire nektek már semmi szükségetek, de azt mégis elveszitek, hány embernek az elemi szükségletére telhetne belőle. Gondoljatok arra - s ez az igazság, bármily kegyetlennek tűnik is előttetek -, a felesleghalmozással ti magatok is, annak ellenére, hogy nem vagytok gazdag emberek, többet vesztek el a közös kosárból, mint a megengedett, s a milliók emiatt is éheznek.

Ha egyszer tesztek egy próbát, érdekes eredményhez vezethet. Tárjátok ki a szekrényeiteket! S vizsgáljátok meg, hány holmitok tornyozódik ott egymásra, sokszor anélkül, hogy viselnétek vagy szükségetek lenne rájuk ahhoz, hogy megvédjétek testeteket. Hát tényleg úgy gondoljátok, hogy muszáj egy embernek egyszerre hat nadrágot, három télikabátot, tucatnyi pulóvert egybegyűjtenie? Mindez a sok holmi minek?

Tanuljatok meg takarékoskodni a pénzzel! Nem fukarkodni, csak beosztani. Ezzel még nem tisztelitek jobban, mint amennyire kell. S ha egyszer úgy mentek el vásárolni egy üzletbe, hogy ezt a szemléletet követitek, rá fogtok döbbsenni, mennyire pazarlóan éltek.

S amire még figyelmeztetni szeretnék benneteket, az a fokozatosság elve. Ne fogadjátok meg esküvel, hogy most mindjárt,

holnaptól mindenről lemondotok, ami szemnek-szájnak ingere! Mert az ilyen váratlan elhatározásokat és hirtelen tett esküket úgysem lesztek képesek teljesíteni, s a kudarc csak lehangol benneteket. Fokozatosan tanuljátok meg, mi az, amire testeteknek szüksége van! A lecke megtanulására van még egy-két évetek. Ám a túlzásoktól mindenképpen óvakodjatok! Azt hiszem, nem kell részleteznem, mire gondolok. Egyetlen példát említek. Vitaminra szüksége van a szervezeteteknek. A C-vitamin a citromban vagy a narancsban is van bőven, nem muszáj nektek a legezotikusabb délgyümölcsökre költeni a pénzeteket, amiket méregdrágán árulnak az üzletekben. De én még azt sem mondom, hogy egyszer-egyszer ne kóstoljátok meg az ilyen ínycséget! De ne erre vágyjatok szüntelen! Ne a luxusban lássátok az elérendőket! Amikor a falánkság és torkosság akar hatalmába keríteni benneteket, jusson mindig eszetekbe az a sok-sok éhező kisgyerek, akik még tejet sem ihatnak reggelire!

Az általam most felsoroltakat, mégse alkalmazzátok mereven! Nem kell például elítélnetek olyan jó módban élő embereket /ahogy persze másokat sem/, akik munkájuk által szereztek több pénzt, de emellett megőrizték lelki érzékenységüket. Mert ők pénzre irányultságukat még kiegyenlíthetik, ha rátok hallgatnak. Adjátok meg nekik a lehetőséget, hogy helyes útra térjenek! Túlzott szigorral ne illessétek őket, mert az elriasztja ezeket az embereket! Belőlük lehetnek a ti támogatóitok, vagy istápolói a szerencsétlen nincsteleneknek. S akkor már az ő pénzüket, feleslegük értékét terem.

S azt se gondoljátok, hogy Én valami hamis egyenlősdi hirdetek! Világos, hogy bizonyos szakmák ellátásához, a hétköznapi munkátok elvégzéséhez némelyeknek több holmira kell költenie. S az csak látszólag felesleges, hogy például egy színésznő mindig meg tudja jelenni az alkalomnak megfelelő öltözékben. Mert neki - ebben a társadalomban, ahol éltek - szükséges, hogy így mutakozzon, máskülönben lenézik az emberek, s esetleg a művészetére sem figyelnek fel. Sajnos, a társadalmi előítéletekkel és elvárásokkal valamennyire nektek is számolnotok kell. Nem szabad rongyokban, elhanyagoltan járnia annak, akinek nyilvánosság előtt kell beszélnie,

megjelennie! Mert az emberek ma már nem nagyon hallgatják meg azt, aki legalább valamennyire nem viseli a külsejüket. Ilyen kompromisszumokat muszáj kötnötök. Akinek olyan a munkája, hogy sokat kell utaznia, közlekednie, nem luxus az, ha autója van. Az már más kérdés, hogy milyen autót vegyen. De nem szeretnék most belebocsátkozni ilyen csip-csup kérdésekbe. Az adódó élethelyzetekben úgylát nektek kell a saját belátásotok szerint mérlegelnetek. Néha azonban az, ami nektek csip-csup dolognak tűnik, lényeges lehet. Ez pedig attól van, hogy iszonyú különbségek jöttek létre ember és ember között a megélhetés tekintetében, ami mindenkor elgondolkodtató lehet. Csak a legismertebb példát említem. Van olyan ember, aki ma egy év alatt százezer forintot keres becsületesen, s ebből éppen csak tengődve él meg. Más ezzel szemben egy hónap alatt csak szórakozásra ennyit költ el. Ez igazságos semmiképpen sem lehet. S ha ti a csip-csupnak ítélt egyenlőtlenségek terén nem jól mérlegeltek, ti is az igazságtalanság felé billentetek el a mérleget. Ezért mondom nektek: nyíljon fel a szemetek minden egyenlőtlenség meglátására! S ti azon legyetek, hogy ne szaporítsátok magatok is mindazt, ami az ég szemében törvénytelen! Mert nektek mindig az égi törvényekre kell szemeteket vetnetek!

Szabadság! Ez az elérendő cél! A valódi érték! Mert azon a helyen, ahol lelkedet még a pénz utáni vágyakozás tölti be, nem lehetsz hiánytalan és tökéletes. Azon a helyen a kísértés megérinthet, s visszalopózhat a sok rossz tulajdonság lelkedbe. S ha ti a pénzsóvárgást lelketekbe beengeditek, rabokká váltok, s nem lesztek alkalmasak arra, hogy rátok bízunk valódi kincseket.

Mindnyájatok próbája ez! S egy cél, amit Én most elétek tűzök, ezt kell megvalósítanotok a jövőben! Ebben támogassátok egymást, hogy a helyes útról senki - a pénz miatt - le ne térjen! Egymással szemben szigorúak ne legyetek! S bár az elnézés és elsiklás a másik hibája felett nem a valódi barátság jele, nem is ez a könyörület, ti mégis mindenkor elnézőek és egymással szemben megértők legyetek! Hibáitokra egymást mindig szeretettel és

türelemmel figyelmeztessétek! Értem ezt úgy, hogy ne próbáljatok senkit többre erőszakkal serkenteni, mint amit megvalósítani adott életszakaszában képes! Mert ti egymás döntőbírái nem lehettek! Csak segítői egymásnak, olyan emberek, akik a másikat hibáira barátilag figyelmeztetitek. A pénz ellen szorosabb szövetségre lépjetek! Egymással és Velem! Csak így győzhetitek le az ellenfelet!
Szeretetem mindenkor segíteni fog ebben benneteket.

Josua. "

TARTALOMJEGYZÉK

171. Előszó
172. Egy édesapa kér tanácsot családjá érdekében
173. Egy álom magyarázata
174. Aki Isten kedvében akar járni
175. Egy édesanya álmának magyarázata
176. Elirányítás gyakorlati szeretetre
177. Aki nem tudja hall vagy hallucinál
178. Hogy lehet egy családon belül oly nagy világnézeti ellentét?
179. Egy munkanélküli kilátástalan jövője
180. Aki nem tárja fel problémáját a HANG előtt sem
181. Lelki békét kér valaki.
182. Ima egy lelki atyáért
183. Húsevésről, szeszes italról
184. Egy törődött anya keresi lelki békéjét
185. Iszákos apa mellett sok problémával
186. Aki szeretné akarni azt, amit az Isten akar
187. Aki Isten szerint szeretné szeretni édesanyját
188. Mi döntjük el, hogy mikor haljunk meg?
189. Hogyan élhet Veled Uram az, aki elvált?
190. Amire csak Te tudsz válaszolni

191. Hogyan lehet elviselni egy alkoholista férjet?
192. Valóban megszületik Jézus, mint Anna?
193. Kit jelent e szó: ATYA?
194. Valaki elvált, szeretne lelkileg meggyógyulni
195. Miért nem érezzük Isten jelenlétét?
196. Aki macskáját keresi
197. Vélemény a szocialisták győzelméről
198. Veszélyes-e a zsidóuralom?
199. Hogyan kell Istent helyesen dicsőíteni?
200. Vélemény Mária-társaságokról
201. Mi okoz örömet Jézusnak?
202. Gyógyító közösség - életfeladat
203. Test-lélek mennyiben függenek egymástól?
204. Fontos-e a gyermekkori nevelés?
205. Aki AIDS fertőzésben szenved
206. Ki az őrangyalunk?
207. Jó házasság hogyan válhat rosszá?
208. Vallási és erkölcsi kérdések
209. Jézus nem hallgatja meg imáimat. Miért?
210. Hogyan kell megtérni?
211. Lehet-e nevelni egy 17 éves kamaszt?
212. Hogyan lehet békét nyerni?
213. Mozgássérült vagyok. Mi a célja velem az Úrnak?
214. Mi történt Jézus halálakor?
215. Akiknek túl fontos a szertartás
216. Mi van balesetben meghalt apámmal?
217. Nehezíthetem helyzetemet jogtalanul?
218. Hiába foglalkozom a Bibliával?
219. Lorberről, Gabriella prófétaőről, reinkarnációról
220. Gyermeknevelésről
221. Megátkoztam üldözőimet
222. Probléma: templom, egyház, szentáldozás
223. Öngyilkosságra buzdít egy benső hang
224. Társ és gyermek utáni vágy

225. Információ egy szellemi vezetőről
 226. Sok kérdés, benső elégedetlenség
 227. Van-e kiút a S.M. bénultságból, vagy ez karmikus sors?
 228. Valaki önmagáról kér véleményt
 229. Idős anya szenved részeges fia miatt
 230. Egy álom magyarázata
 231. Sz szenvedhetem előző életem botlásait?
 232. Gyermekekről és apjának sorsáról érdeklődöm
 233. Segítségre szorulok
 234. Gyógyszer lehet oka furcsa álmoknak?
 235. Aki gyógyító szavakra vár a HANG-tól
 236. Egy anya két tönkrement házasság után
 237. Egy iskolás leányka kérdései
 238. Reinkarnációról bővebben
 239. Aki csekélynek tartja azt, amit a HANG óriásinak
 240. Érettségi után, az élet előtt
 241. Látomás vagy képzelődés?
 242. Gyermekeért aggódó édesanya
 243. Aki magában keresi a hibát elválása után
 245. Orvosi diploma vagy családért élés?
 246. Aki állandóan elégedetlen önmagával
 247. Aki szeretne szeretni, s nincs önbizalma
 248. Akit úgy gondolja, a HANG nem értette meg
 249. Aki automatikus írására kér kontrollt
 250. Tanítás a pénzről
-
-

A könyv szerzője 1927. november 27-én született /Hont m./ Szob községben, egy tizenkét-gyermekes család ötödik gyermekeként, mint első fiú.

Tanulmányait Székesfehérvárott és Szegeden végezte.

1954-ben szentelték pappá. Egy évig káplán, majd hitoktató.

1960-tól az Állam nem engedélyezi hivatalos működését Székesfehérvárott és Nagy-Budapest területén.

1976. október 4-én LÉLEKKERESZTSÉGBEN részesül Alsószentivánon.

1977-től nem kap engedélyt önálló működésre.

1979-től Pátkán működhet, mint plébános, egészen nyugdíjaztatásáig, 1987-ig.

Ezután két hónapot tölt Medjugorjében, ahol törött lába csodálatos módon egy pillanat alatt meggyógyul.

Az előző politikai rendszer bukása után, 1991-ben engedélyt kap a Váci Megyés Főpásztortól arra, hogy INÁRCRS községben kiegészítő lelkipásztori munkát végezhesen. Itt a hívek áldozatos szeretete és a helyi önkormányzat jóindulatú hozzáállása folytán két év alatt plébániát építettek számára, s a Váci Megyés Főpásztortól folytatólagosan évenként engedélyt kap a további működéshez.

Itt, INÁRCSON erősödik meg benne a **HANG**, amelyben **égi lények** gondolatait ismeri fel.

E könyv ezeket a gondolatokat tartalmazza.

"Míg idea valami, addig csak hordozóját boldogítja. A megvalósult idea kell hogy hordozza Alkotóját. Erre és ezért teremtettelek!" (HANG)